உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீஸத்குருவேநம:

சென்னைத் திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

சென்னை கந்தகோட்டத்தம்மன் கோயில்

சிவத்யானபஜனை உபாத்தியாயரும்,

ஸ்ரீசிவசமயத்திருக்கூட்டத் தொண்டு புரிபவர்களுள்

அடியார்களில் ஒருவரும்

வே[illegible] சி[illegible] [illegible]

[illegible] பரசமய கோளரியாகிய

அருட்கவி

தி - ஊ - பா - கங்காதர நாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

கையொப்பக்காரர்களின் நன்முயற்சியால்

சென்னை சூளை:

ஆனூர் - எதிராஜமுதலியாரவர்களது

பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ் அச்சயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

•

நந்தன ஹு [illegible] 18உ

ஷை சுவாமி சந்நிதியில் ஷை நாவலரவர்களால்

அரங்கேற்றஞ் செய்யப்பட்டது.

189[illegible]-ஹு.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீஸத்குருவேநம:

சென்னைத் திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ்வரர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

அண்டர் பணிமயிலை அண்ணல் திருவடியிற்
றண்டமிழா லந்தாதி சாற்றவே - தொண்டர்நிதம்
பத்திசெயும் வித்தகமெய் அத்திமுக வுத்தமநல்
நித்தியனை நெஞ்சே - நினை.

(இதன் பொருள்)

ஸ்ரீசிவாநந்திய சாட்சாத்கார வள்ளலாகிய பரமசிவனின் வடிவிலோர் கூறாகிய உமை, கேதாரமாக வுருப்பெற்றுந் தவஞ்செய்ததும், தேவர்களால் வணங்கி பாடல்பெற்ற ஸ்தலமாகியும் விளங்குகின்ற திருமயிலையென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தின்கண் அடியார்களுக்காகத் திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீசிவபெருமான் செம்பொற்கமலத்திற் றெள்ளிய தமிழினால் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்னுந் தொடையலாகிய பாமாலையைச் சொல்ல, அன்பர்கள் அநுதினமும் இடைவிடாது சிந்திக்கும் ஈஸ்வரனையும், தானெனு மமதையிலாழ்ந்திருந்த கயமுகாசுரனைவென்று தேவர்களிடரைத் தீர்த்தவராயும், நம்பினவர் விக்கினங்களைத் தடுக்கின்றவராயும், நித்தியசைவபோகத்தை அநுக்ரஹிப்பவராயும், பிரணவசொரூபராயும், அறிவானந்த சுழுத்தியினிடத்தே பரிணமிக்கின்றவராயுமிலகும் கற்பகவிநாயகமூர்த்தியென்னும் ஆனைமுகக்கடவுளை, எடுத்தநூல் முடியும்பொருட்டு என்மனமே நினைப்பாயாக—என்பதாம்,

நூல்.

நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

எங்கும் பரமா யிலகுஞ் சிவபெருமான்
றங்கவரு டங்கத் தகியாம - லங்குமிங்கு
மோடியலை புன்மனமே யுண்மைநிலை கண்டெழிலைத்
தேடிசதா வாழ்வதனிற் - சேர்.

(இ-ள்.) அண்டாண்ட கோளகையென்னும் எல்லாவிடத்தும் வியாபகமாய் யாவுமவல்ல கடவுளாய் ஒளிரும், சிவபெருமானுடைய அற்புதமெய் வாழ்வினிற் சுகித்திருக்கும்படியான நல்லறிவினையடைய சதாகாலத்தும் வணங்காமல் வானூடுபறக்கின்ற பட்டத்தைப்போன்று பலவிடத்துந் திரிந்து அலைந்துழலும் ஓ மடநெஞ்சே! அனேக திருத்தொண்டர்களனுபவித்த நன்னிலையைக்கண்டுணர்ந்து எக்காலத்துமழியாத திருவருளினை யடைவாயாக—எ-ம், (1)

சேர்ந்தார் வினைதுடைக்குஞ் சின்மயனைப் போற்றுமற்
றோர்ந்நா ருலகிலுண்டோ நீயநெஞ்சே - கூர்ந்தமதி
யிலலாமலையோ யிருமபிறவி வேராறுமோ
நலலார்பாற் கிட்டியருள் - நாடு.

(இ-ள்) உலகபாசபந்தமெனும் வலையைநீக்கி உள்ளத்திலன்புடனாட்டிப் பின்பற்றிய அன்பர்களின் பவத்தைப்போக்கும் சிவபிரானுடைய திருவடியை வணங்காமல் மாயாசமுத்திரம் போன்ற தீமையினின்று கரையேறினவர்களியாவரேனுமுண்டோ இலலையே? இதைச் சற்றேனுமுணராமலும், பொய்யாகிய வியவகாரணங்களை உள்ளது உள்ளபடியாக கண்டுநெரியும் புத்திகோசரமில்லாமலும் ஜென்மஜன்மரோயினுடைய பூடற்றுப்போகுமா? அந்தோ தீயவழிக்கு முதன்மையனாக வோடித்திரிகின்ற துஷ்டப்பேயான ஓ மனதே! தெய்வபக்தியை யாபரணமாக அணிந்திருக்கின்ற நல்லன்பர்களையடைந்து நன்மதியைப் பெறுவாயாக—எ-ம். (2)

நாடுதற்கு முத்திநெறி நாட்டுவதற் கும்புகழ்ப்பா
பாடுதற்கும் இச்சையிலாப் பாழ்மனதே - கூடுவிட்டுச்
சோதிவெளி யாங்காற் றுணையுளதோ துதியமா
நீதிமறை சொலவழியி - னில.

(இ-ள்) பரமவாழ்வினையூட்டும் நலலன்பர்களைச் சேருவதற்கும், பொய்யுடலைநீக்கும் ஞானமுத்தி சாதனையினிலைப்பதற்கும், சிவானந்தவள்ளலாகிய பெருமான்திருப்புகழைப் பாடுவதற்கும் விருப்பமற்று தீயவாபாசத்திலே நடித்துழலும் வீணாவீணனைப்போன்றலையும் மனதே! உனைத்தாங்கியிருக்கும் புன்குரம்பையென்னும் பழுககூட்டினிடத்து வ்யாபித்திருக்கின்ற சிவமாகிய ஆன்மப்பருடன் வெளிப்படுங்காலத்து, நீ வெகுவாக நம்பியிருந்த தன, கன, இன, வாசனைகளிற் சிறிதேனும் உனக்கு உதவியாகுமா இல்லையே? ஆதலா லிவையனைத்தும் பொய்யெனவெறுத்து பரிசுத்தம் பொருந்தி விளங்கும் வேதாப்பியாசப்ரமாணத்தின் போதனைசக்தியினைப் பெற்று அந்நெறியுணர்த்தும் நற்பாதையில் சதானுஷ்டாபரனாக நிற்பாயாக.

நில்லாத மட்குடத்தை நிச்சயமீ தென்றுபல
பொல்லாத தீயவழி புக்கினையே - கல்லாத
நெஞ்சே யுனைப்போன்ற நிட்டூ ரியாவருளர்
அஞ்சாத தென்னோ - வறை.

(இ-ள்.) எவ்வளவுகாலம் காபந்துசெய்து வைத்திருக்கினும் ஓர்நாளைக் கு மரணமென்னுங் கூற்றுவனின் பாசவலைக்குட்சிக்கி நிமைநேரமேனும் நிலைபெறும லோடிட்போகின்ற மண்பாண்டத்தை நெடுங்காலம் அழியா திருக்குமென்ற நம்பிக்கைக்கொண்டு பலவிதமான துன்மார்க்கபோதனையி னும், பிறவியைத்தருகின்ற மூவாசையாகிய கெட்டநடையினும் புகுந்தாயே நல்லறிவினையூட்டி சேனடாகள் வசிக்கின்ற கைலையெனு மோக்ஷநிலையை யடையும்படியான ஞானக்கல்வியையுணர விருப்பமற்று, சாதுக்களாகிய மஹான்களை மதியாதலையு ஓ தீயமனமே! உனதெண்ணங்களை யாராய்ந்து பார்க்குமிடத்து இவ்வுலகின்கண் ஜனித்த மக்களில் உனைப்போன்ற பாப வருவையுடையார் எவருண்டு இல்லையே? இதனால் அனித்தியமாயையி னிடத்தழுந்தி யிளைத்தாயே யல்லது பாசப்பந்தத்திற்குட்பட பயங்கரமில் லாமற்போனதென்னோ மந்தபுத்தியோ அறையுணர்ந்துசொல்வ யாக-எ-ம்.

அறைவதனைப் போனடவா தாடிமூ வாசைச்
சிறைபட்டை யோசி ரிழந்தாய் - கறைநீங்க
நற்றவஞ் செய்யாம னம்பனருள் வாய்த்திடுமோ
பெற்றவரே தேவரெனப - பேசு.

(இ-ள்.) நன்னெறியைய வளாக்குங் கல்வியினையுணர்ந்தும் அந்நிலையின் அதிரகசியமாகிய பரமார்த்தங்களைப் பிறாக்குப்போதிக்கின்ற ஸ்திரமை யொன்றேயலலது அந்நூலினிடத்துள்ள அம்சங்களில ஆயிரத்திலோர் பங் கேனும் நடந்துகொள்ளாமல், காற்றினிடத்திலே சுழலுகின்ற பட்டத்தைப் போல மண், பெண், பொன் என்னு மிந்த மூன்றுபந்தத்தி லகப்பட்டு நீ யடையவேண்டிய நற்பாக்கியங்களை யெல்லாம், வாளாய் போக்கடித்துக் கொண்டனையே ஓ மூடமனமே! உன்னால விளைந்த பாவமற பரமபிரானா கிய சிவானந்தனை நினைந்து மனப்பூர்த்தியுடன் வணங்காமல், நித்யாபரமோ க்ஷமென்னும் அறிவாதீத ஞானபொக்கிஷமானது கிடைக்குமா இல்லையே? ஆதலினால் உலகமாய்கையின் தீயவாசனையாவுந்துறந்து ஒப்பற்ற திருவரு ளை யடைந்தவர்களே மக்கட்பிறவிகளுக்குள் தலைமையாகிய தெய்வமென த்யானித்து அன்னோர்களின திவ்யசரித்திரத்தை மொழிவாயாக—எ-ம். (5)

பேசுமறை யாவும் பெரிதுணர்ந்தும் முத்திசுக
தேசுவிளங் காவிடிலென் சித்தியோ - நேசச்

சிவனுமந் தன்னையே சிந்தைசெய் தேத்தில்
பவனும மில்லையுற் றுப் -' பார்.

(இ-ள்.) பேரின்பசுகத்தைக் கொடுப்பதும், மூதுணர்ந்தவர்களால் திருவாய்மலர்ந்ததும், பலவித பேதமற்றதுமாகிய சன்மார்க்கமென்னும் வேதங்களனைத்துந் தெளிவுற்றும், தெய்வீகானந்தபோகத்தின் ஸ்வயம்ப்ரகாஸமானது ஜொலிக்காமற் போகுமேயானால் நீயடைந்த யோகத்தின் பயனுண்டுமோ இல்லையே? ஆதலால் என் மூடமனமே! பொருளைப் பொருளாகப் பாவித்து திருவருளை விரும்பியுழைப்பதுவே எலலா நன்மையையும் பயக்குமென்பவைபோல, அடியார்களுக்குத் தாரகமாகவும், அன்பில தாயைப் பார்க்கினும் விமரிசையுள்ளவராகவும், அன்பர்க்கெளியவராகவும் விளங்கி தீயவையாகிய மாயையினின்று தடுத்தாட்கொள்ளும் சிவபெருமானுடைய திருக்கோலங்களை மஹான்களாற செவ்வனேதெரிந்து இடைவிடாது வந்தனைவழிபாடு சோர்வின்றி நடாத்துவையாகில் பாவமெனனுங் கூற்றனுடைய வலையினுட்பட் டழிந்தாயென்னும் பேரிலலாம லுன்னைவிட்டகலும் இந்தச் சற்காரியபோதனையைக் கவனிப்பாயாக—எ-ம். (6)

பார்த்தவிட மெங்கும் பரிபூர ணப்போதங்
கோர்த்தநிலை மாறுமற் கூடுவாய் - சீர்ததிமிகு
வானுடர் போற்றுமுயர் வஸ்துவினி லுற்றவரே
கோனுமெய்ஞ் ஞான - குரு.

(இ-ள்.) மனமே! உனனுளிருந்துநோக்கும் நிலைகளிலெல்லாம் சர்வாந்த்ரீயனுகிய சிவானந்தபோதமே நிறைந்துள்ளது. இதின் வல்லமையையறிந்து அபபெருமானுகிய அறிவாதீத சுயம்புவினிடத்திற்கலந்து என்றுஞ் சாகாநிலையிலின்புற்ற பெரியோர்களாகிய சாதுக்களே வியபிசாரதோஷமென்னும் அநித்தியமுள்ள வுலகவாசனையற்ற ஞானதேசிகராவார். அம்மஹாத்துமாக்களை விண்ணவர்களும் அஞ்சலிசெய்வார்கள் ஆதலான் சன்மார்க்கமாகிய சைவபோத நெறியினிடத்து சிறிதும் வழுவாதபடி சச்சிதானந்த வரம்பினிலுய்வாயானல் நீயுலகின்கணுதித்தமைக்கு வோர் நற்பயனைத் தரும் இதை யுணர்வாயாக—எ-ம். (7)

குருவருளை வேண்டிற் குருபரனு மாவாய்
குருவருளை வேண்டார் குருடராம் - குருவருளை
நம்பார்க் குழைத்த னலமில்லீ ஞருதலால்
வெம்பாமுன் மெய்ப்பொருளை - மேவு.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானத்தினுற் றடிப்பேறியிருக்கின்ற மாயவிருளைத் தலையெடுக்காது மெய்ப்போதனையை க்ருபைபாலித் தநுக்ரஹஞ்செய்யுங் கரு

ஞசமுத்திரமாகியும், உலகத்தாருக்கு பத்தி, முத்தி, வைராக்கியமென்னும் பிரகாணங்களைப் பதியவைப்பதற்கோர்மதியாகியும், எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேசிகருடைய வாக்கியத்தினருளைப் பரிபாலித்தால் ஞானானந்த ப்ரம்மவடிவமாவாய். அவ்வாக்கியத்தினுண்மையைவிரும்பாது விர்தாகோஷியஞ்செய்து ஆரவாரித்துத் தீமையை விளைவிக்கும் பொருளீட்டும்பக்ஷத்திற் குருவாகவிருப்பவர்கள் விழியிருந்தும் பார்க்க சக்தியற்ற அந்தகராம், ஆதலால் தீயமனதே! இவை யனைத்தும் அருமைத்தேசிகருடைய திருவாக்கை மனனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கே சொல்லத்தக்கவையாம், அவநம்பிக்கையுள்ள பேதையராகிய பாமரர்களுக்கு உழைப்பவை யெல்லாம் ஆற்றிற் கரைத்த புளியையொக்குமேயல்லாது ஓர்காலத்தும் பிரயோசனத்தைத் தராவாம். அப்படிப் பயனற்ற காரியத்திற்காட்பட்டு துக்கமென்னும் புணரியிலிறங்கி கசிந்துவாடுவதற்கு முன்னமே பரப்ரமசொரூபியாகிய சிவபிரானின்றிருவருளை பின்பற்றுவாயாக—எ-ம். (8)

மேவினார்க் கல்லால் விலகுமோ பண்டைதுயர்
தாவினார் வாழ்வதிலை தாரணியிற் - பாவால்
பலனுளதோ வென்றுற் பனகம்வாய்த் தேரை
நலமிலெனச் சொல்வார் - நயந்து.

(இ-ள்.) சதானந்தனாகிய சாட்சாத்கார பரமேஸ்வரனின்றிருவருளுற்றவர்களுக்கல்லாமல் மற்றவர்களுடைய மனவிருணீங்குமோ? நீங்காவாம். இஃதன்றி ஜெனமவியாதியினை முயற்சியெடுத்து சாதுசங்கத்தையடுத்து ஆதமவிசாரணைச் செய்து நிவர்த்திக்காது மாயாமலக்கண்மூடி அதன்பின்னேதிரிந் ததனுடைய வீண்டம்பாகாரத்தில் விழுங்கப்பட்டவர்கள் மறுமையினும் இம்மையினும் நற்சாரபினையடையார, தீயொழுக்கத்திற நிலைபபட்டார்கள் புன்மாக்கள் மகிழ்வனவாக வெடுத்தோதும் பிரபந்தத்தினுலியாதேனும் நன்மையுண்டுமோ வென்றுயத்துணருங்கால் நல்லரவத்தின் வாய்க்குட்சிக்கிய தேரையைப்போல் அஞ்ஞானத்திற் சிறப்புற்றேங்கும் மனதினிடத்தில நன்மைவிளையாதென்பதுபோன்று அவர்கள்பாடும் யாப்பின்பயனு மவ்வாறெனக் கற்றோர்களாகிய மஹான்கள் தெளிவுற வெடுத்துரைப்பார், மந்தபுத்தியுள்ள ஓ மனக்குரங்கே! இதினலத்தை யுணர்ந்து சீரானவழியி னடந்துகொள்வாயாக—எ-ம். (9)

நயந்தபதம் வேம்பானு ஞடியுரைப் போரை
வியந்துதுதி செய்வாரோ வீணர் - பயந்ததெலாம்
பொய்யாய்ப்போ மல்லாற் புநிதகுணம் வாய்த்திடுமோ
வையகத்தின் வாழ்வே - வசை.

(இ-ள்.) திருப்பணிப்பூண்ட அடியார்களுடைய பிறவியெனுங்கடலை வற்றச்செய்த சாகாதமெய்ப்பதவியினையும் பரமாத்மனுடைய திருசரணாரவிந்தத்தின் புகழையும், மகத்துவந்தங்கிய திருவிளையாடல்களையும், நல்லோர்களால் சொல்லக்கேட்குந்தோறும் மகாவீனத்துவம்பொருந்திக் கசப்பாகக் காணப்படுமேயானால், அவ்விதந் தூர்ச்சிந்தையுள்ளவர்பாற்சென்று, நன்முத்திசாதனைகளையும், தெய்வவியாபகத்தையும், பரமேஸ்வரனின் திருச்சாமலையும், கல்யாணகுணங்களையும், அவரடியாரடைந்த பெருமையையும், அன்பர்களின் திவ்யசரித்தையையும் வெளிப்படுத்தும் சன்மார்க்க தேசிகருடைய வார்த்தையைசெவியுற்றேனும் அதினந்தரங்கங்களை அதிசயமுற்றுவிஞ்ஞசையிற் பித்துக்கொண்டலையும் பாமரர் விசுவாசத்துடன் வணங்கி ஆராதிப்பாரோ? இல்லையாம், முடிவாக அப்பாமரர்களாகிய தெய்வபயமற்றவர்களை நம்பி நடத்தியவைகளெல்லாம் நிந்தையாகுமேயல்லாது நற்பேறனுகுமோ? அனுகாவாம் ஏனெனில், மாயையைச்சேர்ந்த உலகத்திலிட்டுத்து சந்தோஷங்கொண்டனுசரிக்குஞ் சுகங்களெல்லாம் இட்டாமை நல்லோரென்றும் இடாமைப்பாவியென்றழைக்குந் நிந்தைக்கிருப்பிடமாயிருப்பதால், ஓ பாபிஷ்டியாகிய மனமே! நீராலோசித்து உத்தமவழியைப் பின்பற்றிச் சுகம்பெறுவாயாக—எ-ம். (10)

வசைபாடி வாங்கி மகிழ்ந்தே யுழலும்
பசையாற் சுகமுளதோ பார்க்கின் - நிசமே
நினையார்க ணேசம் நெறிதருமோ கண்டமே
வினைமீற லென்ன - விதி.

(இ-ள்.) குற்றம் விளைவிக்கும் பொருளைவேண்டி கொடுத்தோரைக்கொண்டாடியும், கொடாரை நிந்தித்தும், தானுக்கனியாதபழத்தைக் கல்லாலடிப்பதைப்போல் வற்புறுத்தி இதம்பேசி, யதினாலடைந்த சொற்பநிதியைப் பெற்று வெகுவாய்ப்புகழ்ந்து களிப்புற்றலையும் பாவமனமே! அப்படி இல்லாதவற்றையெல்லாம் புகன்று ஈட்டியபொருளினாற் றுன்பம்வந்துறுமேயல்லாது யாதானுமோர் போகமுளதோவென் றாராயுமிடத்து, தாசிக்கும் உனக்கும் பேதமின்றியிருக்கின்றமையினால, கிஞ்சித்துஞ் சந்தோஷமில்லையாம், இநநெறியினுடைய வுண்மையைக் கருதாதவர்களுடைய தீயவன்பானது நற்கதிகொடுக்குமோ? இவையாவுந் தெள்ளனவோர்ந்தும் தெய்வதாசிந்தனையற்றுந துன்மார்க்க வலையாகிய பாவவழியிற்சென றுழல்வதென்னதோஷம்—எ-ம் (11)

விதிவிலக் கன்னியமா வீண்செயல்த டித்து
மதியிழந்து வாடலென்ன மாண்பு - பதிவேண்டி
யுன்னை யறிந்தே யுயர்நிலையுந் தான்கற்று
மன்னுமறை போலென்றும் - வாழ்.

(இ-ள்.) பெரியோர்களாகிய கற்றவர்களால் வெறுக்கப்பட்ட பஞ்சகுற்றங்களிற் பிரவேசித்தும், நன்னெறியை நாசப்படுத்தும்படியான பயனற்ற துராக்கிருத்தியங்களில் கலந்தும் நீதிசாஸ்திரங்களைப் போக்கடித்தும், காணப்படுவதென்ன மகத்வம். இவையாவுமின்றி சிவபிரானுடைய திருவருள் பொலிந்திருக்கின்ற கைலையெனும் ஞானபூமியையடைய விருப்பமிருக்குமேயாமாகில், ஓ மனமே! அஞ்ஞானத்தைத் தூரவச்செய்யலைக் கடந்து, உன்னை நானென்றறிந்தும், உனக்கு வழிகாட்டியாகவிருக்கின்ற ஆத்மபோதத்தின் ஸ்தானத்தையும், சாதுக்களிடமே சென்றுணர்ந்து அவ்வானந்த ஸ்வயம்பிரகாசமாயவிளங்கி எக்காலமும் அழிவின்றி வாழ்வாயாக

வாணாளை யாவும் மறலியுடன் மண்ணுணவும்
விண்ணாளப் போல விடுத்தனையே - நானாளை
கொண்டுசெய்ய வெண்ணினுமே போமுறுமப் பாழ்மனதே
நன்மைசெய்வ தெந்நாள் - நவில்.

(இ-ள்.) எல்லாப்பிறவியினும் மானுடப்பிறவியுடைத்தான மானிட ஸ்வரூபத்தை யெடுத்தும், அனுசரிக்கத்தக்கவையாகிய மெய்ஞ்ஞானபோதத்தை யிழந்து, நன்மையடையும்படியொழுகாமற் போகப்பொழுதின வயதையெல்லாம் மறலியாகிய எமனும், பிரிதிவி யென்னும் மண்ணும் பொசிக்க வியர்த்தமாக்கினையே, இப்பொழுதுனது மெய்மையும் செருக்கும் தேகபலமும் ஒடுங்கிய காலமாகு மாணைத் தருவாயில் எதுந்தெரியாமலும் ஓயாதனைய சொல்ல வியலாதலும் விழிபையே யலையாமல் நன்செய்வாய இதைச்சிறிதேனுங் கவனியாமல் எனமருத்தாற் றிவ்விதத் தீயசொற்கைக் குடங்காளியாருய, பாவகதிலாழுந்த ஓ பாழ்நெஞ்சே! உன்னாயுளை யெல்லாம் வாளாப் போகச்செய்யாயாகில சிவானந்த போகத்தையடையும் ஞானமுத்தி சாதனையென்னும் நற்றாந்திரமறிந்து புண்ணியத்தைப் புரிவதெந்தகாலம் இதனையுணர்ந்து சொல்லுவாயாக—எ-ம். (13)

நவிலுமெய்ஞ் ஞானியரி னாட்டமேயோ ராமற்
றுவிதவின்மை யாதொன்றை யிட்டாய - புவிமாயங்
கண்டிருந்து பின்னங் கவலையிலா தேனுசொல்
பண்டைதுயர் பற்றுமுனம் - பார்.

(இ-ள்.) திருவருணிறைந்த மஹான்களாற் சொல்லும், அறிஞர்களென்னுந் தேவர்களினுடைய நீதிநூல்களினுணர்ந்து அவர்கள் விதித்த விதிவிலக்குகளை கவனியாது நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கம், அல்லது அகப்பற்று, புறப்பற்று என்னும் இருவினையால் உண்டாக்கியவைகளுக்கு தத்தஞ்செய்தாய, பாவச்செயலுக்குத் தலையாட்டித்திரியும் ஓ துஷ்டமனக்குர

ங்கே! நீ மகா மேன்மையாகப் பாராட்டிவரும் உலகமும், அதனுள் தோற்றுஞ் சகலவஸ்துவும் மித்தையென்பதாக அனுபவகாட்சியாகப் பார்த்திருந்தும், இன்னமுந் தெய்வசம்பிரதாயத்தையடைய எண்ணமற்றிருக்கின்றதென்னவிந்தையோசொல, அப்படி பரமபிரானுடைய கருணையின்மீதிச்சையிருக்குமேல், ஊழ்வினையென்னும் பிறவித்துன்பமானது வந்தணுகுமுன்னமே நற்கதியினையூட்டும் தேசிகராகிய குரவனைக்கண்டு தீக்ஷைபெற்று சுயக்யானதீபத்தைக் கவனித்துப்பார்ப்பாயாக—எ-ம். (14)

பார்க்குஞ் சிவவடிவைப் பார்க்காம லேயுளமும்
வேர்க்கவே வேறுவழி மேவினையே - ஏற்கா
சடலம்பொய ஞானமெய் சாயா வடிவாற்
றிடங்கொண்டு என்றுந்துதி - செப்பு.

(இ-ள்.) சர்வசைதந்யமாகவிருந் தெலலாபபொருளிடத்தும் வியாபிதது உள்ளும் புறம்புமாக நின்றுன்னைச் சதாகாலமும் நோக்கியிருக்கும் ஆன்மவடிவாயும், அறிவாதீதமாயும் இருக்கின்ற சத்யஞானுக்ஞான அபேதவஸ்துவினைநோக்காது கருத்தயரவியாத்தமும் பேதமும், மயக்கமுமான துன்மார்க்கத்திற சென்றாயே ஓ மனமே! நீ நம்பியிருந திரவுபகலில்லாதுழைக்கும் மண்கோட்டையாகிய புன்குரம்பை மித்தையே, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் யதார்த்தநிலையாகிய மெய்ஞ்ஞானசாதனை யொன்றே நித்யமுள்ளது. ஆதலால் உலகவீணமயக்கத்தால அவபக்தியைக் கோடலின்றி எக்காலதது மழிவென்பதில்லாத சிவானந்தபோகத்தி னுண்மையினை யாராயந்து தவமுஞற்றி, வைராக்கிய சித்தனாக நெறிபெற்று அபபழம்பொருளின் றிவ்யதோத்திரத்தை மறவாது சொலவாயாக—எ-ம். (15)

செப்பு மறுகுணத்தாற் சித்திவரா தென்றுரைத்துங்
கைப்பொருளைப் போக்கடித்த காரணம்போல்-மெய்ப்பொருளை
வேண்டா ருளரோ வெறும்பித்துக் கொள்ளாமற் [ருளை
றூண்டா மணிவிளக்கை - சூழ்.

(இ-ள்.) சொல்லப்படுகின்ற காம, குரோத, மத, லோப, மாச்சர்ய, மோகம் என்னும் ஆறுகுணத்தை பின்பற்றி யதன்வழியேயலைந்து காலங்கழிப்பதனால நலல சார்பினையடைவதற் கியலாதென பன்முறைபோதித்தும் ஒருவன்கரத்திற்சிக்கிய தனத்தை வேவெர்களடித்துப் பறித்துக்கொள்ள வீணேயிழந்து மதிவழுவி துக்கிப்பவன் செய்கையைப்போன்று நித்திய நிராதார சுயம்பாகிய பரமசிவத்தின் றிருவருளாகிய பொக்கிஷத்தை அறுகுணத்தினிம்சையால் பஞ்சபூதவேடுவர்களுக்கு தத்தஞ்செய்து சஞ்சலக்கடலிலழுந்துவதுந் தன்மமோ? சாகாவரத்தையருளும் நித்யானந்தபோக

த்தை விரும்பாத பேதையருமுலகிலுண்டுமோ ? அக்குணத்தைப் போன்றவர்களிருக்கினு மவர்களுக்கு நேராக உண்மைநிலைக்கும் மெய்ஞ்ஞானபோதத்திற் பற்றுதலில்லாது வாயாற்பர்தரிட்டு கண்ணில்லான் பார்த்தானந்தித் தானெனவாளாய்பிதற்றி மயக்கமேலிட்டு அவகாலமாகாதவண்ணம் ஓ மனமே ! கங்குல் பகலற்றதும், ஆத்மானந்த வள்ளலாயும், சகல கேவலங்களையுங் கடந்ததாகவும் நிற்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவருளென்னுஞ் சைதந்யத்திற் சதாசோந்திருப்பாயாக—எ-ம் (16)

சூழ்ந்த சமுத்திரம்போற் றொல்லைபவ மேறூடி
வாழ்ந்தே தெனமகிழும் வன்னெஞ்சே - ஆழ்ந்த
நெறியறியார்க் கேதுமெய்நி லையறியார்க் கென்சீர்
குறியறியார்க் கேதுகுணங் - கூறு.

(இ-ள்.) உலகந்தனைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற புணரியாகிய கடலைபோல அழுக்காறுடைய பழையவினையே மிகுந்தும், இனத்தவர்களாகிய சார்ந்தவர்களுககுச்செய்த துரோகத்தினலவாகள் பலவிதமாக தூஷிக்கும் நிந்தையான பழிக்குட்பட்டும், இவைகளைச் சற்றேனும் யோசியாதபடி சுகமுற சுகிதநேனென்று இறுமாபபுற் றங்களிந்திருககும் ஓ பாவமனதே ! பெரியோர்களாலும், குருவருளாலும், நீதிவழியைக் கற்றுத்தெளியாதவருக்கு உண்மையான ஞானபோதனை விளங்குதலுண்டோ ? அல்லது அம்மஹான்களால விதிக்கப்பட்டுள்ள குணத்தைப் பின்பற்றாதவருக்கு எவ்வகையாகிய சிறப்புகளேனும் பொருந்துவதுண்டுமோ ? கறறவர்கள், பெரியவாகள், தேசிகர் இவர்களுடைய குறிப்பறிந்து நடந்துக்கொள்ளாதவருக்கு பண்பாகிய நற்சீருண்டுமோ ? இலலையாம் ஆதலால உண்மைவழியினையோர்ந்து சொலலுவாயாக—எ-ம். (17)

கூறுங்காற் பொய்க்குரம்பை குப்பை மலபாண்டம்
வீறாக துணிபு விருமபினுல் - பேறுதரும்
நலமேலோர்த் திருவாக்கை நம்பிதொழு தேத்திநெஞ்சே
அல்லேலோன்போ லேலநில் - அழகு.

(இ-ள்.) ஓ மனமே ! நீ யெடுத்திருக்கப்பட்ட பொய்த்தேகத்தைப் பற்றி சொல்லப்படுகிறபோது மேடுநிறைந்த ஊத்தைநக்குடமாம், இஃதைப் புண்ணியதேகமாக்க விருப்பமுற்றால் ஆந்துமலாபத்தையும், மோக்ஷமாகிய கைலைசுகத்தையுங் கொடுக்கநதக்கவர்களாகிய மூதுணர்ந்தோர்களென்னும் ஞானிகளால் திருவாய்மலர்ந்துள்ள உண்மைவாக்கியமாகிய சத்போதனையையும் திருவருணிறைந்த அடியார்கள் கூட்டத்தையும், அவநம்பிக்கையின்றிசேர்ந்து விசுவாசித்து, அவர்களாற் போதிக்கப்படுகின்ற சச்சிதான

ந்த விலக்கணங்கள் திகழும் பரமசிவனின் செவ்வை நிறைந்த பாதாரவிந்தத்தை இடைவிடாது சிந்தித்து பூர்ணசந்திரனைப்போற் பிரகாசித்து நின்ற நிலைமாறாது நிற்பாயானால் நீயெடுத்த பிறவியானது சிறப்புடைத்து—எ-ம்.

அழகுசெய் வேசியென அந்தகா ரத்தில்
பழகினு னன்மதியுள் பாய்ந்திடுமோ - விழலாய்ப்
பிறந்துழன்றே சாதல் பெருமையோவன் பர்பாற்
சிறந்தருளை வேண்டியன்பு - செய்.

(இ-ள்.) அநித்தியமாகிய வாழ்வில் பலைந்துழலும் ஓ மனப்பேயே! பலமாந்தர்களு மிச்சையிருந்த பொருள்தாகம், பார்த்தவர்க ளுள்ளனுசரியாது வலிய சாமார்த்தியத்திலிழுத்து பலராலுந் தன்தேகத்தை தந்தனுசெய்வதுடன், தாவுனமியாவமிழந்து முடிவில் படுபாவியாலன்றோ இக்கதியானது நெருங்கிப்பெற்று துயர்ப்படுத்துகின்ற விலையாது கண்டோர் கைவிரகிழாதபடியும், தன்னுல வரப்போகின்ற துர்வியாபாரத்திற்குப் பறம்பாகாமலும், வேளைக்கொரு ஆடையும், பணிகளுமணிந்து மதமென்னும் ஹீனக்கடலிற் றுயில்வதைப்போல பஞ்சபாதகங்களை விளைவிக்கும் அஞ்ஞானவிருளினிடத்து உன்னுபூர்வனாயினுங் கண்டேறியாட்சி கொண்டதே கோலமென்று தடிப்புறறிருந்தால் பிறவாமுத்தியையும் விவேகமான துன்னுள் பரவுமோ? அந்தோ பரிதாபம், அருமையினுமருமையான ஜனனமெடுத்து வாளாய்த்திரிந்து பலகல்யாண மண்ணிற்கும், பற்பலபறவைகட்கும் இறையாகுதல் மஹா ஜயேஷ்டமோ? இல்லையாம், ஆதலான் பரமவைபோகத்தைப்புகலும் சாதுக்களாகிய திருப்பணித்தொண்டர்களையடுத்து மகத்துவம் பொருந்திய சிவபிரானின் கருணையைப்பெற்றுய்யும்வண்ணம் தினமுமறவாது பக்திசெய்வாயாக—எ-ம். (19)

செய்யும் வகையறியாய் செப்புங் கலைதெளியாய்
பையபைய வேயலைந்து பாழாவாய் - மெய்யிதென்
றோரா யுணர்வறிய வுண்மையினு நில்லாய்வீண்
வாதாட்ட மல்ல - வழி.

(இ-ள்.) அகங்காரத்திற்கு முதல்வனுகநிற்கும் ஓ மனக்குரங்கே! தியாவியாபாச வுலகின்மயலைப் பற்றறுகக மஹான்களால் கைக்கொண்ட நன்னடைகளை யநுசரித்து அவ்விதிகளை நடந்தும் வழிதெரியாய், அல்லது அவர்களாற்சொல்லும் நீதிநூற்களினுண்மையினுந்துணியாய் மந்தபுத்தி மேலிட்டு பலகாலுந்திரிந்து விருதாகோஷியஞ்செய்து யாதும் பயனின்றி வீணே மடிவாய், இவ்வசனத்தை உண்மையென்று நம்பிசொல்லாய், அல்லது அறிவிற்கெட்டாத சுயம்பிரகாசச் சாழலிலேனும் நிற்கமாட்டாய், நீ செய்வன

வியாவும் பிரயோசனமின்றிய காரியமாகமுடிய வீண்செறுக்கா லிறுமார்ந்து வழக்கிட்டு யாவரையும் மாய்மாலஞ்செய்வதல்லவே ஞானவழி, நீதிமொழி ஆதலான் இதந்துர்நடத்தையையணுகாது நானெனுமாணவத்தைவிட்டகன்று பரத்வதியானஞ்செய்து விதேகமுத்தியிற் புகுவாயாக—எ-ம். (20)

வழியிஃதென் றோர்ந்து மருடர் அருளாற்
பழியுடம்பெ டுக்காமற் பார்த்தே - அழியுமனம்
சித்த மதைத்திருத்தி சின்மயமாய் நிற்பதுவே
எத்தவத் தோர்க்குமம - இறை.

(இ-ள்.) தெய்வசாம்பிரதாயத்தையடையும் சன்மார்க்கப்பாதை யின்னதென்று பிரமாணவாயிலாய்த்தெரிந்து பூர்வசன்மத்திலின்றேவப்பட்ட கன்மவினைகளைத்தீர்க்கும் பரமசிவனின் திருக்கருணையால் பாவதேகத்தைப் பலமுறையெடுத்தழியாத நன்னிலையைக் கண்டுணர்வாயாக ஹீனத்துவத்திலாழ்ந்திருக்கும் ஓ தீயநெஞ்சே! நீ எடுத்திருக்கின்ற பிறவியானது மரியகைக்கும், ஏமபாசத்திற்கு முட்பட்டு மாயவதற்குமுன்னமே நித்திய ஜீவாதார பரம்பொருளைக்காட்டும் அறிவைச் சீர்ப்படுத்தி சுகாரம்ப தேஜோன்மயமாய் நிலைபெற்று வாழ்வாய, இந்நெறியொன்றே நிறைந்த தவஞ்செய்யும் எவ்வகை நல்லோர்களுக்கு முரிய இலக்கணமாம், இதைத் தெளிந்து சீர்த்தியடைவாயாக—எ-ம். (21)

இறைவ னெனும்பெருமா னெங்கும் நிலைப்பான்
கறையில்லார் காண்பார்கள் காட்சி - பறைவதற்
க்காகாப் பழம்பொருளை அண்டிடவே நெஞ்சேநீ
மோகாதி யதறை - முனி.

(இ-ள்.) சகல காருண்யமூர்த்தியாகிய பரமசிவனெனுங்கர்த்தா எவ்விடத்திலுந்தங்கி பிரகாசித்திருப்பான் அப்பரமவஸ்துவை ஹீனத்துவத்தை விளைவிக்கும் மாயாமலக்கண் மூடாமலும், பாவச்செய்கை யில்லாமலும், சர்வசைதந்ய ஆத்மானுபவத்தில் நிரதிசயானந்த நிஷ்டாபரராக விளங்கும் நல்லோர்கள் பிரத்தியட்சமாயக்கண் டானந்திப்பார்கள், உன்மத்த குணமாகிய பொய்வேட்கையினுலுழலும் ஓ மனமே! வாக்கினாற் சொல்வதற்கியலாத ஸ்வயம்ப்ரகாஸ சுகஞானதீபமாயும், அறிவாதீதமாயும், சகல கேவலங்களையுங் கடந்ததாயும், ஆன்மசோதியாயும், நித்திய சிவமாகியும் நிறைந்துள்ள சிவானந்தவள்ளலின் திருவடியினன்பிற் கூடவேண்டுமாயின் இறைவனுக் கன்னியமாகக்காட்டும் தியாகத்தைப்போன்ற காம, வெகுளி, மயக்கம் இவையாவுந் தலைக்காட்டாதபடி வெறுத்து ஸத்காரியநிலையைப் பின்பற்றுவாயாக—எ-ம். (22)

முனிந்தார் புகழும் முனியார் பவமும
கனிந்தார் அருளுங்கைக் கொண்டார் - துனிவகலா
ஐம்புல வேடுவர்க்கா ளாவதுவுந் தன்மமதோ
வம்புசெறி பாழ்மனமே - வா.

(இ-ள்) உலகஆகடியதநிற் பிணைப்படுத்துந் துன்பத்தினையாகிய புறப்பற்றென்னும் ஆறுகுணமும், மூவாசையும், மற்றும் வீண்டம்பாகாரங்களையும், வெறும்பித்தும் பாவமயக்கமுமென விகழ்ந்து சிறிதும் வேண்டாது, முற்றுந்துறந்தவர்களாயும், தன்னையறிந்தவர்களாயுமுள்ள நல்லோர் நித்யானந்த வைபவமென்னும் (புகழுடம்பும்) இவ்விதிவிலக்குகளை அநுசரித்தும் இவையாவும் மெய்யென்றகந்தையில் மீறிக்காவித்தும் சாதுக்களின் நற்போதனைகளை அலட்சித்தும், மும்மலவலைகையாற் கட்டுப்பட்டு சிதைந்தும், கரையேறுவதற்கான முக்கிய கருத்தையிழந்தும், தெய்வசாம்பிரதாயத்தைப்பற்றியங்கலாய்க்கும் எண்ணமற்றும், கண்ணிருந்தும் பிறவியந்தகனைப்போன்று அந்தகாரமாகிய வீணாசைகளில் பூர்ணயுசுவிளங்குமென மனப்பால் குடித்தலைந்து பொய்க்காமியங்களை வெறுக்காத புல்லர்கள் நரகமென்னும் பிறவியாகிய (துன்பவாதனையும்) சர்வக்ஞானபரண ரஹிதர்களாக வோயாது பகவானின் திருப்புகழிலந்தியந்தமுடன் விருப்பமுற்ற அடியார்களாகிய திருத்தொண்டர் (பேரின்பகருணையும்) பெற்றுய்தார். துன்மார்க்க செய்கைநிறைந்து வாநாடி வாளாய்மடியும் ஓ பாழ்மனமே! கொடியவினைநீங்காத ஐம்பூத வேட்கையிலாழ்ந்து மரணமென்னுங் கூற்றனின் வாய்க்கிரையாதலுன் புண்ணியமோ? இனியேனும் பிறவாத முத்திநெறியையளிக்கும் பெரியோர்களைக் கண்டடைந்து உனது தீக்கருமங்களைக்கெடுத்து நற்குணமுற்று வாழ்க என்போதனையைப் பின்பற்றிவருவாயாக—எ-ம். (23)

வாராயோ நெஞ்சேநீ மாண்புலவும் பேரறிவைப்
பாராயோ நீதி பகராயோ - தீராத
ஊழ்வினையென் றோதிடினு முத்தமரா லுற்றுணர்ந்து
வாழ்வதுவே நல்ல - மதி.

(இ-ள்.) பாவவிருளி லிறுமாப்புற்றலையும் புன்மனக்குரங்கே! இங்ஙனங்கூறும் நன்மொழிகளைகேட்டு பின்பற்றி வருகாயோ? மாட்சிமைபுலவிய கருத்தின்வழியாகிய சுகானந்தபோகத்தை அகக்கண்ணினாலுற்று நோக்காயோ? உண்மைநிறைந்த வேதாந்த மனோகோசரமென்னும் ஞானநீதி புதைப்பொருள்களை ஞாயவாயிலா யாராய்ந்து அஞ்ஞானமாகிய தீக்கருமங்களொழிய புகலாயோ? நீங்காத பூர்வஜன்மவிதியிருப்பதால் மெய்ப்போதனை சத்தியனுக லெவ்விதத்தினு மியலாதென உலகமக்க ளோர்கா லுரைத்தாலக்கினும், அவ்வார்த்தையின் மயக்கத்தா லழியாதபடி திரிசு

யானந்தமாகவும், களங்கமற்றவர்களாகவும், பலவிதபேதாம்ஸங்களில்லாத வர்களாகவும் விளங்கும் பெரியோர்களையடுத்து, "முயற்சித்திருவினையாக் கும்" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க சிரத்தையெடுத்து சிவானுபோகவமுதை யுண் டகங்களித்தலே நல்ல விவேகமாம். ஆதலான் என் மூடமனமே! இதனையுணர்ந்து உனது ஹீனச்செயகை யாவையுங்கெடுத்து சுகித்திருபடா யாக—எ-ம். (24)

மதியா ருளந்தனிலே மாசறுமோ வன்மைத்
துதியா ருளததிற் றுலங்கா - பதியார்தம்
உள்ள மதுநரகென் றோதுமறை யைத்தெளிந்து
கள்ளமன தேகிலையைக் - காண்.

(இ-ள்) எல்லாவஸதுவையும நிருமித்தாளும் வல்லவனுகிய சிவபெரு மானுடைய திருவருளை நினையாதவாக ளகத்திற்றழும்பேறியிருக்குந் தீமை யானது நீங்குமோ? பரப்ரமத்தின் திவ்ய கல்யாணகுணங்களை நினைந்து வந்தனைவழிபாடு செய்யாதா ரிருதயத்திலுண்மை ஞானோதயம் பிரகாசிக் காது, இவ்வாக்கியார்த்தங்களிற் கருத்துறுதவர்கள் நெஞ்சமும், தெய்வ தியானமில்லாத வுணமையும், அழுக்காறடைந்ததும், பாவம்நிறைந்ததுமான நரகமென வெளிபடுத்தும் ஞானோபதேச பிரமாணத்தைத் தெள்ளென வுணர்ந்து பொல்லாமயக்கங்களியாவையுந்துறந்து நின்மல ஸ்வயம்பாகிய பரிபூரணத்தில் விளைப்பூச்சியாயத்திரியும் ஓ வஞ்சமனப்பேயே! உனதாண் மைகளெல்லாமொடுங்க மெய்ப்போகததைக் காணக்கடவாய—எ-ம். (25)

காண்பதற்கு வேதாந்த கல்வியெனுங் கண்ணுண்டு
பூண்பதற்கு நல்லருளே பொககிஷமாம் - ஆண்மை
மனமே யிதுசமையம் வள்ளல் சிவன்றாள்
தினமுமற வாதுசிந்தை - செய்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞான ஒளியெனும் அறிவாதீதத்தையும், ப்ரமவஸ்துவா கிய ஆன்மசொரூபததையும், 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற்" டார்த்து பூர்த்தியடைவதற்கானதும், வேதங்களினுடைய அம்ஸங்களைத தெளிவுறும் படி முடிவைப்புகட்டுவதுமாகிய ஞானக்கலைகளென்னும் நேத்திரமிருக்கி ன்றது. அவையடைந்தபின் திருவருளென்னுங் கருணையாகிய திரவியவா பரண மணிவதற்கிருக்கின்றது. இவையாவும் நினையாது உலகப்பொய்சிந் தையி லகம்பலிததுக் கெட்டலையும் ஓ நெஞ்சமே! இந்த நேரமே சற்கரு மத்தை பரிபாலிக்கத் தகுதியுள்ளது, ஆதலான் கைநெகிழவிடாது ஆன்ம சோதியுள்ளவனாயினும் சலிப்புறுமல் வைராக்கிய சிந்தையுடனே சிவபிரா னுடைய திருவடியை சதா அஞ்சலிசெய்வாயாக—எ-ம். (26)

செய்யும் வினைகளுனைச் சேருமே யல்லாது
பொய்யென வேபொழுது போக்காதே - துய்யகலை
நாடித் தியானமுட னற்றவத் தோரருகிற்
கூடி மகிழ்தற் - குணம்.

(இ-ள்.) ஓ மனமே! நீ உலகின்கண் வசித்து மண்ணிற் புதைபடுகின்றவனாயினு நடத்திவந்த கருமங்களெல்லாம் முடிவிலுனைவந் தெய்யுமே யல்லாது வேறொருவரபாலினுஞ்செல்லாது, இந்த யதார்த்தவாக்கிய தோரணையை பொய்யென்றிகழ்ந்து வீணே யுனதாயுளைக் கெடுக்காதே? இதை மெய்யென்பதாக வுள்ளத்திற பதியவைத்து நன்னெறியற்றதும், ஆதமலர்ப மிலாததுமான ஆபாசங்கணிறைந்த நூலகளை வாசியாதுவிடுத்து மெய்ப பொருளாகிய தெய்வவிலாசங்களுறைவிடமானதும், மஹான்களாகிய முநி யஞானிகளாற் றிருவாயமலாரததும் யாதாமொரு சங்கற்பங்களும் பிராந் தியுமற்றதாயும் விளங்கும் உததமசுருதிகளைத தேடியவையினிடத்துள்ள விதிவிலக்குகளை மனனஞ்செய்து அந்நிலை யிடைவிடில மங்கலடையாது, மெய்யுளத்தோரும் சாதசன சஹவாசருமாகிய சாதுக்களைநெருங்கி நன்னடை, பக்தி, விஸ்வாசம், தீயவைவெறுத்தல், தன்னை யாவுமாயப் பார்த்தல் முதலியவைகளிற் சிறந்து ஆனந்தமுற்றிருத்தலே நன்மைபயக்குமோர் முதலங்கமாம், இஃதை வழுவாது பின்பற்றிசுகித்திருப்பாயாக—எ-ம். (27)

குணங்குடியாய்க் கொண்ட குருசின் மயனைக்
கணமும் நினையாக்கன் மத்தால் - நிணங்கொண்ட
தேகப் பிணியறுமோ தெய்வ கதிவருமோ
ஆகமத்தை நீகண் - டறி.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய பக்திநிறைந்த அடியார்களுடைய வுள்ளத்திற் கன்றைபபிரியாக் கறவைப்போல இடைவிடாது ஆனந்தமயமாக வறிவா தீதமுற்று நடனஞ்செய்து விளங்குபவனுகவும், குருமூர்த்தமாகவும், பக்தா பிஷேகனுகவும், வ்யாபித்துள்ள சின்மயானந்தசொரூபமாகிய பரமசிவனை மாத்திரைப்பொழுதேனுஞ் சிந்தனைச்செய்யாத பாவத்வினையால் புழுக்கள் மலிந்த மாமிசமுட்டையாகிய சரீரத்தினுல் விளைந்த நோயானது நீங்குமோ? அலலது அத்தியச்சுமையினுல் முததிமோக்ஷமெனும் ப்ரம்மசுகங்கிடைக்குமோ? கிட்டாவாம், ஆதலான் அற்பபுத்தியுள்ள ஓ பேயமனதே! தெய்வ வாக்கினையொத்த முதுமொழிகளைத தெளிவுடன் கண்டறிந் தவ்வரம்புகடவாதபடி சின்மூர்த்திரனுகிய வொப்பற்ற ஞானசூரியனைபபோல் விளங்குவாயாக—எ-ம். (28)

அறிவான் விளங்குவதே யல்லாது வேறு
வெறியான் மயக்கல் விபரீதம் - நெறியிலா
வானரத்தைப் போலுமவன் மனனுக்கு வந்தெதிர்த்த
ஹீனனைப்போ லாமே - யிது.

(இ-ள்.) சர்வஞைதந்ய சுகாரம்ப பரமானந்த வள்ளலாகிய சிவமானது ஆத்மானுபவத்தினும் சகல கேவலங்களற்ற அறிவினிடத்திலே வியாபித்தும் விசரிம்பித்தும் காண்பதற்குரித்தான வஸ்துவேயன்றி, பற்பல விடம்பென்னும் மயக்கத்தினாற்கலங்கி யுறுதிகுலைந்தலைவதும், பொய்ந்நூலான வாடாசமொழிகளிற் பிணைப்பட்டுத்திரிவதும் மனூர அதிசயமே, வீணசெயலுக்குத் துணையாகிய ஓ மனமே! உனது அதி சபலத்தன்மையெல்லாம் ஓரிலையினுந் தங்காது பல்லிடத்துப் பல்லிலுந் தாவுங் குரங்கைப்போலும், உண்மையும், பத்திகூர்மையும், புஜபலமும், நற்கீர்த்தியுமில்லாத மமதையுடைய வோர் பாமரன் பின்வருங்கதியை சற்றேனும் யோசியாதபடி விருதாயலையுந் திற்காரவாரங்கொண்ட வார்த்தை மாறுமுனம் பலராலுமடிபட்டுயிரமடிந் தானென்பதைப்போன்று சித்திரவிராத் தோணகந்நையுண்ண வகையற்று விடங்குடித்திறக்க தீயவுலகவ்யாபாரத்திலும் இழிவாகிய பேதங்களினிடத் தநுசிகதி கொக்குண்டைபோ யிருந்ததை விபரீதம், இச்செட்கையைகடந்து மெய்ஞ்ஞான பாதையை நெருங்கி என்றுநசுக்கப்பாராக—எ-ம். (29)

இதுவோ அதுவோவென் றேங்கிபல காலு
முதுமையடைந்தக்கால முடியா - வதுவையில்
பொற்றாலி கட்டாத புத்திபற்றா னென்பதைப்போற
சற்றேனும் வெட்கமுண்டோ - சாற்று.

(இ-ள்.) உலகமக்களாற் சொல்லப்படுகின்ற பல வேதபோதங்களினு மலைவுற்று, இந்தவஸ்துவோ அல்லதேல் அந்தவஸ்துவோ யதார்த்தமுள்ள தெய்வமென சந்தேகித்துக்கொண்டு பலதாறுமுண்மையறியாது கலங்கி உனதாயுட்களையெல்லாம் செலவழித்து வயோதிகமடையும்வேளையில் பாவசங்கார மூர்த்தியை யடையவிரும்புவையோ? அப்படி வாய்க்குமென்று யூகிப்பது இல்லறவாழ்க்கையை நடத்தவிருப்பமுற்றவொருவன் ஏராளமான தனத்தை விரயப்படுத்தி உலகோர் முன்னர் வேதவிதிப்படி சடங்குகளியாவு முடித்துக்கொண்டு மணவறையில் வீற்றிருக்கும் சுந்தரவாச்சியத்தொலியின் கோஷ்டத்தினால் திருமாங்கல்யஞ்சூட்ட மறந்தபோயற்று பிறகு பலர்பார்க்க தனது புத்தியின் கேவலத்திற்காக வெட்கமுற்றவனைப்போல "இளமையிற்கல்" என்ற பிரமாணத்தை வழுவி முதுமையிலாசரிக்கலாமென்று யௌவனமும், புத்திகோசரமுடையதுமாகிய பருவத்தை காமாதுரோகத்தினிற்

போக்கி ஆத்மஸ்வரூபத்தை சிதைவுபடுத்தி தெய்வகொள்கையினுக்கும் மாறுபாட்டஞ்செய்து வாளாயமடைந்தழிகின்றதையே இக்கொடுமையைபற்றி நாணமிருக்கின்றது சொல்வதாக, பாவத்திற்கு வழிகாட்டியாயிருக்கும் ஓ மனக்குரங்கே! உனது தீயச்செயல்களைகளற்று ஜீவாத்மனுக்கவிளங்கும் பரமசிவனை யிடைவிடாது சேவைசெய்து கைலையெனு மோக்ஷபதவியை யடைவாயாக.

சாற்றும புகழ்மலிந்த சாதுக்க ளென்ஞான்றும்
போற்றும் புநிதக்கழல் புந்திமகிழ்ந் - தேத்தாமல்
வாய்க்குமோ கைலை மணக்குமோ ஞானமலர்
போக்குமோ மும்மலத்தின் - பொய்.

(இ-ள்) பூதலத்தினிச்சையென்பதில்லாமல் மெய்ஞ்ஞான சொரூபராய் விளங்கி யாவராலும் புகழ்ந்து வியக்கத்தக்க முதியவறிவுடையவரால் ஒருகாலமின்றி முக்காலு மிறைஞ்சிநிற்கும் திருவடிகமலத்தை சிந்தித்து பஞ்சபூதியமு மொருநிலைப்பட்டு நற்பேறடையும்படி வணங்காமல் சிவசம்பிரதாயமாகிய கைலையெனு மோக்ஷபதவிகிடைக்குமோ? அப்பெரும்பாக்கியந்தையீயும் அறிவாதீதத்தின் வாசனையாகிய அருளென்னும் பூங்கொத்தானது பரிமளிக்குமோ? இவ்வாறின்றி யமையாத அந்தகாரத்தின் செறுக்கானது ஆணவம், காமியம் மாய்கை யென்னும் மூன்றநித்தியமாகிய யீனத்துவத்தை மாய்த்துவிடுமோ? ஒருக்காலு மியலாதநாம். ஆதலான், ஓ மூடமனமே! திருவருளாளர்களை யடைந்து முத்திநிலைகளை விசாரித்து தீபவகையற்று நித்தியாபரோட்சனாக இருப்பாயாக—எ-ம் (31)

பொய்யடிமை யில்லாத புண்ணியர்பாற் சென்றனது
வெய்யவினை யோட்டும் விதமறிந்து - துய்யவரு
ளூட்டும் வெண்ணீறும் உருத்ராக்ஷ மும்அணிந்து
நாட்டுவாய் பக்தி - நலம்.

(இ-ள்) ஓ மூடத்துவம்பொருந்திய மனமே! உலகத்திற் காணப்படுகின்ற திருத்தொண்டர்களுக்குள் விசேடித்த பிரமாணத்தரும், பொருளை நாடி வெளியரங்கத்திலொடுக்கின்றவிதமே அந்தரங்கத்தி லெழிலில்லாதவர்களைப் பொன்றுதவரும் உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றையும் பகவத்விஷயமாகிய ஸத்காரியத்திற் றத்தஞ்செய்து, சுகாதீதப்பெரும்பாதையினிடத்துப் பிரவேசித்திருப்பவரும் மனத்திலொன்றாய் வாக்கிலொன்றாய் முடியாத நற்சிந்தையுடையவரும், யாதொரு பேதங்களிடத்து செலவாதவரும், அநித்தியமாகிய அஞ்ஞானசன்மங்களிற் பிணைப்படாதவருமாகிய அன்பரிடஞ்சென்று உனது மௌட்டியமிருளாகிய கொடியநோயை நிவர்த்திச்செய்வதற்குபாயந்தெரிந்து பரிசுத்த நிலையினைக்கொடுத்தும், பாவத்துயரைநீக்கியும் அறி

வை சுயம்பாக்குவிக்கும் விபூதியுளிதமெனும் பஞ்சாட்சரத்தையும், கண்டிகையும்புனைந்து சமயதீக்ஷை, குருதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷையென்னு மூவித தீக்ஷையும்பெற்று சிவபெருமானுடைய திருக்கல்யாணகுணங்கள் நிறைந்ததும் ஞானமிர்தமுமாகிய சங்கீர்த்தனங்களைப்பாடி மெய்வாழ்வினிற் புகுவாயேயானல் பிறவியெடுத்ததற்கு நன்மையைத்தரும். இதையுணராது பக்தியை மறந்து முத்தியடையலாமென்ற மந்தபுத்தியை நிவர்த்திச்செய்வதே பயனுடைத்து—எ-ம். (32)

நலமிஃ தெனவோர்ந்தும் நற்றவஞ்செய் யாமற்
கலைகளறிந் துங்கதையு ரைத்தும - பலனே
பனைபோல் பவமுண்ட நெஞ்சேகற் றோர்மேற்
சினங்கொண்டால் வந்துறுமோ - சீர்.

(இ-ள்.) தெய்வதாபக்தியே எல்லாநன்மைகளுந் தருமெனறு பெரியோர்கள் வாக்கியங்களினுலும், குருக்களின் போதனையினுலும், அனேக திருத தொண்டர்களடைந்த பெரும்புகழ்ச்சியினுலும், செவவனேதெரிந்தும் உண்மையினளவை விபரீதசங்கற்பங்களாகிய பிராந்திநீங்க வெளிபடுத்தும் சுருதிகளறிந்தும், யுக்தியினிடத்தனுசரித்தும், பிறர்க்குச் சரித்திரசங்கிரஹமாகப் புகன்றும், மெய்ஞ்ஞான பாக்கியமாகிய சுவர்க்கபோகமடைவதற்கினிய ஆராதனையைக் கைககொள்ளாமற்போனல் மேற்கூறிய விஷயங்களினுல ஆதயாநின்மலமாம் பயனைசேருமா? இஃதல்லாமலும் பனைமரமோங்கிய பிரமாணத்திற்கிணங்க தீயவினையைப்புரிந்து தடித்திருககின்ற ஓ மனப்பேயே! நற்சார்பினையெடுத்தோதுங் கறறவாகளென்னுஞ் சாதுக்களின்பேரிலே அவர்களுனைக்கும்பயனைச் சற்றேனுமுணராத மமதையென்னுங் கர்வத்தினுற் கோபங்கொண்டவமதித்தவாகளை விலகுவாயேயானல் பெரும்புகழான ஞானச்சாரபோகமானதுவந் துன்பாலடையுமோ? அல்லது உனதஞ்ஞானமெனனு மகந்தையாகிய பிறவிநீங்குமோ? நீங்காவாம், ஆதலான் நல்லவர்களை உருவததினுலுஞ் செல்வத்தினுலுமறியாதபடி குணனுபவ நீதிவார்த்தையினு மொழுக்கங்களினுமுணர்ந்து •கைநெகிழவிடாது பின்பற்றி யிறைவன் சிறப்பை யவர்களாற்றெளிந்து தெய்வநீழலிலடைவாயாக—எ-ம். (33)

சீரணுகும் ஞானஞ் செழித்தோங்கு முண்மைநிலைப்
பேரணுகும் ப்ரம்ம மதுபேசும - காரணுகுந்
தீவினையை வாட்டிவிடுஞ் சின்மயமா வாயிதனை
பாவித்தா லன்றோ - பலன்.

(இ-ள்) பரப்ரமானநத சொரூபராகிய பெரியோர்களிட மபயமடைந்தால் அழகுபொருந்திய மோக்ஷநெறியானது தழைத்துவளரும், சிறபபுள்ள

யதார்த்தபாதையென்னு மூதறிவினிடத்திற் கலக்கவைக்கும் முடிவாக பக்தியாகிய ஜீவாமிர்த மேலீட்டிங்கால் சர்வவியாபகத்தினுமுலாவிவரும் அறிவாகிய சிவம் உன்னிடத்து சமூர்த்தியிற்கலந்து ஒப்புறவாகிப் பூரணானந்தவுதயத்தினுள் உசாவும் ஓவலக்காரமும் வாய்மகநமுங்கொண்டழிகின்ற பேதைமனமே! இதனாலிருணிறைந்த பாவத்தையுங்கடக்கச்செய்யும் சுத்தசைதன்ய தெய்வவடிவமுமாவாய். இந்த உத்தமவாகப்பெய்ந்த கடமானது மண்ணிலடைப்படுமுன்னமே சிந்தித்துணர்ந்திடாதல்லவோ பிரயோசனந்தரும், ஆதலால் அஞ்ஞானமும் பாவமுமான ஹீனகுணமான பமாற நறபலனைத்தருஞ் சாதுக்களையடைந்து பிறவாமுத்தியோர்ப ஞானசாதனையைக் கேட்டுத்தெளிவாயாக—எ-ம். (34)

பலனை யிழந்தேநான படுந்துயர்போ லுந்தன்
கலனை யிழந்தகணி கைபோன்ம - நிலை தளர்ந்து
வாடுமுனந் தேகமது யாதுமுன மாற்றனுங்
கூடுமுனம் பேரறிவைக - கூடு.

(இ-ள்) வெகுகாலமாக வருந்துமுழுது நிலத்தைப்பண்படுத்தி பருவமறிந்து விதைவிதைத்து பறவைகளினாலும் மிருகங்களினாலும் சேதமாகாதபடி காபந்துசெய்து இரவுபகலாக காத்துவந்த வோர்வேளாளன் அந்தப்பயிர்களிபாவு முற்றியபின் அறுபடக்காலத்தில் சிலதானமும் செலவுசெய்து கொய்தபோது எல்லாஞ்சாவியாகப்போனதைக்கண்டு உழைப்பெல்லாம் இழக்கலானதென் றெவ்வண்ண மயங்கலாய்த்துக் துக்கிப்பானோ அதைப்போலவும், அணிந்திருக்கின்ற ஆபரணங்களை பறிகொடுத்த மங்கையானவள் புலம்பித் தேகம்வாடுவதுபோலவும், பாழாகிய வெண்ணத்தினிற் சிககுண்டு வாதைப்படும் ஓ மனமே! மஹான்களடைந்த சமடாத்திர நெறியிற் பிறழாது காமாதிகாரமெனு மஞ்ஞானச்செய்கையால நிலைதளருவதற்குமுன்னமே மாமிஸமூட்டையாகிய தேகத்தினங்கங்கள் பழுதடையுமுன்னமே சத்துக்களோடுங்கூடி பாவசகாமயானது மிகுந்து தென்றிசைக்கோனென்னுங் காலனாகிய மரணசத்துருவானவ னெருங்குமுன்னமே பெரியோரால சிந்தித்து தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுத்து ஆனந்தப்பரவசமுற்ற சிவானந்தபோகமெனுந் திருவருளை நினைந்து தியானித்து மெய்வாழ்வினையடைவாயாக, ஏனெனில் மேற்குறித்தவண்ணமியாவையுங்கெடுத்து அறிவுமங்கியபின் சுவர்க்க வெண்ணமானதுவந் தடுத்தபோழ்தும் பயனில்லை—எ-ம். (35)

கூடுவிட் டாவி கூக்குரலிட் டேகுமெனப்
பாடுவிட்டே முன்னோர் பறைந்தாரே - சேடுவிட்டா
லென்றுஞ் சுகமிலையென் றெவ்விடத்துங் கேட்டுமிகத்
தின்றுகுடித் தாய்என் - செயல்.

(இ-ள்.) பொய்யுடம்பாகிய கூட்டினிடத்துத் தங்கியிருக்கும் ஆன்மாவானது உலகபோகங்களாகிய வ்யாபாரத்தில்மலைத்து அநுபவித்த சகலதோற்றங்களையும்நீதது பெருமூச்செறிந்தபோகுந லனுபவகாட்சியாமென கற்றவர்களென்னும் ஞானிகளாகிய மஹான்கள் மூவாசையென்னும் பாபவலையையும், அவ்வாசையினால் விளைகின்ற பற்பல சிந்தையையும், அச்சிந்தையினால் வந்தடைகின்ற சாபத்தையும், அச்சாபத்தினால் தெய்வதாபத்திற்குண்டாகுமிடையூறுகளையும், சிறிமைநேரமும் வேண்டாது இப்புவனபேதங்களைக்கடந்தும், பின்னவர்களும் அத்தீபஹிம்சையாற் கெட்டலைந்து பழியுடம்பெடுக்காமல் நற்குணமுள்ளவர்களாய் அனந்தானந்த நீதிநூற்களை உலோபகாரமாய் வெளியிட்டிருக்கின்றனரோ, அகந்தைபிடித்தலையும் ஓ மூடப்பேயே பெரியோர்கள் திருவாய்மலர்ந்த வாக்கியங்களைக் கேட்கச்செவியும், நினைக்க அறிவும், நடக்கயுக்தியும், இல்லாவிடினும் பெருமைபொருந்திய நல்வினையைக் கைக்கொள்ளாமற் தீமையிற்சிக்கின கன்மநெஞ்சகராகிய வெளிடம்பாகட்கு இம்மையிலுலகோபுகழும் மறுமையில் திவ்யஸ்வரூபம கிருபையையும் கிடைப்பதுண்டோமோ வென்று எந்தவிடத்தினும் நற்பெருமையும் வீண்செருக்கும் இல்லாத நல்லவர்கள் நாவினாற்புகலக சாதாரகேள்வியுற்றும், சிறிதேனுங் கவனியாதபடி பயனற்ற சரீரங்களைச் சுமைபோற்றாங்கியது போதாமையெனப் பழுக்கூடானது யொழுக்க உணர்வைக்கெடுததும், மதியையும் மானத்தையும், விவேகத்தையும், செல்வத்தையும், பக்தியையும், நல்லோர ஸ்நேகத்தையுந் தூரப்படுத்துகின்ற மயக்கமாகிய மதுவையுங் களிப்பாகப் பருகினையே இதென்னகிரியை வியர்த்தமாய் மடிவதற்காகவோ நீயுலகில் ஜனித்தனை இவைநீங்கி நல்வினையைச்செய்து புகழ்பெறுவாயாக—எ-ம்.

செயலால் வருவதுவோ செப்பொண்ணு; பாவ
மயலால் வருந்துவது மாண்போ - வயலதனை
முட்செறிதல் போலவே முத்திவழி விட்டிழிதற்
பட்டம் பறந்திடுதற் - பாங்கு.

(இ-ள்.) துன்மார்க்கச்சிந்தையில் மலைவுற்றலையும் ஓ நெஞ்சமே! நீயங்கீகாரஞ்செய்து நடத்துகின்ற குணக்கேட்டினால் வந்தடைகின்ற ஹீனத்துவமோ சொல்லிமுடிவுறாத கன்மமாம், இஃதனுடன் அலகையைப்போல பின்றொடர்ந்து வாதிக்கும் மாயகையோ எல்லாவற்றினுந் தீதையுடையது, இதைச் சற்றேனுங்கவனியாததுஞ சிறப்புள்ளதோ? உனது நிர்சிந்தனை வ்யாபாரமானது வளர்ந்தோங்கிநின்ற மருநிலத்தின் தானியக்கதிரை முள்ளானதுநெருங்கி அக்கதிரின் வித்தினைக்கெடுத்ததுபோலவும், காற்றாடியானது மேகத்திலூடுருவிப்பாய்ந்து வாயுவற்றவுடன் ஓர்நிலையுமற்று கண்ணிற்குப் புலப்படாதவிடத்தில் விழுந்ததைப்போலவும், நற்கருணையாகிய

மெய்வாழ்வினையிழப்பதும், நன்மையுடையதோவென கண்டுதெளிவாயாக; ஏனெனில் பயிர்வளமைகுன்றியதைப்போலவும், காற்றடி திசையறியாது விழுந்தமைப்போலவும், பிறவியெடுத்ததின் பயனடையாது மாயவதுபெருந்துக்கமும் மகிமையற்றதுமெனத் தெளிந்தானை பூஜிப்பாயாக—எ-ம். (37)

பாங்கறியா தேயுழன்ற பாவச் சுமையதனைத்
தாங்கவெளி தாமோ தாரணியி - னீங்கா
மவுனமதைக் கொள்ளென்றால் வாதாடும் பேயே
கவனமிலை யோபலநூற் - கற்று.

(இ-ள்.) அழகுநிறைந்த மெய்ஞ்ஞானவொளியினைப்பெற்ற மூதுணர்ந்தோரபாற்சென்று நனைமையைத்தருகின்றனவாகிய திருவருளில் மூழ்காமல் வீண்டம்பாகாரத்திற் பட்டிமாட்டைப்போலத் திரிந்தலைந்து மமதையென்னுமிருளிற் றவிழ்ந்திநிலைடைந்த வினையாகிய பிறவியென்னும் பாரமாகிய மூட்டையைத் தலைமேற் சுமந்துகொண்டனையே? ஐயோ விதனுபத்திரவத்தைப் பாவவுலகிற் சகிக்கமுடியுமோ? இவையாவுந்தொலைத்து பரிசுத்தம்பொருந்திய நிருவிகற்ப சமாதியிலடங்கி நிஷ்டாநுபூதியனாயிருக்க முயற்சிசெய்யென்றால் அஞ்ஞானம்நிறைந்து விருதாவான காரியத்திற்கு முதலவனாகின்று இது என்னுடையது, இதைப்போன்ற திநத எண்திக்கிலுமில்லையென்-தாக ஆபாசமாகிய வார்த்தையைப்புகட்டி போலியாய்த் தலைவிரித்தாடும் அலகைக்குணம்போன்ற ஓ மனமே? உலகத்தார்முன் அனேக சாத்திரங்களைக் கற்றவனென்றகந்தைக்கொண்டனையே, இச்செருக்கினாலும் பிறனைத்தூஷிப்பதாலும், தன்னைத்தானே மதிப்பதினாலும், மூவாசைக்கட்டிற் புணைப்பட்டிருப்பதினாலும், நல்லோரிடம் வியர்த்தமாகிய வார்த்தையை பிரயோகிப்பதினாலும் விதிவிலக்குகளை மீறுகின்றதினாலும் உண்டாகின்ற தீமையாந்தோஷத்தைப்பற்றி நினையாமற்போனதென்ன மிடிமையுடையதென்றுணர்ந்து இவ்வித துர்வ்யாபாரத்தைக் கடக்கவிட்டு பரமசிவனின் திருவடியைச் சிந்திப்பாயாக—எ-ம். (38)

கற்றளவில் நிற்கக் கருதாதே ஞாதனாயோர்
கற்றவனென் றெண்ணவோநீ காதலித்தாய்-பற்றனைத்தும்
நீங்கிச் சிவானந்த நிட்டையினி னின்றறிவிற்
றூங்கினா லன்றோ - சுகம்.

(இ-ள்.) ஓ இடும்பிலழியும் பாவமனமே! குருஸ்தானத்தில் மகாபயபக்தியோடு வாசித்தறிந்த நூலினுடைய போதனையளவில் நிலைத்திருக்க எண்ணமற்றதென்னவோ? மாயாசமுத்திரமாகிய தீயவாசனை நிறைந்ததும், பேதைக்குணமுடையதுமாகிய இவ்வுலகத்தார் மஹா பாண்டித்ய

முள்ளவனென்று மதிக்கவோ நீ இச்சைப்பூண்டு சற்கருமங்களைநீக்கி துற்கருமங்களி லறிவைபபோக்கி கெட்டலைந்தாய. அகப்பற்று, புறப்பற்றென்னும் இருவித மணத்தையும் நுகாாதபடி அவ்வாசனையின் வேரறுத்து மயலைத்தாண்டி நிராதாரமாயிருக்கின்ற சுகரூப சாஸ்வதானந்த யோகத்தைத் தரும் பரமசாதனையி லசைவற்றுநின்று துரியாதீத வஸ்துவாகிய ஆன்மாவென்னுஞ் சிவத்துடன் ஒப்பற்று நிதியாதீத சுகமாகிய பேரின்பத்திற் சயனித்தாலல்லவோ நன்மை, இஃதனைக்கடாது வெறுப்பித்துக்கொண்டனையே யிஃதென்ன விபரீதம்—எ-ம். (39)

சுகமாவ தொன்றுதோன் றுந்துா ரத்தே
அகஞ்சலித் தாலணுகு லாகா - புகலரிய
விஞ்சைதமி ழுண்டு விளங்குவையா மாகிற
பஞ்சைபோல வீயும் - பவம.

(இ-ள்.) பிர்மானந்த போகமென்பதொன்றே யாவுக்குமேலாயுள்ளது. அப்பழம்பொருளானதை யடையவிரும்பாதவாக்கு எட்டாவடிவாயும், காணற்கும் சொலலற்கும், கடினமான நிலையில் வியாபித்திருப்பது, சுவாநுபவநெறியிற் பிறழாதவரும், மெய்யை மெய்யாகவும், பொய்யைபபொய்யாகவும், பாவனைசெய்யத்தகுதியுள்ளமாதவரும்,ஸ்தூலக்காட்சிமாறுது ஒருபடித்தாய் நிற்கின்றவரும், தன்னைப்போல் மறறபிராணிகளையும் ஸ்நேகிக்குங் குணம் வழுவாதவருமாயுள்ள புங்கவாகளாகிய நலலோர்களருகிலிருப்பதுமான அறிவானந்த பெரும்பாக்கியமென்னுஞ்சிவம் அம்மஹான்களுக்கு எளிதிலுள்ளது. இவ்வஸ்துவாகிய சச்சிதானந்த பரமேஸ்வரனின் சாஷாத்காரத்தை சேர விச்சிக்கின்றவர்களுள்ளமானது பிராரத்துவ கன்மமென்னும் பிராந்தியின் வயத்திலகபபட்டு நானாவிதமாக கலங்குமேயானல் பெருமானருளாநின்ற சிதாகாஸத்தை யடைவதற்கியலாது. ஆதலால டாவஇருளிலலைகின்ற ஓ மனக்குரங்கே! சொல்வதற்கரிய ஞானமலிந்ததும், ஆதிகாலத்திற் சமஸ்கிருதபாஷைக்குத் தமிழ்ப்பாஷை குறைந்ததென காசியிலுள்ள ஆரியர்வாக்குவாதஞ் செய்தபோது அவ்வாரியரை மேற்கொணடு செயம்பெற்று வந்தவராகிய அகத்தியமுனிவரால் புகழடைந்ததுமாகிய தமிழ்ப்பாஷையாகுஞ் சிறந்த கல்வியினிடத்தெழுகின்ற மதுரத்தைக்குடித்து தேஜோஸ்வரூபமாக பிரகாசிப்பையேயானல் உன்னை நெடுங்காலமாக வாதித்துவந்த பாவமெனுங் கூற்றனுகிய மரணமதணுகாமல் காற்றினிலகப்பட்ட இலவத்தைப்போல்பறக்கும். இஃதனுண்மையை நினைந்து தானெனுங் கர்வப்பேயின்சிரசை அறிவென்னுஞ் சிவபெருமானுடைய பாதத்தில் மிதிக்குமுபாய மறிந்தடங்கிற்பாயாக—எ-ம்.

இங்ஙனங்கூறிய வேதாந்தக்கடலென்னும் ஞானக்கலைக் கற்றவர்கள் அன்பு, அடக்கம், பொறுமையுள்ளவர்களாகவும், அவையில்லார் செறுக்கு, பொறுமை ஒருவனையொருவர் அவமதித்தல், மற்றுமுதலிய துர்க்குணத் திற் றலைப்படுவாரென்ற முதுமொழியை நோக்கி மனதிற்கு போதிக்கப் பட்டது (40)

பவமென்னுங் கூற்றன்றன் பாசங் களைந்து
சிவமென்னு மெய்ப்பொருளைச் சேர்ந்து - தவஞ்செய்தார்
வல்லமையைச் சொல்லவே மாநிலமுங் கொள்ளாதா
ரெல்லா ரினும்பெரியோ - ரெண்.

(இ-ள்) ஊழ்வினையென்று முன்னோர்களாற் கூறப்பட்டுள்ள தீமை யென்னு மரணமாகிய காலனுடைய வலைக்குட்பிரவேசிக்காம லவ்வழியை யடைத்து பங்களாசனபாபுவ், நித்தியமோக்ஷத்தை யருளாநிற்பவனும், ஞானஸ்வரூபியும் அறிவிற்கினிய சுகியுமாயுள்ள சிவப்பிரகாசவடிவினிற்கல ந்து, அழியும்பொய்யுடம்பின சவுகரியத்தைக் காவாதவராய் அழிவின்றி மெய்யைப்பூண்டு பற்றுகளாகிய வீணாசைகளிற் சிறிதும் விருப்பமற்றவராகி தன்னைத்தெரிந்த தலைவனாகிய பரப்பிரம்ம ஸ்வயம்புவைக் கண்டுகளிக்க நிஷ்டைபுரிந்த நல்லோர்களுடைய நெறியாகிய சாமார்த்தியத்தின் மகத்துவ த்தை வெளியிடுவதற்கு இப்புவனமும் போதாமையாதலான் அநித்யதேகத் திலும், பற்பல நியவாபாசத்திலுஞ் சந்தோஷமுற்று மலைக்கும் யாவருக் கும் முன்னவரென்று கருதுவாயாக. ஓ மூட மனமே! பொய்யாசைக்குட் பட்டவர்கள் வெறும்பித்தரென்றும், மெய்யாசையாகிய அறிவானந்த வாத்ம போகத்தைப பின்பற்றினவர்கள் முத்தரென்றுந்தெளிந்து நற்சாபினையடை வாயாக—எ-ம் (41)

எண்ணிக்கை யில்லா திடருற்ற பேதைமையாங்
கண்ணுக்குட் சிட்டாய்க் கலங்கினையே - புண்ணிறைகை
யிட்டாற் குணமோ யிறைவன் றிருவருளை
விட்டாற் குணமோ - விளம்பு.

(இ-ள்.) உலகமாய்கையென்னுந் தீமையை விலக்கும்படி கிஞ்சித்துங் கொள்கையற்று மேலுமேலுந் துன்பத்திரையால்மூடப்பட்ட அறிவில்லாத அகங்காரமென்னும் வலைக்குள் புள்ளினத்தைப்போன்று நலமிழந்து வாதை யுற்றனையே? ஓ துன்மார்க்கநெஞ்சே! தேகத்தின்மீது கண்டிருக்கும் இர ணத்தின்பேரி லடிக்கடி கையாடிக்கொண்டுவந்தாற் சுகப்படுமோ அதைப் போல அகந்தையிற்றடிப்பேறி தவநாளைப் பவநாளாகக் கைக்கொண்டு அங் குமிங்கு மங்கலாய்த்துத்திரிந்து சாட்சாத்கார பரமசிவனின் கருணையாகிய

பொற்கமலத்தை மறந்தால் நற்பதவிகிடைக்குமோ? இவ்விரண்டம்ஸத்தையுமாலோசித்து நற்பாதையைப் புகலுவாயாக. இஃதனுல் அஞ்ஞானமாகிய புண்ணை கடவுளுடைய அருளென்னும் மருந்தினுல் சுதநிகரிக்கவேண்டும்.

விளமபுஞ் சுகவடிவில் மேவாது நேருங்
களங்கமகற் றூதகன் நெஞ்சே - விளங்காமற்
பாழுக் குழைதகதுப் பரிதபித்தா லுள்ளத்திற்
சூழுமோ நித்ய - சுடர்.

(இ-ள்.) மனுநீதியாகிய சற்சமயங்களை தெற்றெனவிளங்கவைத்த மஹான்களாற் சொல்லப்படுகின்ற பேரொளிபயிழம்பான சிவபெருமானுடைய பூரணானந்த நீழலிலடையாவண்ணம் தடுக்கின்ற அஞ்ஞான தசையினையுடைத்தாகிய மலபந்த கன்மத்தைக்கடக்காது இழிவையே ஓராபரணமாகத்தரித்து புத்திசிதைவுற்றும் அனுவளவேனும் தெய்வநாபக்தியி ன்பிப்பிராயத்தை யுளத்திருக்காது பீத்தைத்துருத்திக்காகவும், முடிவிற் பின்பற்றவியலாத சுற்றம், தனம், மற்று வெளிடம்பத்திற்காகவும், உனதாயுளெல்லாங் கஷ்டப்பட்டு சாகுங்காலந்திற் பாவசங்கார, சிவசங்கர, ஆத்மரட்சகா, பக்தவச்சலா, பரமபுருஷா, ஆபத்பார்நவா, பக்தானுகூலா, பரமதயாளா, கருணைமூர்த்தி அபயமபயமென்றின்னங் கோடானுகோடி வார்த்தையினுல் அலறி அலறி அழுதழுது புலம்புவாயேயானுல, இளமையிற்றவறிலும் பால்யதிசையிலேனுங் கவனமின்றி விழலாகிய எண்ணததையேவைத்து நசுங்குண்ட ஆசையின் ஆயிரங்கூறி லொருகூறேனுஞ சன்மார்க்கவிஷயத்திற் றத்தஞ்செய்யாத பெரும்பாவத்தினுல், அஃதாவது தெய்வகோபத்தினுல் மரணத்தறுவாயில் நித்யவாழ்வென்னுங் கைலையாகிய சிவானந்தவொளியானது பாதகம்நிறைந்த வுன்மேற்சாயுமோ? ஓ மூடமனமே! சொல்லுவாயாக; இஃதனுல எந்தவிஷயத்திற்கும் பரமபெருமானுகிய காத்தவ்யனின் துணையே சிறப்புடைத்து இவையின்றி நடத்துவதியாதும் பயனின்மையுள்ளதென்றுணர்ந்து தேகம் நாசமடையுமுன் நீ நடத்துங் கிரியைகளனைத்திற்குந் தெய்வசிந்தனையைக் கைவிடாமற் பின்பற்றவேண்டும்—எ-ம். (43)

சுடரில் மனையதுபோற் சூதும்வா தும்பல்
விடரிற் றிகைத்தின முற்றால் - கடமதுவுங்
கல்லோ மலையோ கருதிலையோ யெனனவுகை
பல்லோர் தொழும்பொருளைப் - பற்று.

(இ-ள்.) விளக்கென்னு மொளியில்லாத விலலத்தைப்போன்று தேகமாகிய வீட்டிற்கு தெய்வபக்தி, மெய்ஞ்ஞானபோதம், சாதுக்கள்ஸ்நேகம், நன்னையுறியுஞ் சுபாவம், தன்னைத் தலைவனுகிய பரமசிவமென்னும் ஜீவாத்மா

விற்கு ஒப்புக்கொடுத்தல், நற்சிந்தை, கொடியவையென்னுங் குற்றங்களைதல், யாவையுமொன்றாய்நோக்கல் முதலிய எண்குணத்தை அறிவென்னுஞ் சுடரினால் பாவனைசெய்தால் நன்மைப்பயக்குமெனு முதியோர்வாக்கினை யிகழ்ந்து பொய், நிந்தை, வஞ்சம், கோள், வெகுளி, மயக்கம், துர்க்கிருத்தியம், பொறாமை, நற்செய்கையிலசதி, தெய்வதூஷணை, நல்லோர்க்கிடர் குருதுரோகம், பரஸ்திரீவாஞ்சை, அகந்தை, மது, கொலை, அடக்கமின்மை, திருப்பணியில்வெறுப்பு, அசங்கதவார்த்தை, பெரியோராகிய கற்றவரையவமதித்தல், வாக்கிலொன்று, மனத்திலொன்று, தீயவிஷயத்தில்முன்னேடைல, வீண்குதர்க்கம், சாதிபேதம், மதவைராக்கியம் இவைமுதலியது மின்னும் பலவித கெட்டநடத்தையாகிய பாவப்புணரியிலிறங்கித தவித்துமீளாத இழிவைக்கைக்கொண்டலையும் ஓ மனப்பேயே! உனைத்தாங்கிய யிந்த வூத்தைப்பாண்டமானது எவ்விடத்தும் அசையாதிருக்கின்றதும், போட்டவிடத்தும் பிறந்தவிடத்துங்கிடக்கின்ற கருங்கல்லா, அன்றேல் சிமிலமென்னும் பர்வதமா, இதை யெவ்வளவுங் கவனியாது உன்மத்தனாய் மமதையாலழிந்து காலங்கழிக்கின்றனையே? இஃதென்னவகுப்பு. நீ இதுகாறும் ஆசித்ததுவும், நேசித்ததுவும், பூசித்ததுவும், ரோசித்ததுவும் எல்லாங் காட்டிலெறித்த நிலவைப்போன்று பயனற்றதே, மகாகேவலம், மகாபாபம், மகாவெட்கம், ஐயோ முடிவாய்பாரக்கின் பெருந்துக்கம், ஆதலா லிவையாவு மொருங்கே நிவர்த்திசெய்து நாலவர்சுமந்து பல்லோரழ, ஈமக்காட்டிற்கொண்டுபோய் தாழப்போடுமுன்னம் சர்வசைதந்யனாகவும், எல்லாருக்கு மிறைவனாகவும், அவரவர்களுளத்தைப்போற் காட்சிக்கொடுத்து காக்கும் முத்தொழிற்றலைவனுமாகிய சிவபெருமான்றிருவருளைததேடி நல்வழிவுய்வாயாக; இஃதனால் தீமையாகிய பிறவியணுகும் விஷயத்தில் பயமும், பக்திவிஷயத்தில கர்த்தவ்யன்தயவும், தன்னையறியும் ஸ்திரமும் எவ்வாற்றானும் வந்தடையும்—எ-ம். (44)

பற்றென்ப தென்றும் பரிசுத்த மாக்குமுயர்
வெற்றியுண் டென்றார் விலகாரே - உற்றமொழி
நம்பார்க் குணர்த்தவே ஞானியினு மாகாது
வம்பரென் றுள்ளே - மதித்து.

(இ-ள்.) அசித்தியத்தை விளைவிக்கின்ற பொய்போகத்தைத்தள்ளி அறிவாதீத போக்கிஷத்தைக் கண்டுகளிக்கும் சிரவணதியோன் றுண்டாயின் அவ்வுண்மையே சாட்சாத்கார ஞானதைய சிதாகாஸத்திற்கூட்டி தெய்வமயமாக்கும், இந்த பெருமைபொருந்திய நிலையினால் எடுத்ததேகத்தின் பயனைப்பெறலாமென்று சாசுவதபோகத்திற் காட்பட்டு அமிர்தவாரியை அள்ளிப்பூசித் தானந்தித்தவர்கட்கு பாசபந்தத்தாலும், உலகோராலும், மற்றெவ்விதவாபாசவிடையூறுகளினாலும், அப்புண்ணிய புருஷன் பொறிகலங்கி நின்ற

ஸ்தானத்தைவிட்டுப் பிறழுவரோ? இல்லை. இதை ஞாயவாயிலாயாராய்ந்தும், அனுபவித்தும், போதிக்கின்றமையை விசுவாசியாத காதகராகிய பாதருக்குச் சமானமாய் வெறும்பித்துக்கொண்ட ஓ மனப்பேயே! பொய்யாசையாகிய மூவாசைப்பகட்டில் மலைத்துத்திரிந்தும், தெய்வசிந்தனையற்றும், நல்லவாக்கியங்களைச் செவியினிடமாய்க்கேட்டும், கனிவில்லாது "குலத்தைக் கெடுக்குங் கோடரிக்காம்பைப்போல்" தீமைக்கே தன்னையும் தனதெல்லா சுவாதீனத்தையுந் தத்தஞ்செய்து இருட்கண்மூடி திசைதெரியாதலைந்து உண்மையென்பதை கிஞ்சிததேனு முள்ளத்திற் றங்கவிடாம லலக்கழிப்புற்றிருக்கின்றவர்கட்கு சகலகேவலமுங்கடந்த முனிவர்களாலும் கற்பிக்கமுடியாதாம். ஏனெனில நன்மையாகிய திருவருள் கசக்கவும், இன்மையாகிய பாவச்செய்கை இனிப்பதினால இவை தடுப்பதற்கியலாதென்றும், தீயாரைப்பார்க்கவும் சேரவுங்கூடாதென்பதைபபற்றி முன்னோருரைத்த முதுமொழியிருப்பதினா லதையோர்ந் துணர்ந்தடங்குவாயாக—எ-ம். (45)

மதித்திடிற் றெய்வம் மன்னுமே யல்லாற்
சிதைத்திடி லேஜன்மந் தீமை - பதைத்துட
லேகுமென் றெண்ணி யியாவுமுன் னேதுறந்தார்
வேகுதலோ வந்த - விதம்.

(இ-ள்.) மஹான்களாற் றிருவாய்மலர்ந்துள்ளனவாகிய அற்புத சரித்திராம்ஸங்களை யுளமென்னுங் கேணியினிடத்திற் றங்கும்படிசெய்து உள்ளவையை யுள்ளபடியாக அறிவிற்பொலிவுற்றால் பரப்ரம்மமாகிய கர்த்தா அங்குப்பிரகாசித்து வரம்புகடந்த வாழ்வையூட்டுவான். இவ்வழியைவிட்டுத் துர்க்கிருத்தியமே சதாமோக்ஷானந்தம் என்று முக்காலத்தும் அதன் அநித்தியத்தையுணராமலும் நற்சார்பினை நீங்கியுமிருப்பாயானால் நீ யெடுத்ததேகமும், அனுபவித்த பொருட்சார்பும், பயனற்று இலவங்காத்த கிள்ளைபோலாகி உடலும் கருவிகரணவிந்திரியங்களுந் திகிலுற்றயர்ந்து இடுகாட்டிற் பலர்காண அனல்பட்டுவெந்து சாம்பராவதற்கோ உலகினிடத்துதித்து வீண்பிலுக்கில் மயங்கியவகை ஓ மூடமனமே! இவ்வண்ணம் நிறைவேறுமென்றல்லவோ கற்றறிந்த ஞானிகள் மாயாசமுத்திரத்தைக்கடந்து சைதந்ய சிவானந்தவாழ்வில் கலப்பதற்கு முதன்மையாக யாவையும்வெறுத்து நித்ய சமாதியிற் புகுந்தார். ஆதலால் பொய்தேகமழிந்து இழிவாகிய பிறவிச்சுமையைத்தாங்குவதற்கு முன்னந் திருவருளினை சிந்திப்பாயாக—எ-ம். (46)

விதனங்க ளுண்டு விபரீதஞ் சாற்றி
மதங்களைத் தூற்றிவா யாடில் - பதங்காண
லுண்டோமண் சித்ர முயிர்பெறு தென்பரலாற்
கண்டதென்ன கன்மங் - கருத்து.

(இ-ள்.) தானென்னு மயக்கத்திற்சிக்கி பற்பல தீயச்செய்கையிலழுந்து பரமவள்ளலுடைய கோபமென்னும் வேதனையாகிய பாவக்கள்ளைக்குடித்து அலகைபோற் றலைவிரித்தாடி சைவமென்னும் அறிவாதீதமாகிய சன்மார்க்க நியாயதோரணைகளின் பொருளறியாது வாளாய் வேறுபாடாகவும் அதிசயமாகவும் கேட்டோர்க்கும் அடுத்தோர்க்கும் பறையறைந்தும், தேகமாகிய மட்குடத்திற் றங்கியிருந்து கெடுக்கானின்ற மதத்தையனுசரித்து நற்போதனையினு லடக்கவகையற்று தனத்தாசையினாற் கணக்கிலடங்காத தெய்வமதமென்று பேறைநாட்டி தன்னிலக்கணத்தைத் தெரிந்துகொள்ளச் சக்தியற்று தெய்வவிலக்கணமிதுவென நானாவிடத்துந் தூஷித்தும், அடாதவிதிகளைக்கொண்டு பழிகூறியும், வியர்த்தமாகக் குதர்க்கஞ்செய்தும சாவசைதாய பஞ்சாட்சர நின்மலானந்த தயாளுவாகியும், சீவனுஞ்சிவமுமாய்விளங்கும் பரமசிவத்தின் திருவடியைத்தரிசிக்க முடியுமோ? அடங்காத ஆண்மையுடைத்தாகிய ஓ மனக்குரங்கே! சுட்டசாந்துவினாற் சிருஷ்டிக்கப்பெற்ற பதுமையானது காற்றென்னும் ஆவியினாலெழுந்திருக்க முடியாதென்று சொல்லுவாரோயலது வேறல்ல. இஃதைப்போல் நீ நடத்தியவையெல்லாந் தீயவையேயொழிய அதினாலென்னபயனை அனுபவத்திற்பார்த்தாய் சொல்லுவாயாக; இதனால் தெய்வபழிப்பில் சுகமில்லையெனவும், மணபதுமை உயிர்பெறாதென்றும்போதித்து இவை நீங்கச் சாதுக்களையடையவேண்டும்—எ-ம். (47)

கருத்ததனுக் கெட்டாக் கருணும் பரனைத்
திருத்தமொடு போற்றாத் திருந்தாய் - பருத்தவுன்
தேகமதற் கேயுழைத்துச் சீரற்றால் புல்லர்மகிழ்
போகமதற் கூணே - புகல்.

(இ-ள்.) நினைக்கின்ற சங்கற்பங்களுக்கும் புத்திக்குந் தட்டுப்படாததிருவருள்பொருந்திய பரமசிவத்தை நிருவிகற்ப சமாதியென்னும் நிஷ்டையிற் பூர்த்தியாகி வணங்காமல் தீயகுணத்திற் பிணைப்பட்டு ஏக்கத்தினு லிளைத்தாயே? ஐயோ பாவச்செய்கையில் முதல்வனு யங்குமிங்கும் பல்காட்டித் திரிந்த ஓ மனப்பேயே! பெருமிதமாய் பலபக்ஷணங்களையுங்கொன்று தின்று குடித்து பெருத்தவுடம்பை பாத்திரத்திற்கே முடிவுவனாயினு மேவல்செய்து மெய்போகத்தினுடைய இன்பத்தைக் கடக்கவிட்டால் கீழ்மக்களென்னும் வேடுவர்களாகிய பஞ்சபூதங் களிப்பெய்யும் நரகமாகிய சர்ப்பத்திற்கு ஆகாரமாகும்படி ஜனித்தனையோ சொல்வாயாக; ஏனெனில் மனம், வாக்கு காயத்திற்கு ஆரமாயுள்ள பரமாத்மனை பூஜியாதவர்களின் செய்கையும், குணமும் உருவினிடத்து நல்ல பூச்சியும், உள்ளத்தினிடத்து நஞ்சுண்டென்பதைப் போலுமாம். ஆதலால் மனமே! இஃதையுணர்ந்து தெய்வதா விசுவாஸத்தைவிட மேலானதொழி லொன்றேனுமில்லையென்றுநம்பி அவனடிக்கன்பனை முயற்சிசெய்—எ-ம். (48)

புகன்ற நெறிகடந்து பொய்த்தேவைப் பூசித்
தகமகிழ்ந்த தென்அற்ப நெஞ்சே - சுகம்வேண்டிற்
சுத்தசுகா ரம்பச் சுயம்பின் றிருவருளை
நித்தமற வாது - நினை.

(இ-ள்.) சிறுமைக்குணத்தை யுடைத்தான ஓ மனமே! பெரியோர்கள் அளவுகடந்தும் கைமாறின்றியும் கஷ்டமெடுத்து ஆக்யாபித்த நீதிசாத்திரமாகிய வேதாந்த கலையைநீங்கி அறிவானந்த தெய்வமாகியும், சதாகாலத்தும் அழிவின்றிய நித்தியசிவமாகியும் விளங்காநின்ற பரப்பிரமத்தைக்கண் டஞ்சலி செய்தானந்திக்காமல் வாளாய் பிறந்துமடியுந் தெய்வங்களை அனுஷ்டித்துக் களிப்புற்றதென்ன மமதையோ? எக்காலத்தினுந் தழைத்துலாவவும் உம்பர்கள்வசிக்கின்ற கைலையென்னும் மோக்ஷமாகிய ஞானதேகமடைய விருப்பங்கொண்டால நிறையற்ற பரிசுத்தமுடையதும் ஆனந்த தொடக்கத்தையுடையதும் சர்வந் தானாகவுடையதுமாகிய ஒப்பற்ற பெருவெளியென்னும் சிதாகாயமாகிய சிவபிரானுடைய செல்வம்பொருந்திய கருணையை இடைவிடாது சிந்திப்பாயாக; ஏனெனில் மரணமென்னுங்கூற்றன் இமைநேரமும் நீங்காது தனக்கடிமையாகப் பார்த்துக்கொண்டே பின்றிரிகின்றமையால் கடவுளடியை மறவாதுசிந்தித்தால் மறலியணுகானென்றும், தெய்வத்தை மறந்தவுடன் பாசவலையைவீசக் காத்திருக்கின்றானென்றும் பயமுறுத்தி இஃதனால் பக்தியை மறக்கப்போகாதென்று போதிக்கப்பட்டது—எ-ம். (49)

நினைப்பதொன்று செய்து நிலைப்பதொன்று மாகில்
வினைப்பதுமை யோடு விழலே - முனைப்புள்ளா
ருளரோ வுலகின்மிசை வுத்தமர்கள் வேண்டாக்
களறிற் படுத்தகதை - காண்.

(இ-ள்.) நல்லோர்களிடத்து சிற்சில நல்வாக்கியங்களைக் கேட்டவுடன் சொல்லிமுடியாத சந்தோஷத்தை யளாவி அந்நேரத்திற் சிந்தித்திருக்கின்றவையொன்று, அவை நீங்கியபின் செய்துமுடிக்கின்ற பாவனையொன்று, இப்படியிருக்குமானால் தன்மார்த்த மோக்ஷ நினைவென்பதில்லாத பாவப்பிடாரியென்பதுடன் நீ முடித்தவை யாவும் விருதாவாம். இன்னும் விசேடமாக வுத்தேசிக்குமிடத்து இந்தத்தேகத்தைக் கெடுத்து சன்மார்க்கநெறியைத் தடுத்து பாவப்புதனொனு நரகத்தில விடுத்து, குரு, பெரியோர், தெய்வம், இவர்கள் சாபத்தையடுத்தமையினால் உம்போல பகைவனு மிவ்வுலகினி லுண்டோ? இல்லை. நீ தேகத்தை யலங்கரித்தும், உண்டும், குடித்தும், ருசித்தும், போகித்து மகிழ்கின்ற தீயவாசனையெல்லாம் மஹான்களாகிய ஞானிகள் தங்காத போர்க்களத்தில் யாதுந் தெரியாதபடிபோய் மரித்தவன் காரணத்தைப் போலாம். மனமே! இதைக் கண்டுணர்ந்து நடப்பாயாக—எ-ம். (50

காணுங்கண் ணில்லாக் கலதிகட் கேயாகும்
தோணும பொருளைத் துதியாதே - ஆண்பிள்ளை
யென்றெப் படியழைப்ப திங்குளைப்பா யீனமற
நின்றவிட மாறாது - நில்.

(இ-ள்.) சகல கேவலங்களையும் நீங்கி யருளாற் றன்னையுள்ளபடி யறிந்தும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற பரிபூரணர்களுக்கு மாயவுபாதியின்றயவும், விருப்பமும், வேண்டுமோ? இல்லை. ஊனக்கண்ணிற்கு முன்னங் காணப்படுகின்ற நியவஸ்துவையும், துர்ச்சனர்களாகிய பக்தாபாணமற்றவர்களையும் பொருளீட்டும் வகைக்காய் சேர்ந்து புகழ்ந்து வணங்காதே ஏனெனில், உள்ளதை யுள்ளபடியாகவும், நல்லவரை நல்லவராகவும், தீமையைத் தீமையாகவும், பாவனைசெயது ஞானவரம்பின் பெருமையைப் பார்ப்பதற்கு விழியற்ற மூதேவிகளாகிய பாமரர்க்கேயுடைத்து. இவ் வியாபாரத்திலேயே சங்கேதமுற் றுனதாயுளையெல்லாங் கழிப்பாயே யானால், பிறவிகளுக்கெல்லாம் ஜ்யேஷ்டனென்றும், தலைமையுள்ளோனென்றும், கற்றவனென்றும், எந்தநெறியைப் பின்பற்றி யழைக்கக்கூடுமோ யிருப்பது நீ செய்த வீணுடம்பரங்களையும், பழித்தொழிலையு முணர்ந்து இவ்விடத்திற் புகலுவாய். ஓ பாழ்நெஞ்சே! உன்னால் விளைந்த தோஷமானது அனலின் மெழுகைப்போலத் தேய்வுற்ற யதாஸ்தானமாகிச் சிவானந்த த்யானத்தை இடைவிடாது சிந்தித்து, குருவாக்கியத்தை மனனஞ்செய்து நித்திய பேறிவினிடத்துக் கொண்டகொள்கை யகலாது சதா கலந்துவாழ்வாயாக—எ-ம்

நில்லாது பல்லோர்பா னேடியென் விண்டனையோ
பொல்லாப் பகட்டிற் புதைந்தாயே - வல்லாண்மை
செய்வதுவோ நீதி தெரிந்ததுவோ தீயவழி
உய்வதுவோ பாருன்னை - யுற்று.

(இ-ள்.) தீயவழிக்கு முதற்றுணைவனாக ஓடுகின்ற ஓ மனப்பேயே! ஒப்பற்ற வஸ்துவென்னுஞ் சச்சிதானந்த ப்ரணவ ஸ்வரூபமாகிய அகண்டாகார பரமசிவத்தை, சகல மனோவ்யர்குலங்களையுங் களைந்து வாழாதபடி, பலவிடத்தும் அல்லது பலரிடத்தும் அங்கலாய்த்து ஓடி யெப்பொருளை யுணர்ந்தாய். மூடிவாக துன்மார்க்கமிருந்த பொய்யாபாசத்திற் பிணைபட்டனையே? உண்மையாகிய ஞான வறிவைப் போதிப்பவரைப் பகைத்தும், தூஷித்தும், ஹீனத்துவ சமர்த்திற்புக்கினையே? இவ்வகையற்ற கருமத்தை முடிப்பது நியாயமாகவும், துர்க்கிருத்தியத்தி லுயிர்வாழ்வதுவே யுணர்வாகவும் கண்டனையாக்கும், இச்செயலை யெல்லாம் நிவர்த்திசெய்தும், ப்ரதிபா மாத்திரையாகிய மாயவுலகையுந் துறந்து, பார்க்கப்பட்ட மெய்ஞ்ஞான ஆன்மசிவரூபத்தினை மாறாது காண்பாயாக—எ-ம். (52)

உற்றதவஞ் செய்தார்க் குலகோ ரடிமையெனக்
கற்றமொழி வுண்மைக் கடக்காதே - சுற்றமெலாஞ்
சூழவழு தேநால்வர் தூககியிடு காடிடுவர்
தாழ விதுவோ - சரி.

(இ-ள்) குற்றமற்ற தவமென்னும் நிட்டையை நடத்திய முனிவர்களாகிய புங்கவர்களுக்கு, அஞ்ஞானமெனுங் காமாந்தகாரமாகிய மும்மலப் பசையின் வயப்பட்டிழிந்திருக்கும், புன்மாக்களாகிய பாமரர்கள் தொழும்பராவாரென நல்லோர்களால் போதிக்கப்பெற்ற நீதிமொழியைமறந்து வியர்த்தமாகாதே. பாழாகிய துஷ்டகிருத்தியமுள்ள ஓ மூடநெஞ்சே! இவ்வித நின்மல ஸ்வயம்புவின் திருவருளைபபற்றும் நன்னிலையை சூறையிடுவாயேயாகில், இடைநடுவில்வந்து சூழ்ந்த பந்துக்களென்னு முறவினர்களியாவரும் நெருங்கித் துக்கித்து ஓலமிட நாலுபேர் சுமந்து சுடுகாட்டிற் குழி பள்ளத்திற் புதைப்பது நீ யெடுத்த அருமையான ஜனனத்திற்குத் தன்மமாகுமோ? ஆதலினிலந்த முடிவிற் காயத்தமாவதன் முன்னரோ தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய பரமசிவத்தை நோக்கிச் சாதனைப்புரிந்து சீர்பெற்று வாழ்வாயாக—எ-ம். (53)

சரியென் றுணர்த்துஞ்சன் மார்க்கங்கல் லாமண்
பரியா னதிகடக்கும் பாவி - தெரியாச்
சிவயோகந் தன்னைச்சிந் திப்பையே யாகி
லெவர்தா னுனக்காவ - ரீடு.

(இ-ள்.) பிரமானந்தவடிவமாகிய சிவத்துடன்கலந்து நித்யாபரோட்சமென்னுஞ் சுகத்தை யனுபவித்தலொன்றே யாவற்றினு மேலான நெறியுடையதெனப் பெரியோராகிய தேசிகரால் சொல்லப்படுகின்ற ஆன்மவுபகாரணிலையாகிய வேதாந்தவழியைக்கற்காமல், சர்ச்சன ஸ்நேகத்தைக்கடந்து, குறிகுணமில்லாது, ததாகாரமாக விளங்குஞ் சச்சிதானந்த போகத்தை யடையலாமென்று மமதையால் தடிப்புற்று, ஞானசாதனையி லிச்சையற்றிருப்பது, மெய்க்குதிரையை வேண்டாது மண்ணினாலமைத்த பொய்க்குதிரைமீதேறி ஆற்றிலிழிந்து, நடுவே மண்ணெலாங்கரைய யாதாமொரு உதவியற்று மாய்ந்தவனைப்போலன்றோ? ஆதலால் கருதுவதற்கரிய சிவநிட்டையை வழுவாது நினைந்து பூரண வுதயத்தைப்போல் பிரகாசிப்பாயே யாகில், புழுக்கூட்டிற்கே யுழைத்து கறங்குபோ லலைபவரில் எவரும் உனக்கு முன்பாக ஒப்பாகார். இஃதனை யுணர்ந்து தீயவைத்தள்ளி நற்சார்பினிற் புகுவாயாக.

ஈடெனக் காரொன் றெதிர்பேசு மட்டியுடல்
நீடேழி காலம் நிலையுளதோ - பாடனைத்தும்

பார்த்தும் இரக்கமிலாப் பாவி புலிபசுத்தோற்
போர்த்ததமைபோ லென்னவுன்புத் - தி.

(இ-ள்.) தனதாத்ம ஞானத்தில் கணப்பொழுதேனும் விஸ்ராந்தியடையும போதமற்று, பொய்யாகிய ஹீனத்தை வருவிக்கின்ற மாயையினுடைய வலையுட்பட்டுத தன்னையறியாத கொடுமையினாலும், மற்றுந் தான் சேகரித்துப் புளகாங்கிதமானதும், தன்னை யாட்கொள்ளுவதும். தீமையை விளைவிப்பதுமாகிய பொருட்சார்பினில் மதிகுலைந்து, எனக்கு கிகரொங்கு மில்லையென்று பெரியோர்களாகிய கற்றவர்களைச் சன்மானியாது நேரிட்டு, வாத்தைவாயைக் காவாமற் புன்சொற்களாகிய அடாத மொழிகளை வெளியிடும் புல்லனுடைய தேகம் நெடும்பொழுது மாயாநபடி நீடிக்க யாதேனும் வகையுண்டோ? அஞ்ஞான விருளினிடத்திற் புதைந்து, யமவலையிற்பட் டழிந்தவர்கள் கொடுமையை, சரித்திர சங்கிரஹத்தாலும். பின்னுமனுபவத்தாலுஞ் செவ்வுனே கண்டும், சற்றேனுங் கிருபையில்லாத பாவநெஞ்சமே! புலியானது பசுவின்றோலை போர்த்துக் கொண்டமைப்போன்று, வெளிக்கு மஹா பக்தன், மஹா ஞானி, மஹா பாண்டித்யன், மஹா கவிஞனெனக் காட்டி, உள்ளதநில் துன்மார்க்க குணத்தைவைத்துத் திரிகின்றையே, இஃதென்ன மூாயக்கருத்து. ஏனெனில் கற்றளவி னிற்காததினாலும், பிறர்க்குப் போதிக்கின்றநெறியைக் கடப்பதினாலும், இஃது தகுதியல்லவே பார்க்குங்கால் வெளிவேஷமாக யிருக்கின்றதென வற்புறுத்தி மனதிற்கு நன்மையைக்கூறியது—எ-ம். (55)

புத்தியற் றேயலையும் புன்க ணுடைநெஞ்சே
நித்தியனுக் குன்னை நிவேதிப்பாய் - முத்தி
வழிவிலகி நின்றால் மறுமையின்ப மில்லை
விழியிருந்துஞ் சென்றதென்ன - வேறு.

(இ-ள்.) பிரமசூரியனது ஞானப்ரகாசமான கிரணங்களுக்குச் சகலவுலகங்களுஞ் சிறுமையுடையதெனவும், சுகதுக்கங்களினால் விளையும் அற்பபோகத்தைக்கடந்து நிற்கின்றதே நிரதிசயானந்தவாழ்வெனவும, இங்ஙனங் கூறியவியாவுங் குருவினருளென்னுந் தீவிரதரபக்குவத்தினாலயர்திரிபறத்தெளிவாயெனப் போதித்த நற்குணத்தையெல்லாங் குறையிட்டுப் பிறவியெனும்நோயை வருவித்துக்கொண்டு பரதவிக்கின்ற ஓ மனபபேயே! மேலானவின்பசாகரத்தைக்கொடுத்தும், எல்லாவாத்மாக்களிடத்தும் நிறைந்துள்ள அறிவாதீத வஸ்துவென்னுஞ் சிவசுயம்பாகிய என்அப்பனுக்கு உன்னை தத்தஞ்செய்வாய். ஏனெனில் திவ்ய ஞானஞ்ஞான பரவெளியாகும் மோட்சசாம்பிரதாயத்தி னிட்டையை வெறுத்தால் வருபிறவியினுக்கு யாதொரு கமூக்கிடையாவாம். இஃதன்றி பெரியோர்களாகிய கற்றவர்களாற் சொல்

லக்கேட்டும், கண்ணிருந்தும் நிலையறியாது படுபள்ளத்தி லிழிந்தவனைப்போல ஹீனத்துவசெய்கைக்குடன் பட்டாளியாய் பேதமாகிய வலைக்குட்பட்டதென்னவோ? சொல்வாயாக—எ-ம். (56)

வேற்றுமைக ளெல்லாம் வினைக்கிடமே யல்லாது
தோற்றும் வகையுளதோ சூதாகும் - காற்றி
லிலவம்பஞ் சாமுன் எழிலாற சிவனின்
பொலந்திகழும் பொன்னடியைப - போற்று.

(இ-ள்.) அகத்தும் புறத்தும் வியாபகமாய்த் துரியவாழ்வாய் விளங்கும் பரமாத்மரூபனைப் புகழ்ந்து மாயையிருட்கலையை நாணாடாமலும், தன்னைப் போற் பிறரையும் ஸ்நேகிப்பதே எல்லாதன்மத்திலும் விசேடித்ததென்றுணர்ந்துஞ் சுருதியை நோக்கவனியாமலும், தன்மாக்களால் வெளிபடாதெயாக வாய்ப்பறைசாற்றிவரும் மதபேதம், ஜாதிபேதம், குலபேதம், உற்பத்திபேதம், பந்தமோக்ஷபேதம், தேவபேதம் என்னும் இன்னுமநேக விபரீதமான பேதங்களையெல்லாம் தலைமேற்சுமந்து வீணுபாசத்திற் றடிப்பேறியலைகின்ற ஓ மனக்குரங்கே! இந்தின சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் என்னும் மூவகையினுலாராயுமிடத்து உள்ளதையெல்லாம்பொருந்து பிராலிந்துவருஞ சிவசொரூபத்திற்கும், அவ்வரப்பினைக் கடவாதநின்ற குரு, பெரியோர், மற்றும் நல்லவருக்கும், வேதாந்த சாராம்சத்திற்கும், தரோமியெனும் வினைப்பூச்சிபாவதேயல்லாது முன்கூறியுள்ள விருதாவான கொள்கையிற்காணும் நன்மை ஒரு சிறிதேனுமுண்டோ? இல்லையாம். முடிவாக யாவரையுமுபகரும் வஞ்சனை பிண்டமாம் இந்நூல் வந்தடைவது பாவமூட்டை யென்னும் பிரவிரதமாம். ஆதலினால் நீ மேத்திருகின்ற அருமையான ஜனனமரணமாய வாயுவிடத்திற் சிக்குண்ட பஞ்சைப்போற பரிதபிக்க மரணகூற்றன் வருமுனம் ஞானவொளி நிறைந்ததும், எந்நாளுமழியாததும், உலகபாசபந்தங்களெனும் மாயையைக்கடந்ததுமாகிய பிரமானந்த போகத்தைவிரும்பி சிவபெருமானுடைய பொற்கமலத்தை இடைவிடாது அஞ்சலிசெய்து வணங்கி சாஸ்வதமாம பெருமபேற்றை யடைவாயாக—எ-ம். (57)

போற்றி வணங்கப் புண்ணிய மேவளரும்
நாற்றிசை யோரும் நமஸ்கரிப்பர் - கூற்றனின்
றென்று மருகிலவர அஞ்சுவா னிஃதுண்மை
இன்பத்தைப் போலின்ப - மில்.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் உண்மையாய் விளங்கும் அறிவானந்த தெய்வமாகிய நித்தியசிவவருளைப பெறுமாறு இழிவையும், ஹீனத்தையுந்தாங்கின்ற வல்கவாசனையைக்கெடுப்பாய் ஏனெனில், இந்த ஞானதேவை யாராதிப்பது

ற்கு இச்சையே தடையாக இருப்பதினு லிவையொழித்து திரிகரண சுத்தியோடும் ஆராதித்துக் கும்பிடுவைகாற் பாவமெனு மகாவகாரப்பிறவியின் வலிமையொடுங்கி சைதந்யமாகிய பூரணபோதம் உனக்குட்செழிக்கும், போதமானது செழித்தோங்கி ஆத்மாநுபவத்திற் சபலித்தால் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், அல்லது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னுமிந் நான்குலக்ஷத்தாரு முனக்குள்ளடங்கி வந்துனைவழிபாடுசெய்வர். இத்தகைய பேரின்பநிலையாகிய மகத்தான மோக்ஷலாபத்தை அஞ்ஞானதசையாற் றடைபடுத்திடாமற் பின்பற்றி அப்பாக்கியத்தைப் பெறுவாயேல் இப்போதும் எப்போதும் காலனெனும் பிறவியாகிய சாதத்தானுனைப்பாலணுகாது விரைந்தோடுவன். இச்சுயாதீன சுயம்ப்ரகாச சிவசொரூபத்தையனைப்போன்றதும், ஆனந்தத்தையுடைய மெய்ப்பாதையுள்ளதும் வேறில்லை ஓ பாழாமனக்குரங்கே! இம்மொழியை ஞாயவாயிலாக ஆராயுமிடத்து யதார்த்தமுடையதே இதை நிச்சலனமின்றி பெற்றுக்கொள்வாயாக—எ-ம் (58)

இல்லாத வற்றையெலா மீண்டுண்டுண் டெண்ணுவது
கல்லாய்வ தென்ற கதையாமே - செல்லாத
வார்த்தையினைக் கூறி வலக்காரங் கொண்டலைந்தாய்
சீர்த்தியுள்ள வுத்தமனை - சேர்.

(இ-ள்.) தேசவிடயங்களைப்புணர்ந்தும், உலக வ்யாரமென்னுந் தீயநடையாகிய கொடியாற் சுற்றப்பட்டும், நிலையற்ற மாயவகங்காரத்திற் சிக்கியும், அறிவாகிய ஸ்வயம்பிரகாச நிருமலவடிவிற்கலக்காத அன்னியவஸ்து வியாவையும் அடிக்கடி இமைநேரமுமோயாது பிரார்த்தித்தும், சிந்தித்தும், அனலின்மெழுகாய் வாளாயிளைப்பது மணற்சோற்றிலிடத்து கல்லாய்ந்த கதையொக்குமல்லவா? மறையிடத்தும், மஹான்களிடத்தும், அனுபவத்திடத்தும் உட்படாத பற்பல வாபாசங்களை வாயாடித்தனமாகிய சமத்காரத்தினால் மொழிந்து தானெனுஞ்செருக்கைப் பணியாகப்பூண்டு பத்திசிதறி உண்மையையுணராது கெட்டொழிந்தாயே? வீண்பித்தேறிய ஓ மூடமனமே! இனியேனு மிவ்வித தொல்லையிலிழிந் தழியாவண்ணம் சேதனயோகீஸ்வரரொன்னும் நற்றவரையண்டி உயிர்பிழைப்பாயாக—எ-ம். (59)

சேரு மிடமறிந்து சேராத குற்றமதா
லாரும் வெறுப்ப தரிதல்ல - நேரும்
உணர்வதுசி தம்போ லுனைநீயா ராய்ந்து
கணமுமற வாதருளைக் - கா.

(இ-ள்.) திருவருளைப்பெற்று அறிவாஞ் சுத்தாகாரத்தினிற் சுளிப்புற்றொடுங்காநின்ற நிலையாகிய பரமபொருளின் யதாஸ்தானத்தை யின்னவழியி

னாற் கண்டடையலாமெனு முழுநம்பிக்கையுடன் பற்றாத ஆண்மையினால் அஃதாவது விவேகமென்கின்ற சண்டமாருதத்தால சங்கற்பமென்கின்ற முகிலைப்போக்காது குரூரமான தீயவினையால ஆளப்பட்டு மிகுதியான பாவ நரகையேந்திய சினத்தாலும், நன்னெறியினில் விருப்பமற்ற துர்ச்சன காமுகரிடத்துக் கூட்டுறவுபெற்றதினாலும், இந்நன்மையையுணராதவர்களும், பஞ்ச புலன்வழியேசென்று திளைப்பவர்களுமாகிய எவரும உன்னைவிட்டு நீங்குதல், அல்லது அருவருத்தல், அருமையும் பெருமையுமான காரியமல்ல. தீய சஹவாசத்தால் துற்பலனும், சாதுக்கள் சஹவாசத்தால் நற்பலனும் வந்து நெருங்குமென வறிவது எவ்வளவு மேலானதாகுமோ அவ்வண்ணமே, ஓ பாழ்மனமே! நீ நாடலும், தேடலும், கூடலும், கோடலும், ஆடலும், வாடலுமாகிய ஒவ்வொருவிஷயங்களையு முள்ளது உள்ளபடி விசாரித்து மெய்ஞ்ஞான போதமாகிய சிவசாயுஜ்யமென்னு முண்மைப்பதவியை இடைவிடாது நினைந்து நினைந்து ஆக்கித்து, எக்காலத்து மழிவற்ற பெருமிதத்தைப்பெற்று ஆன்மாவுஞ் நிசயானந்தத்திற்றிலக்கும் நெறியைக் கூர்ந்துக் கொள்வாயாக—எ-ம். (60)

காவற்செய் தோன்பலனைக் கைக்கொள்ளக் கண்டமைபோ
மேவுமுன் சீரவ விதமாமே - சேவைநீ [ன்
செய்யா திருக்குமுன் சிந்தை நரகென்பதனாற்
றுய்யறிவால என்றுந் - துதி.

(இ-ள்.) நிலமாகிய தரையினைப் பண்படுத்தி பயிர்விளைவித்தவேளாளன் அவ்விதை முற்றும்வரையிற் பாதுகாத்து வந்ததினால் அதின் உழைப்பாகிய பலனைப்பெற்று ஆரம்பத்தி லனுபவித்த துக்கமேலீட்டாமற் களிப்படைந்தமைபோன்று, ஓ தீயசுபாவமுள்ள மனமே! உன்னிலமாகிய இருதயத்தில் ஞானநெறியென்னும் வித்திட்டு அறிவென்னும் ஜலத்தைப்பாய்ச்சி அருளென்னும் தானியத்தையறுத்து எந்நாளினும் குறைவுபடாத சுகபோகநிழலாகிய சிவபெருமானென்னும் சீவாதமாவுடன் ஆனந்த பரவசமுற்றிருப்பாய். வேளாளனுடைய உபமான மெவ்வண்ணமுள்ளதுவோ அதேநிலை யுன்னுடையதெனவும் விசுவாசிப்பாய். இப்பாரதத்துவ த்யான போதனை சக்தியை இதுகாறும் அஞ்ஞான விறுமாப்பினால் நினையாதிருக்கின்ற வுனதுள்ளம மகா கொடிய செய்கைநிறைந்த இருளாகிய பாவவுலகமெனப்படுதாக நல்லோர்களுரைப்பதா லினியேனும் பரிசுத்த எண்ணத்தைப பெறும்பொருட்டு சதாவந்தித் தொழுகுவாயாக—எ-ம். (61)

குரு சுப்ரதீ பத்தை
பபா ருலகில் மகிழார் - உதிப்பதிஃ

தொடங்குமிட மீதென்றுற் றுற்றுப்பார்ப் பார்க்கே
கெடுங்குண மில்லாகுவ - கேள்.

(இ-ள்) இதய ஸ்தானத்திற் றுலங்குஞ் சுழுத்தியவஸ்தைக் கருவிகளா கிய பிராணவாயுவினை ஆண்டாவெனும் பருடனுகிய சிவத்துடன் கலந்து நிற் கும் ஒப்பற்ற பேரறிவைச் சகளமெ வணங்கும் ஞானிகளுடைய உள் அன்பா கிய புட்பமலர்ந்து டரிபரிசகின்ற பங்கள குணங்கள் விளங்கும் மெய்வடி வைக் கண்டு சேவைசெ வாயர், பொய், வஞ்சனை, கோபே, ளவு, பொறு மை, இவையாவுங் குடித்த னமா, சஞ்சரிக்கின்ற இத்திய வாழ்வுகளிலடாந் தங் கொள்ளார் ஏனெயில, ன்மை, தீமை, பிறப்பு, இறப்பு, துக்கம், சந் தோஷம், வாழ்வு, தாழ்வு, ஞானம், ம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, யென்னு மின்னுமுள்ள யாவும், வருதலும், சாதலும், அஃதாவது தோன்றுதலும், அடங்குதலும் மேற்கூறிய தானத்திற்குரிய லக்கணமென வோயாது நோக்கினவர்க்கு, அதி யங்கதை விளைசிக்கும் பிறவியெனு மருளான கருத் தின்றி, சுபக்யான வடிவாயிருப்பார்கள் ஓ மூட நெஞ்சே ! இதசியாயத்தோ ரணையானது வியர்த்தமாகப் புலப ் மெயாமாயின் சாதுக்களையணடி அந்தி யந்த கதியின் டு ப ட்டுச ந்ேதயாற அந்நிலையையதிச் சுகித்திருப் பாயாக—எ-ம். (62)

கேள்வியொன் றில்லாது கேண்மைகொளுமபாழ்நெஞ்சே
வேள்விவ்ளர்த் தாலும் வினைபபோமோ - நீள்புவியின்
கன்மவழி நீங்கியே கங்குலற நின்றசிவ
நின்மலன்பூந் தாளைநே - சி.

(இ-ள்) பரிசுத்த ஞானமயமான திருஷ்டியிற்கலந்து சிவமுற்றித் தன்மை யாகிய நல்லவாகளைச் சேவித்து வெகுவாயிருக்கின்ற வாஞசிரம பேதங் களியாவையும், வேரோடறுக்கவும், சூக்ஷுக்கமிவற்றிற்குத்தலைமையாயுள்ள தேகாதிபந்தங்க ளனைத்தையுங் கீழ்ப்படுத்தவும், உள்ளமாகிய ஈனமொழிக ளில் யாதொன்றுஞ் செவியான தங்கீகரியாது. தெய்வாதீனமென்னும் பெரும் பாக்கிய வறிவாகிய சுவர்க்கபோகத்தை அடைய விச்சைபூண்டு வியர்த்தமா யலையு மூடமனமே ! நீ ஜனித்ததுமுதல் விதுகாறும் தொன்றுதொட்டு பழகிக் களித்துவந்த துன்மார்க்க கிரியையான துன்னைவிட்டுத் தொலைய, ஆயிரம், கோடி, பதுமம், மகாபதுமம், என்னுங் கணிதங்கொண்டு, யாகாதி செய்திடி னும் அக்கொடியபிறவியாமலகை நீங்குமோ? நீங்காவாம். ஆதலால் உயாவு யொருந்துய — த்து அனுஷ்டித்த பாவவழியினின்றுவிலகி, சகல கேவலங்களையுங் கடந்து அத — — ந்றி, நிதரியாவஸ்தையி லிருக் கும் பரமசிவனெனுந் தொடக்கற்ற வஸ்துவினை — வனின்றிரு வடியை முக்காலு மறவாது சிந்தித்துக் கூடுவாயாக—எ-ம். (63)

நேசிக்கார் தன்பா னெருங்கியென் சொல்லினும்
பூசிக்கா ரென்றே புகலுமறை - யோசிக்க
நேரமிலை யோவையோ நீசத்தொழிலினுவோ
ஆரணத்தின் னேர்கண் - டடை.

(இ-ள்.) இறைவரூபிய ஞானகாரப் பொருளென்னும் பரமசிவத்தை விசுவாசித்து ஆசரிக்கும் அன்பானது மருந்துக்கேனு மிலாதவரிடங் கலந்து அப்பெருமானுடைய இலிங்கமிற் றிவ்ய கலியாணகுணங்களைப் பல முறையும் போதித்தகாலத்தும் அவர்களுடைய வுள்ளம் பொருந்தி வணங்காரென சொல்லப்படுகின்ற வேதப்பிரமாணத்தைக் கவனிக்கப் பொழுதில்லையோ? அந்தோ பெருந்துக்கம் காம, வெகுளி, மயக்கமென்னு மூன்றுகுற்றங்களைக் களைந்து நித்தியாபரோட்ச நிலையென்னும் பிறவாமுத்தியை யடையச்செய்யுவதும் ஈனக்கிரியையோ? தீமையை யிச்சித்தும் புகழ்ந்தும், நன்மையை வெறுத்தும் இகழ்ந்தும், பலவகையிற் கேட்டையடைகின்றதுன் சுபாவமாதலால் எது தீமை, எது நன்மையென வுபதேசிப்பார்க்கும் வேதவசனி னுபாய வறிவையுணர்ந்து ஓ மூடநெஞ்சே! சன்மார்க்கவழியைப் பின்பற்றி வாழ்வாயாக—எ-ம். (64)

அடைவியினுஞ் செல்லா யதியிருளைப் போக்காய்
படைக்குமுனு னென்று பறப்பாய் - தடைசெய்ய
நற்குணந் தாவியே நாடோறுஞ் சிந்தித்துக்
குற்றமில மாதவத்தைக் - கொள்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களாலாகிய தேகத்துடனலைந்து சம்பாதித்த குற்றங்கள் நீங்கும்படியாகவும், ஆபாசமாகிய பேச்சுவியாபாரங்களைச் செவியினிடத்துக் கேட்காமலும், தீயவென்னுந் தெய்வநிந்தனைமற்ற பாமரர்களை நேசிக்காமலும், அவர்கள் சாற்றுபடாமலும், பஞ்சபாதகங்களை மிகுந்துணிவுடனாற்றி யகமகிழுஞ் சண்டாளர்களைக் கண்ணினாற் பார்க்காமலும், வழுவமைதியுள்ள வீணுடைய பரமொழிகளென்னும் அனுசாரங்களுலவித்திரியும் பதியை மிதியாமலும், பலவித குரோதமுடைய தூஷணைக்குங் குதர்க்கத்திற்குஞ் செவிசாய்க்காமலும், மனமான தலையாதடங்குஞ் சூடசியான சகல கேவலங்களைக்கடக்க காட்டகமாகிய வனத்தினுக்கும்பிரவேசிக்கின்றாயில்லை, இதிற் பயனில்லையென வெளிகீகத்தினிடத்திற்றங்கி வைதீகத்தை நடத்தலாமென்கிலோ இடையில்வந்த மூவாசையென மாற்றானொலைப் [illegible] ன்ற துர்க்கருமமயக்கையும் வெறுத்தாயில்லை. வீண் [illegible] டிப்புற்று, பொய்யாந்திய நடத்தையாகிய யத்தத்திறகு நான் [illegible] அதிகாரி, சாமாத்தியன், எனக்கு நிகரின், மூம [illegible] யாருமெங்கு மொருவருளரோவென ஆரோகணித்து

வாட்டமிடுவாய் ஐயோ? பொல்லாங்கான காரியத்திற்கு முதற்படிக்காளி யாகத் தலையாட்டித்திரியும் ஓ மனக்குரங்கே! இத் தாவ்யாபாரத்தை வெறுக்க வேண்டுமெனில் சாதுக்களை ஸ்நேகித்து அவர்களால் நல்லுபதேசம்பெற்று அந்நிலையைக் கவர்ந்து நின்று சதானுஷ்டானகவிளங்கி பாவமற மௌனநீதம சிப டேரின்பசுகமென்னுஞ் சிவானந்த ஸ்வயம்புவை த்யானித்து ஞானசமாதியைக் கைக்கொள்வாயாக—எ-ம். (65)

கொண்டானை யேகொல்லுங் கோதையரின் பின்சென்று
உண்டதுயர போதுமுனக் கநெஞ்சே - அண்டர்
அடியார் பரவிதொழு மண்ணலமே லாசைப்
பிடித்தா லருளெய்வாய் - பேறு.

(இ-ள்.) இல்வாழ்க்கையினின்று தருமத்தைக் கைக்கொள்ளும்வண்ணம் உலகோர், சுற்றம், அன்னை, தந்தை முதலிய யாவருங்காணவும், விவாக ப்ரமாணத்திற்கிணங்கவும், அவரவர்கள் சக்திக்கிசைந்த பொருள் விரயஞ் செய்து கொணர்ந்த பதிவிரதையாகிய பெண்ணால, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் நான்கு நற்பேற்றையுங் கைசோரவிட்டு, அப்பெண்ணினுக்கி யாபனைக் குட்பட்டு, தெய்வதாபக்திமுதல் மற்றுமுண்டான சத்விஷயங்களையும் இழப்பதுடன், அம்மங்கையின் வாக்கினுக்கனாததம கினைததவுடன் கொழுநனின் உயிரைக குடிக்குந் தந்திரோபாயங்களறிந்த மாதரின் அற்ப உறவைக்கொண்டு நன்னிலையெல்லாம் பாழாக்கித் துன்பமுற்றலைந்து தடுமாறியேங்கியது என்னமதியோ? கர்த்தவயனாகிய பரமசிவத்தின் உபகாரங்களைச் சற்றேனு முணராமல் நன்றியில்லாத கெடுபூண்டாய முளைத்திருக்கும் ஓ மனப்பேயே! அம்மங்கையரா லிதுவரையினு மனுபவித்த சுகம மிகுதியுமேனமையுடையதே. இத் துர்க்கருமத்தினின்று நீங்கி, தேவரும், திருத்தொண்டரும், இடைவிடாது வணங்கும் நெறியறிந்து, தெய்வதாபக்தியைக் கெடுக்கும் ஸ்திரீகளின் பேரிலுள்ள ஆசையில், ஆயிரத்தி லோர்பங்கு சிவபெருமானாகிய நமது அப்பன்மீது வைப்பாயே யாமாயின் நித்தியானந்த சுகமெனுங் கைலைவாழ்வைச் சேர்ந்து ஜெனனம் வந்ததற்கோர் பயனையடைவாய்—எ-ம். (66)

பேறுற்ற மூதறிஞர் ப்ரம்மமய மாகினரேல்
வீறுற்ற கொள்கையினை மேவினற் - றூறுற்ற
பொல்லா மயல்போம் புநிதவாழ்வு வந்தெய்யும்
நல்லாரைப் போற்றுநெஞ் - நாண்.

...னைந் திருக்கும் புன்குரம்பையை, புகழும் ... ...ம் விசேடித்த நற்கீர்த்தியாகிய மகுடம் ...முடைய தேகமெனத் ...

தெற்றெனக்கொண்டு, அநித்தியவ்யாபாரங்களைத் துடைத்து, ஞானஅறிவைப் பூண்டொழுகி மெய்வரம்பாகிய பரமானந்த வெள்ளத்திலமுழ்கி, நிகரிலாத தெய்வசாம்பிரதாயத்தை யடைந்த ஞானிகளாகிய முன்னோர் அவர்களுடைவித்த பற்றுதலென்னு முண்மையாற திருவருளாகும் விஸ்வாசத்தின் பலனைக்கைக்கொண்டு தேவர்களானோமென்றும், அநேக அற்புதங்களை நடாத்தி, உலகோர்க்கனந்தன்மைகளுடன் பத்தி, முதலி, வைராக்கியமென்னுஞ் சாதனைகளையும்புகட்டி நற்கீர்த்தியாகிய பழம்பைப் பெற்றாகமென்றும், நெடுங்காலமுதலின்றளவும் சுருதிகளினாலும், பெரியோர்களாகிய குருமூரத்தங்களினாலும் வெளியிடுகின்றமையினால நடபிருத்திடமுள்ள ஓ மனமே! மஹா பெருமையும், புண்ணியமும், சாயுபதவியும், முன்னோர்கள்விருப்பி அனுஷ்டித்துவந்ததுமாகிய ஆத்மானுபவ விதேகமுத்தியைய பலவிடம்பாலாகிய ஹீனத்துவமென்னு மயங்கார உலககேவலங்களை அறிவாகும்வாளினாற வென்று, அப்பெரும்பாக்கியமாகுஞ் சிவானந்தவெள்ளத்தி லின்புற்றடைவாயேயாகில் பழிக்கிடமாகிய தீயவாசனையென்பதும், தனக்கு நிகரில்லையெனும் அகங்காரமயக்கமும் உன்னை நெருங்காது அவைநெருங்காம லடங்குமாயின் பிறவாமுத்தியானது வந்தடையும். ஆதலால் இத்தன்மைகளைச் சதா த்யானித்து பரஞ்சோதியென்னுஞ் சின்மயவிலக்கணம்பொருந்திய சச்சிதானந்த வஸ்துவைக்கண்டானந்தித் தாராதிகருஞ் சாதுக்களின் திருவடியை நமஸ்கரித்து உன்மந்தகுணத்தைபோக்காம லாபாசமியாயத்திற் சிக்குண்டலைந்து வாளாய மனுக்கிரையாகின்றனையே! ஐயோ என்னகேவலமாகிய வெட்கமுடையது. இஃதனையணர்ந்து சன்மார்க்க ஞானசாரியனைத்தேடிக் கண்டடைந் துபதேசம்பெற்று சுகித்துவாழ்வாயாக—எ-ம். (67)

நானென்ப தெங்கே நரம்பெனும் புந்தோலு
மூனென்ப தாகு முணர்க்குங்கால - தேனதனை
வண்டதுதே டற்போல் மனமே யறிவுற்று
லண்டாது பாவ - அலை.

(இ-ள்.) உலகமுழுமையும் அதன்கணடங்கிய சாலலக்ஷணங்களையும் கவனிக்கின்றபோது மஹா அதிசயமுடையதாகவும், இஃதினுண்மையைக் கள்ளமின்றிக்காண்பது அறிவின் யதார்த்ததொழிலாகவும், இந்நிலையி னுட்பட்டிருக்கின்ற தன்னையும், ஜகத்தையுமுள்ளவாறு தரிசித்து ஆன்மபோகமெனுஞ் சிவசாயுஜ்ய விதேகதேகத்தைக் கிட்டியகாலத்தில் என்றும் நீங்காது ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாக நிலைத்திருக்கும் அகண்டாகார பரப்ரமத்துள் விழுங்கப்படுவாயென்றும், அறிவுடையோர் திருவாய்மலர்ந்திருக்க, இ[illegible] யாது பொய்யாடம்பர செருக்கிலமிழ்ந்து இது என்[illegible] னுடையது, என்சுபாவமை, முடிவில மூட்[illegible] அது அவ [illegible] டிக்கொண்டு எமன்

யேரிற் பொறிபோட்டு மேற்றுப்போவேன் என்றும், நான் நான் என்பது அகங்காரமென்றுணராது நானே பெரியவன், நான் தருஷ்டிகன், நான்கற்றவனென்று தருப்பேறியிருக்கின்றதையு நன்றாய் நோக்கும்போது உனது வீண ஸலாக்கியம் நாயும், அசதியும், தேவாலமூடியது நிதியும், தசையாகமூடிகின்றதேயல்லது நானென்ற வாக்கியம் எங்கே நீடித்திருக்கிறது. கேட்டைகணிறைந்த மண்கோட்டை [illegible] ஓ மனமூடமே! காட்டினிடத்திருக்கின்ற வன்பாகிய சிறு [illegible] மலையினிடத்துள்ள இனிமையுடையதேனைத் தேடுகின்றவதற்கு சேர்சனமாக சாதுக்களாகிய மஹாத்துமாக்களோடு தீக்ஷைபெற்று ஆனந்தத்தைப் பெறுவாயேல் பிறப்பிறப்பென்னும் சமுத்திரத்தின் [illegible] துன்பம் உம்பாலணுகாது இஃதனையே நந்துசதா மனனஞ்செய்வாயாக—எ-ம். (68)

அலைவாய்த் துரும்பா யகப்பட் டிளைத்தும்
நலைவினை யென்னுந் [illegible] லையா
அகங்காரம போக்க வபிமதி யுண்டாற்
சுகங்காணு மின்பத் - தொழில.

(இ-ள்.) [illegible] சிக்கியலையுந் துரும்பைப்போன்று, பாபகிருத்தியத்தினாலும், நற்சிநேக மில்லாமையாலும், தாய், தந்தை, குரு, பெரியோர், இவர்களைச் சன்மானியாததினாலும், வீண்பகட்டிற் புகுந்தமையினாலும் வந்தடைந்த தோஷத்தின்பிணியால் மெலிந்தும், ஓ மூட மனமே! பரமாத்மரூபமாகிய சிவபிரானைக் கிஞ்சித்தும் நினையாத பெருமையென்னவோ? அறிகிலேன். நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை மாற்றுதற்கான போதிவென்னும் பக்தியமிர்தத்தை அன்பென்னுங் கரத்தாலள்ளிப் புசிப்பாயேயாமாயின் மெய்ப்போகமாகிய சுவர்க்கலாபம் உனக்குவாய்க்கும். எல்லாத்தொழிலினும் இஃதுவொன்றே சிறப்புடைய செய்கை—எ-ம். (69)

தொழிலாகக் கொண்டு துறந்தார்கள் போலப்
பழிவென்று ரியாவரிட் பாரில - அழிவில்லா
ஆத்துமனைப் போற்றி அகண்டபரி பூர்ண
தாந்திரிய டைந்தார் - சதா.

(இ-ள்.) மஹான்களாகிய முதியவரா லெழுதியுள்ள சுருதியி னிலைப்பெறும்படி, சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியபிஷேக, முதலியவை நடத்தியும், அவர்களா லாக்யாபித்த அறநெறி சாராம்ஸங்க [illegible]னே தெளிந்தும், அவலம்பிக்காது கருத்திலுற்ற வண்ணம் நம் [illegible]யும், [illegible] ன்முறைப்படி புலன்வழிகளை வென்றும, மெய்ஞ்ஞான [illegible]பதத்திற் புகுவது [illegible]ஆசையென்னுந் தீயவைகளைக்கட்டறப்போக்கு

வதுவே முக்கிய கருமமாக நினைந்து, ஆபாசவியபிசாரமுடையு யாவையும் வெறுத்து நீங்கினவர்கட்கொப்பாக, இம்மயற்சூழ்ந்த பூமியினிடத்து பிறவியின் நிந்தையையும், மரணமாகிய காலனையும, வெறுத்துக்கொண்டவர்கள் எவர், அப்புண்ணிய ப்ரபுக்களாகிய நலலறிவுடையோர் குற்றமென்ப தடையாத அறிவானந்த தெய்வமாகிய சிவப்பொருளை நமஸ்கரித்து மாயாசம்பந்தங்களை ஞானாக்கினியாற் றகித்து, ஒப்பற்ற சுயஞ்ஜசதந்ய சுவர்க்கலோகத்தைப்பெற்று, பரமரூபத்தோடு கலந்து எக்காலததும் பிறவியென்பதின்றி சதா ஆனந்தத்தைப்பற்றி வாழ்ந்தார்கள். துர்ச்செயலுக்குத் துடைத் தட்டித் திரியும் ஓ மனக்குரங்கே! இதையறிந்து நற்சார்பினை இடைவிடாது அனுஷ்டிப்பாயாக—எ-ம். (70)

சதானந்த வாழ்வைத் தரும்பரமன் றானை
நிதானந் தெரிந்தோர் நீங்கார் - உதாரகுண
முள்ளோன் றனக்குமுன் னென்றுமெதிர் இல்லாப்போல்
தள்ளுவாய் வீண்செயலைத் - தான்.

(இ-ள்.) எல்லாம் வல்லபொருளாகவும், ஒப்பற்ற வஸ்துவாகவும், சர்வவ்யாபகமூர்த்தியாயும், கன்றைவிட்டுப்பிரிய மனமுவக்காக் கறவைப்போன்று அன்பர்களென்னுந் திருத்தொண்டர்களைவிட்டகலாதுநின்று எக்காலத்துஞ் சந்தோஷத்தையே விளைவிக்கும் மோக்ஷமெனுஞ் சுவர்க்கபோகத்தை க்ருபைபாலித்தருளும் காருண்யகற்பமாகிய சிவபெருமான் பூங்கழலை வந்திப்பதினாலடையப்படும் ஆத்மலாபத்தின் நிலையைச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவம என்னுமிம் மூன்றினுண்மையால் உணர்ந்தோர் இப்பெருஞ்சுகத்தை நிமைநேரமாயினும் விட்டுவிலகார். ஆதலால், துறவிக்கு மன்னனும், கற்புடைய மங்கைக்கு ஆபரணமும், மரிக்க அஞ்சாதவனுக்கு உயிரும், தயாளம் பக்தி அன்பு வணக்கமுடைய ஏழைக்கு ஈகையில்லாத தனுஷ்டிகளும், கல்லாது சாதுக்களிடத்துக் கேள்வியுற்று நன்னடையுள்ளவனுக்கு சற்றும் அந்நெறியை கைக்கொண்டு நடவாதவனும், இதைப்போன்ற பலநியாயங்களும் அவைகட்கு துரும்பாக காணப்படுவதைபபோல அந்தகாரம்பொருந்தியலைகின்ற ஓ மனப்பேயே! வியர்த்தமான ஆபாசநியாயதோரணைகளினால் தடிப்பேறுந்தவண்ணம் உனது தீக்கருமங்களையும் அதன்பேரில வைத்திருக்கின்ற பற்றுதலாகிய வீணாசையையும் உடனே நிவர்த்திச்செய்வாய்—எ-ம் (71)

தானு முணர்வாற் சருவந் தெளிந்துமெய்ஞ்
ஞான மமிர்தத்தை நாடினால் - வானோர்
குலவும் பதியிற் குறைவின்றி வாழ
நிலஞ்சூழும் பொய்ம்மயலை - நீக்கு.

(இ-ள்.) அண்டசராசர புவனபேதங்களாகிய சகல கேவலங்களையுந்தவி த்து, ஆனந்தாதீத சுயம்பிரகாஸமாகநின்று திருவிளையாடற்செய்கின்ற பரம பொக்கிஷத்தை எல்லாமாய், இல்லதுமாய், உள்ளதுமாய் வ்யாபித்திருக்கி ன்ற மெய்ப்போதனையாகிய நல்லறிவினால் தோற்றம், ஒடுக்கம், குறைவு, நிறைவு, பொய், மெய், நன்மை, தீமை, இன்னுமுள பல வ்யாபாரங்களையுஞ் செவ்வனே தெளிந்து உண்மையும், ஞானமும், பரகதியுமாகிய அறிவானந்த வஸ்துவென்னுஞ் சிவபெருமானையும் உள்ளதுள்ளபடியறிந்து, ஞானமிர்த மென்னும் போனகத்தைப்பொசித்து தெய்வகுழூஉக்கள் சூழாநின்ற கயிலை யென்னும் நித்தியாபரோக்ஷ மோனசமாதியினிடத்து நிலைபெற்றோங்கவும், உலகத்தாரை யடிமைகொள்ளும் அநித்தியமாகிய மாயையை நிவாத்திச்செய் வாயாக; ஏனெனில் அஞ்ஞானத்தினிடத்து பேறவாசொண்டலைந்துந் தியங் கும் மூவாசையின்சூழ்ச்சியால் தெய்வநாசிந்தையும், சாதுசங்கமும், சற்குருபோ தனையும், வேதசாஸ்திர நியாயதோரணைகளும், வேற்றுமையாகவும், தொல் லையாகவும், வெறுப்பாகவுங் காணப்படுவதன்றி அழுக்காறுனதுன்னை எக்கா லத்தும்கெடுத்து பாவச்செய்கையில வீழ்த்திக்கொல்லுமென்று பெரியோர்க ளாகிய ஞானிகள் வெளிப்படையாகப் பறைநதிருப்பதினால் இதனிடத்துள்ள நற்காரியங்களை அங்கீகரிந்து துர்க்காரியங்களை முற்றும்போக்குவதே எல்லா த்தன்மத்திலும் விசேடித்த தன்மமாகும்—எ-ம. (72)

நீக்கினு ரொன்றும் நெறியுற்றார் மூவாசைப்
போக்கினு ரொன்றும் புகழ்பெற்றார் - தேக்கினர்
வஞ்ச நமனென்னு மாற்றான் றனைவென்றார்
நெஞ்சேசகண் டிம்மைத - நினை.

(இ-ள்.) சகல காருண்ய பெருந்தகையாகிய சிவானந்தவாழ்வே மஹா சிறப்புடைத்து. இப்பாதையை யகன்றால் வந்தடைகின்ற துன்பமாகும் பிற விமைப்போன்ற நரகம் வேறின்றெனவுள்ளத்தில் மதிப்புற்று சர்ச்சன சஹ வாசத்தையும், நீதியாகிய ஆத்மபோத வேதாநதத்துறையென்னும் அறநெறி யையும், தெய்வதாபக்தியெனும் திவ்யாபரணததையும் பின்பற்றாத கயவர்க ளாகிய பாமரர்களின் ஸ்நேகத்தையும்வெறுத்த நல்லோர் எக்காலத்தும யாதா மொரு வருத்தங்களணுகாத உத்தமநிலையிற் புகுந்தவர்களாவர். ஹீனததொ ழிலுக்குக் காவற்காரனாகநின்று ஆணவம, காமியம, மாய்கை என்னுமிம் மூன்றுபாசத் தடிப்புற்றிழியாமல் தெய்வபலமே விசேடம், மன்மபலமானது துர்ப்பலமேயென் றொருங்கே அவ்வழியை அனுபவசக்தியினாற் றெள்ளென வோர்ந்து கட்டறவிடுத்தவாகள் பொய்யுடம்பைநீத்துப் புகழுடம்பணிந்து மெய்ஞ்ஞானவாழ்வை அனுசரிததவர்களாவர். இவ்வரம்பினைக் கடவாம லும், மாயவலையிலிழிந்து பிறவியை வருவித்துக்கொள்ளாமலும், உண்மை

போதத்திற் கட்டுப்பட்டவர்கள் இரவுபகலென்றுன்னுது களவதனிலே புத்தியைநாட்டிப் பலவிடத்துஞ் சாய்வுகாலத்தைநோக்கித் திரிகின்றவனைப்போன்றவனும், நல்லார்-தீயார், இளையோர்-முதியோர், தனந்தோர்-சினந்தோர் என நினையாதவனுமாகிய உயிர்க்கொல்லியா மரணமென்னுங் காலனையும், அவனால் விடப்பட்ட பாசவலையையும் செயித்தவர்களாவர். இந்தச் சத்தியவசையினிடத்துக் கிஞ்சித்தும் விஸ்வாந்தியடையாதவண்ணம் அரவந்தைப் பார்க்கினும் விசேடித்தவிதமாய் வாக்கினும், மனத்தினும், காயத்தினும், தீய விஷத்தை தரித்திருக்கும் ஓ மூடமனப்பேயே! மேற்கூறிய திருவாக்கிய அடீஸங்களின் ஸத்காரியங்களை யுபேக்ஷிக்காமல் பகவத்யான மனனஞ்செய்யவும், அத்திருப்பணிததொண்டர்களை அணுகவும், அவர்கள் வசனத்தைச் செவியாற்கேட்டும், விழலாகாத நன்னிலையினை யிடைவிடாது புகவுங் கருதுவாயாக—எ-ம். (73)

நினையார்க் கரனருணி லைக்குமோ தொல்லைத்
தினைசூழ வேதியங்குஞ் சிந்தாய் - உனையொப்பார்
காணேன் ஒருவரையுங் கன்மத்தால் வாடுபவர்'
வேணேன்நின் செய்கை - விடு.

(இ-ள்.) பொய்யை மெய்யாகக் காட்டிநடிக்கும் மாயையினிடத்தமுந்தியும், "உட்சுவரிருக்க புறஞ்சுவருக்கு மண்ணணைப்பாரை" யொப்ப விதேகமுந்தியைத்தருகின்ற ஆன்மாவினழகாகிய சிவபோக பக்தியையணியாது புழுக்கணிறைந்ததும், மாதர்களுக்கும், மாயைக்கும், அடிமையானதுமாகிய தேகத்தைப பலவித ஆடையாபரணத்தினு லலங்கரித்தும், பட்டிமாடாகவும், ஓரிடத்துந் தங்கிபுசிக்காத ஆடாகவும், இல்லிக்குடமாகவும், இருக்கின்றவர்களுக்கும், பரமசிவத்தைப்பூசிக்க அவரது திருக்கல்யாணகுணங்களைச் செவியாரக்கேட்டு விஸ்வாசிக்க, குருவாக்கியத்தைச் சதாகால மனுஷ்டிக்க எண்ணமற்றவர்களுக்கும், சிற்சபையாகிய இருதயகமலத்திலே தாண்டவஞ்செய்பவரும், பாபசங்கார கர்த்தாவுமாகிய தயாளுவினுடைய கருணையானது வாய்க்குமோ? உலகவாசனையாகிய தினையென்னுஞ் சிறியதானியத்தைப்போல அந்தகாரமெனும வினையானது நெருங்கக்கொடியதென் றிம்சிதனைவிட் டகலும்வழியானது கிட்டாமையினால் ஆற்றமுடியா தங்கலாய்த்தலையும் ஓ துஷ்டநெஞ்சே! துர்ச்செயலுக்குட்பிரவேசித்தும், தீர்க்காலோசனை செய்யாமற்றொடங்கிய காரியமானது முற்றுப்பெறுமற் பலகால் துக்கித்தும், சத்காரியங்களை வெறுத்தும், மதியிழந்து பரிதபிக்கின்றவர் இபபுவியினிடத்து உன்னைப்போன்ற அறிவிலியும் அகங்காரியுமுள்ள எவரையும் பார்த்திலேன். ஆதலினால் உனது துர்பபோதனையும், வழுவைத்தருகின்ற ஆபாசங்களையும், இனியொருக்காலும் விரும்

பேன். மஹாபெருமையாக இதுகாறு மலைத்திருந்த போலியாயகுணங்களியாவையும் இன்றோடே கடப்பாயாக; ஏனெனில் பெருமானுடையபற்றுள்ளவர்களே நல்லோராவார். இதைவிலகினோர் கல்லாதவரென்றும் பாவியென்றும் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்—எ-ம். (74)

விடுவாயே யீசன் மெய்ப்பதஞ் சேரத்
தொடுவாய்நல் லின்பநிதி தங்கும் - சுடுவாய்மா
வித்தாரம் பேசவரும் வீண்பகட் டையுடனே
உத்தாரஞ் சொல்லா - தொழி.

(இ-ள்.) நிரதிசயானந்த போகத்தை யடைந்த பெரியோர்களாகிய மஹான்கள் உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றையுந் தத்தஞ்செய்து ஞானமுத்தி சாதனையைப் பின்பற்றினார்களென்றும், அந்நிலையை விரும்பினவர்கள் உலகாடம்பர ஸ்லாக்கியத்தை அருவருத்தார்களென்றும், பொய்ம்மையிற் பொழுதுபோக்கி ஆயுளை வியர்த்தமாக்காதபடி சதாநியானமுற்றிருந்தார்களென்றும், பஞ்சபுலவேட்கையெனும் ஆனையை அறிவென்னுந் திருவருட்சங்கிலியினா லிறுகக்கட்டி விதேகதேகத்தை யணிந்தார்களென்றும், தன்னைப்போல மற்றயாவரையும் ஸ்நேகித்து மெய்வாழ்வினை யுபதேசித்தார்களென்றும், வேதாப்பியாசத்தினால் விளங்குகின்ற தன்மத்தை நல்லோர்களாகிய அடியார்கள் சொல்லப் பலமுறையுங் காதினாற்கேட்ட ஓ மனக்குரங்கே! அந்நற்சாற்பினிறபுக அவர்களால் தீயவையெனத் தள்ளப்பட்ட பஞ்சமாபாதகங்களையும் மற்றுமிடும்பாகிய செருக்கையும், தானெனுமகங்காரத்தையும் நிவர்த்திசெய்வாயேயாமாயின் அளவற்றபூரணஞானோதய ஸ்வயம்ப்ரகாஸ வள்ளலென்னுங் கிருபாமூர்த்தியாகிய பரமேஸ்வரனின் தெள்ளிய திருவருணிழலை யணுகுவாய், அஃதனு லனித்தியங்களெல்லாம் சூரியன்முன் பனியெனமறைய புவனங்களெல்லாம் புகழ்ந்து வணங்கத்தக்கவிதமாய் முத்தனெனும பேரானதுவிளங்கும். இஃதனைக் கைக்கொள்ள வகையறியாது புன்கண்மூடி பொய்யையிளைவிக்கும தன, கன, வஸ்து வாகனதிகளை மஹா சிறப்பாய்நினைந்து துர்ப்பாதையினிடத் தின்பமுற்று, நற்றவத்தாரை யொரு சிறிதுமதியாமல் வல்க்காரமாக யெங்கும் புல்நந்து பறைந்து தூஷித்து அதனால் வந்தடைகின்ற சாபத்தையறியாது விழிகின்றையே? இவையாவுமொழிய சாதுக்கள்பாற்சென் றருள்பெற்று மீன்றநிலை வழுவாதபடி யதாஸ்தானமாகிய சிவத்துடனகலந்து பிறவியெனுந் துக்கநரகத்தைத்தகிப்பாய். இவ்வனங்கூறிய மொழியை வியர்த்தமாக ஆலோசியாமலும், வீணுபாசங்களைப் பிரயோகியாமலும் துர்க்கிருத்தியங்களைத் தவிர்ப்பாயாக—எ-ம். (75)

ஒழிவின்றி யோடுகின்ற வுத்தமயில் பேயே
அழிவின்றி நிற்றலரி தாமே - கழிவின்றிக்
கண்ணுதலின் பாதங் கருதத் தகுதியலால்
எண்ணுவ தெல்லா - மிழுக்கு.

(இ-ள்.) குரங்கானது தன்கைக்குக்கிட்டிய சிறுபொருளை யெடுத்துக் கொண்டு பார்ப்பவர்கள் அப்பொருளின்மீது விருப்புற்றனர்களெனவோ அல்லதைப் பறித்துக்கொள்வார்களெனவோ அல்லது கோரணிகுணத்தினாலோ ஒவ்வொரு கிளைகளைத்தாவியும், பல்லிளித்தும், ஊஞ்சலாடியும், பலகாரமென்றெண்ணி பாம்பின்மூட்டையையெடுத்து சிறிதுநேரம் விளையாடியபின்னர் பாம்பின்றலையைக் கண்டமாத்திரம் மஹாபயமுற்று தரையிலூன்றிக் கொல்லுமவரையினும் நகைத்து ஒரு நிமைப்போழ்து மோரிடத்திலுந் தங்காதபடி யலைவதற்கொப்பாக, பலவிடறலான துஷ்டசெய்கைக்குப பின்னிடையாது திரிந்து நற்குணமற்ற ஓ மனவலகையே !. நீ இவ்விதத் தீக்கருமத்திற் பிரவேசித்துத் தடிதது விடுவையேயானால் சாகாப் பதவியாகிய சிவசாயுஜ்யமெனனும ஞானானந்தத்தில் மூழ்குவது மஹா கஷ்டசாத்தியமாகுமே? முக்குணன, முத்தொழில், முமமூர்த்தி, முச்சுடர், முப்பொருள் முக்கண்ணன் எனனுஞ் சிவபெருமானுடைய சரணாரவிந்தங்களைச் சதாகாலத்துஞ் சிந்தித்தொழுகுவதே மாட்சிமையுளளது, இவையல்லாத பாபகனமானகளில் மலைதது தெய்வதாபக்தியானது சிதைசித்துமற்ற நீ நினைப்பதெல்லாம் முடிவில் மஹா பொல்லாப்பை விளைவிக்கின்ற ஹீனமாக இருக்கின்றது, இஃதையோர்ந்து நற்சார்படைவாயாக—எ-ம். (76)

இழுக்குவரு மென்றெத் தனையோபோ தித்தும்
அழுக்கா றதைத்துடைகக லாகா - புழுக்கனிறை
நாற்றக் கடமதனை நாடோறும் நம்பினால்
ஆற்றற் றருமோ - வஃது.

(இ-ள்.) புவனபேத வ்யாபாரத்தினாலெக்காலத்துஞ் சுகமென்பது கிட்டாதெனவும், ஆத்மானுபவ நிச்சிந்தையில்லாமற் பெருமைநிறைந்த மோக்ஷானந்தம் வாய்க்காதெனவும், பலவிடும்புகளாற் றழைத்துநின்ற பொய்க்கூடும், பொம்மலாட்டமும், நன்னைத் தெளியாதவரையினு மசுத்தமும், துர்க்கந்தமுமுள்ள தேகத்தை வெகுவாக மதித்துச் சிரத்தையோடு காத்துவருவதினாலியாதாமொரு பயனையடைவதற் கியலாதெனவும், எவ்வண்ணமாகக் கடத்தை போஷித்துவந்த காலத்தினும், சற்போதனை, தெய்வபயம், ஆன்மசுகம், பேரறிவு, உண்மைநிலை, சர்வத்தையுந் தன்னையுந் தானுகடாத் தானெனித்தல், முதலிய நற்சார்புகளிலலையேல் பிரபஞ்ச துர்க்கிருத்தியமுடையக்கு

ஆளாவதன்றி வேறுபிரயோசனங் கருதற்பாலன்றெனவும் சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் என்னு மூன்று விதேகமுத்தி யிலக்கணத்தினால் எண்ணிறந்த காரணார்த்தங்களை எடுத்தெடுத்துக்காட்டியும், அஞ்ஞானமாகிய உலகபாசபந்தத்தையே சிறந்த தொழிலாகத் தலைமேற்றாங்கித்திரிகின்ற துஷ்டநடபடியினால் பிறவியெனுந் துன்பத்திரையைத்தடுக்கவும், அல்லது மரணமென்னுங் கொடியகாலனை வெல்லவும், ஓ மனப்பேயே ! உன் மந்தாபாரத்தினால முடியுமோ? முடியாதாம். என்னெனில் பொய்யைச் சத்தியத்தினாலும், மித்தையை நித்தியத்தினாலும், அஞ்ஞானத்தைப் பக்தாமிர்த ஞானபோனகமாகிய வேதாந்தநற்போதனையினாலும, இருளையொளியினாலும், அகந்தையல்லது தானெனு மமதையை சாதுக்கள் ஸ்நேகத்தினாலும், வெல்லவேண்டுவதே தீர்க்கமான காட்சியாயிருத்தல்போல் பரமேஸ்வரனின் றியானத்தைக் கைசோரவிட்டால் ஆத்மஞானமும், புகழாகிய விதேகதேகமும் வாய்க்காவாம் ஆதலான் மெய்வரம்பினையுடைய மஹான்களைத்தேடி நமஸ்கரித்து சுத்தசைதந்யத்திற்கலக்க அதிசூஷ்மமான போதினைப்பெற்றுச் சுகித்தலே விசேடமென நினைந்தடங்குவாயாக—என்றவாறு. (77)

அதுவிது வென்றங்க லாய்த்தே யிருந்தாய்
பொதுவினடிக் கும்புங் கவலைப் - புதுமையல்லோ
எல்லா மவன்மயமென் றேதமறச் சிந்தித்தா
லொல்லாமை யாவும் - உறும்.

(இ-ள்.) சர்வம் ப்ரமமயமாகவும், அகண்டாகார வடிவாகவும், தோற்றம்-ஒடுக்கமாகவும், தேஜோன்மய ப்ரபுடக விலாசமாகவும், காண்பார்க்குக் காட்சியாகவும், காணார்க்கிருளாகவும், தூரம் சமீபமாகவும், அறிவுஞ்சிவமாகவும், எல்லாச் சொரூபமாகவும், நின்மலஞான மூர்த்தியாகவும், அன்பர்க் கின்பனாகவும், வம்பர்க்குத் துன்பந்தருபவனாகவும், உள்ளத்தை யுள்ளபடி பார்க்கின்றவர்களுளத்திற தீமையைக் கடிந்து ஆத்மானந்த மெய்ந்நிலையைத் தருபவனாகவும் விளங்குகின்ற நித்தியாபரோக்ஷ ஸ்வயம்புவை, நெறிபிறழாது உன்மத்த பாவச்செய்கையை விளைவிக்கும் தானெனு மமதையாகிய கொடிய பாவியின் பின்னே அலையாதுநின்று மனனஞ்செய்ய வகையறியாது, இதுதானோ தெய்வம், அதுதானோ கர்த்தா, பார்த்தவரார், கேட்டவராரொன்று பல விதம்பினால்கண்டறியா திறுமாந்து, உன்கெடுபுத்திபோன வழியெல்லாஞ் சென்று பிதற்றிப் பித்தேறினையே. இதுவும் ஓர் ஜென்மந்தானோ? ஆள் அழகாயிருந்தால் தாவிளை. அகந்தை, அழிம்பு, பொறாமை, செருக்கு, முதலான ஈனச்செய்கையில் மாத்திரம் தம்பி தலையெடுத்தாற் பெருமை யுடைத்தென்னும் அறிவிலிகளுக்குத் தலைவனைப்போல், உன்னிலக்கணத்தைக் காண அல்லது வழித்துச் சிந்திக்க சக்தியற்று, அகங்காரமேலிட்டழியும் ஓ மனப்பே

யே! நீ வீணா வீணனுக்கு வெளிடம்பன் டங்காளியென்டன போன்று நீ நினைப்பதுவும், நடப்பதுவும், களித்ததுவும், இளித்ததுவும், மஹா அதிசயமாக விருக்கின்றதன்றோ? மகாகேவலம், இங்ஙனங் கூறியவண்ணஞ் சச்சிதானந்த விலக்கணங்கள் பொருந்திய நமது அப்பனாகிய சிவபெருமானை இதுகாறும் செயதுவந்த தூக்கருமங்களழிய குருவாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்து சதாதியானிப்பாயேயானால, மூடதன்மையால வெறுப்புற்றிருந்த நற்கியானமும், ஜீவாதார பரமசாரதியும, அறிவானந்த தெய்வமாகிய நித்தியபோகமும், புகழு ம்பும உன்பால் வநதடையும. இந்நெறியை நீக்குவதற்கு மேற்பட்ட இழிவும, பிறவியும், பாவமும், துக்கமும், வேறின்மையால் தியாவசீகமாய்க் கைககொள்ளுவாயாக—எ-ம். (78)

உறுதியொன் றுண்டாயி லுண்மைவெளி யாகு
மறுதிவனை துன்பமணு காது - இறுதியி
லீசன் றிருவருளி னின்பந்து ளாழ்குவாய்
பேசி லிதுபெரிய - பேர்.

(இ-ள்.) மாயாமலக்கண்ணெனும் அந்தகாரமாகிய மயக்கத்திற்பிணைப்பட்டிருக்கின்ற போகங்களின்மீது அணுவளவுந் இச்சிந்தமில்லாதபடி, எல்லாங் கடந்ததாகவும், எங்கும் நிறைநததுவுமாகிய பரமேஸ்வரனின் திருவடி நீழலடைவதே சாத்தியெனத் தெளிந்து, வலிமையுள்ள பற்றுதலொன்றிருக்குமாயின், அப்பற்றுதலின் ஐக்கிய பாத்திரமாகிய அறிவினிடத்து சுயஞ்சைதாய ப்ரமவடிவமானது யதார்த்தமாகக் காட்சியாகும், இப்புண்ணிய நிலையினால் உனது மலதேகம நின்மலமாகநின்று முடிவுவரையினும் சீவனமுத்தனாகவிருப்பாய், அந்நிலையிற் புகுதாததற்கு முன்னம் பலவிடத்தும் வாதுசெய்து க்ஷீணதிசைக் குட்படுத்திய அஞ்ஞானமாகிய மாயை சிறிதுநேர மண்டாமல், தீயின்மெழுகென மறைநதோடும. இஃதனால் மண்ணில் மறைந்தானென்ற வார்த்தைசிதைந்து பரமதத்தோடு ஒப்பற்று, இரண்டறக்கலந்து நீடூழி தேவசொரூபமாகச் சுகித்திருப்பாய இப்பெரும் பாக்கியத்தைப புகலுங்கால் எப்பிறப்பினுஞ் சிறப்புடையதும், மகத்துவமுளதும் சாகாப்பதவியுமெனச் சொல்லாதமையும. ஆதலான இடும்பினலழிகின்ற ஓ மனக்குரங்கே! இனியேனும விருதாவான துர்ச்செய்கையினுற் றியங்காமல் சர்ச்சன சஹவாசத்தையடுத்து ஆத்மலாபம்பெற்று நித்தியானந்தபோகத்திற் காட்படச் சிந்திப்பாயாக—எ-ம. (79)

பேர்பெற்றார் நால்வர் பெருமை மிகுமடியார்
ஆர்பெற்றார் பூவி லறிந்திலையோ - கார்பெற்றார்
காகம் நரிநாய் கழுகுக்கும் நல்விருந்தாம்
போகமெனச் சொன்னதெலாம் - பொய்.

(இ-ள்.) வேதவனத்தில் கதவைத் திறப்பதற்காகப் பதிகம் பாடிய திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் (உரை): வேதவனத்தில் எழுந்தருளிய சுவாமிகள் - (இ-ள்.) வேதநெறிகளிணாற் காவேரியோட்டத்தைத்தடுக்கவும், நெருப்பி னின்று பொன்மயமாய்வெடுக்கவும், ஆண்பனையானது பெண்பனைபோற் கா ய்க்கவும், பாண்டியனுடைய வெப்புநோய்த்தீரவும், திருமயிலாப்பூரில் சிவ நேசருடைய குமாரத்தி பூம்பாவை அரவந்தீண்டி மடிந்தபின் தகனஞ்செ ய்த அஸ்திகள் அங்கப்பூம்பாவையென உயிர்பெற்றெழுந்திருக்கவும், சமண ர்களை உயிரோடு கழுவேற்றவும், இன்னமனந்த அற்புதங்களைச்செய்து திருப்பதி கங்கள்பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையாரென்னும் **திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகள்,**

பாடலிபுத்திரத்தின் பல்லவராஜனும் சமணருங்கூடி நீற்றறையில்விட அந் நீற்றறையானது இளவேனில் சந்திரன், தென்றல் பொய்கைபோலிருக்கவும் நஞ்சுகலந்த சாதத்தை அமுதம்போல் புசித்தும், கொல்லும்படியாகச் சமணராலவிடப்பட்ட மதம்பொருந்திய யானையானது வலஞ்செய்து தாழ்ந்து போகவும், கல்லோடு சேர்ந்துக்கட்டி கடலிலேவிட்டகாலத்து அக்கல்லே தெப்பமாகவிருந்து கரையிற்சேரக்கவும், அப்பூதிநாயனாருடைய பிள்ளையென் னும் திருநாவுக்கரசனை சர்ப்பந்தீண்டி மடிந்ததை யெழுப்பவும், நெடுங்காலந் திறக்கப்படாம லடைக்கப்பட்டிருந்த வேதாரண்ய ஆலயத்தின்கதவம் திற க்கவும், திருப்பனுவலோதி அற்புதங்களைச்செய்தருளிய **திருநாவுக்கரசரென் னும் அப்பமூர்த்திஸ்வாமிகள்,**

காவேரிநதியானது வழிவிடாது அலைபுரண்டு வருவதைத்தடுத்து நட ந்தும், திருப்புக்கொளியூரில் முதலைவிழுங்கிய ஐந்துவயதுடைய பிள்ளையை உயிர்ப்பிக்கவும், பரவைநாச்சியார்பாற் சாட்சாத்கார பரமசிவமாகிய கர்த் தினைத் திருமணத்தூதுவிடுத்தும், திருப்பணிக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட செ ங்கல்லானது தலையணைவைத்திருந்து சயனித்தபோழ்து கனகமாகிய பொன் னாகவும், பத்தர்களுடைய மனச்செருக்கடங்க நியாயதோரணைகள் புனைந்தும், சேரமான் பெருமான்நாயனார் கைலைவந்தடைய அஸ்வங்கொடுத்தும், அனே க அற்புதங்களைச்செய்து திருப்பதிகங்களைப் பாடியவருமாகிய நம்பியாரூரர், தம்பிரான் தோழரென்னும் **ஆலாலசுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள்.**

பெருகிவந்த வையையைப்பழைத்தும், செழியனாகிய பாண்டியன் தனத் தால் திருப்பெருந்துறையி லாலயமமைத்தும், காட்டிலிருந்த நரிகளைக் குதிரை யாகச்செய்தும், சிவபெருமானாகிய நடேசமூர்த்தி எழுதி கைசாட்டுச்செய்த அருள்வாசகமென்னும் திருக்கோவையைப்பாடியும், சற்றுமுணர்வின்றி வாது க்குவந்த பௌத்தர்கள் நாவையடக்கியும், ஈழதேயத்து ராஜன்குமாரத்தி பிறவி யூமையாக விருந்ததையைநீக்கிப புத்தர்களுடைய கேள்விகளுக்கு அம் மூகையைக்கொண்டு உத்தரவளித்தும், அப்புத்தருடன மன்னனையும் சைவ மார்க்கத்திற்குட்படுத்தியும், புத்தர்கள் ஊமையை நிவர்த்திசெய்தும், அனேக மகிமைகளைப் புரிந்தவருமாகிய திருவாதவூரரென்னும் **மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்,**

ஆகிய இந்நான்கு சமயாசாரிகளும், மற்றும் நாயன்மார்களாகிய அன்பர்களும், திருக்கூட்டத்தாரும் குற்றமற்ற ஸ்வயம்புவாகிய பரமசிவத்தைக் கல்லாலடிக்கீழ்க்கண்டு நற்பாக்கியம்பெற்றார். இம்மஹான்களைப்போல ஞானமுத்திசாதனுவெனும் விதேகலாபத்தை அனுபவித்தவர்களுண்டோ? இத்தகைய நற்கதியை ஒரு சிறிதும் வேண்டாது பொய்யயென்னும் அஞ்ஞானமாகிய அகங்காரத்தை விளைவிக்கும் கொடியஆசையை வெகுவாய்நம்பி இறுமாந்து செருக்குற்றலையும் பாவிகளாகிய சண்டாளர்கள் எடுத்ததேகம் பரமானந்த வள்ளலுக்குழையாமல வீணுடாச வலையிலிழிந்து காகம், நாய், நரி, கழுகு இவைமுதலிய பறவைகளுக்கு ஆகாரமாகுமேயலலது மகா கெம்பீரமுடன் எல்லாச்சுகங்களையு மனுபவிந்தோம, எங்களைப்போற் செளக்கியநிலையினைக் கைக்கொண்டவர ரொன் றிறுமாந்து தலைக்கெட்டு வெளியிட்டவியாவும் வெறும்பித்துநிறைந்த மிதனைபேயன்றி யதார்த்தமல்ல; ஆதலால் எடுத்தபிறவி பயனைப்பெறுவதில் அதிக சந்தோஷமும், ஹீனமும வரும்பக்ஷத்தில சற்றேனும் இடங்கொடாதபடி ஆரவிலநிற்பதற்கான விடாமுயற்சியும வேண்டுவதால் ஓ நீயமனமே! இங்ஙனங்கூறிய மஹான்களின் சிறபை நினைந்து நற்பேறடைவ யாக—எ-ம். (80)

பொய்ப்புல னைந்தாற பொருளறிவ தேதெதங்குஞ்
சையென வேதிரிந்து சாக்காடி - லுய்தால்
வரும்பய னென்னுகும் வள்ளலடி வாழ்நதின்
றரும்பயன்முன் னேரோசாட் - சி.

(இ-ள்.) மித்தையிற் றடிப்பேறியிருக்கும் இந்திரியவிஷயங்களாகிய பஞ்சபூதத்தினுல் சகல கேவலங்களுமற்ற சச்சிதானந்த பரமேஸ்வரனைக் கலக்காநின்ற ஆத்மாதீதனுகிய அறிவைக் கிட்டுவதற்கான ஸத்கருமபரிபாகத்தைக் கைக்கொள்ளவியலுமா? முப்படைசையென்னூ தீயசெயற்கைக் குடன்பட்டு மெய்ஞ்ஞான வரபைக்கடந்து ஹீனத்துவத்தை விருத்திச்செய்யும் பொருளைப பலவகையினுந்தேடி அலகைபைப்போன் றலைந்தநால் உனது ஆசையை பலரும்நோக்கி சீ, சீ, யென்றிகழ ஆயுளையெல்லாங்கெடுத்து நல்லோர் வாக்கியத்தையைத்தடுத்து, துஷ்டகுணதனைமடுத்து, ஆபாசமொழிகளைத்தொடுத்து நரை, திரை, வினை, மூப்பு, சாக்காடெனனும் முட்புதர்க்குளிறங்கினு லடையப்போகின்ற பிரயோசனமென்னவோ? இவைகளையாராய்ந்து பரமேஸ்வரனின் திருச்சரணாரவிந்தத்தைச் சிரத்தையோடு வணங்குவையாகில் இத்தியானத்தினுல் வந்துசேராநின்ற சிவானந்த வாழ்வென்னும் மோக்ஷசாம்பிராதாயத்திற்குப் புங்கவர்களாகிய முநியோரே காட்சிப்ரமாணமாக யதாஸ்தானத்திலுள்ளவர். ஆதலால் பாழுக்குழைத்துப் பல்காலும்வாடும் ஓ மூடமனமே! இதையுணர்ந்து சீரடைவாயாக—எ-ம். (81)

சாட்சிபுகல் நூலைச் சத்தியமாய்ப் பின்பற்றிக்
காட்சி யனைக்காண்பர் காரணர்கள் - மாட்சிமைசே
ரத்தனூர் பொற்கழலை யண்டினர்க்கில் லைபிறவி
பத்தியொடு போற்றிப் - பணி.

(இ-ள்.) பெரியோர், குருக்கள், அறிவுடையோர், நடுவுநிலை, பரோபகாரம், ஒற்றுமை, மற்றும் நற்குணபரணர்களாற் றிடச்சித்தமுடன் சொல்லாநின்ற வேதாம்ஸாரத்தைப் பிரமாணவாயிலாக நம்பிய விவேககூர்மையுடைய தலைமையர், அப்பெரும்பொருளை உள்ளதுள்ளபடியாகக்கண்டு விதேகமுத்தியெனும் ஞானசமாதியிற் றங்கியிருப்பார், ஞானப்பெருமையுடைய சிவநாயகன் செம்பொற்கமலத்தை யல்லாது பிறவிநோய்க்கு வேறு மருந்தில்லென நினைத்து சதா வந்தனைவழிபாடு நடத்தி ஆகுலித்த அடியார்களுக்கு ஜனனபாயமான தொருககாலு மணுகாதாம், ஆதலினால் மனப்பாற்குடித்து, கெடுபுத்தி கொண்டலையும் பாவநெஞ்சே! இவைகளை யுணர்ந்து திருக்கூட்டத்தாருடன் உள்ளன்போடுவணங்கித் துதிப்பாயாக; ஏனெனில், தெய்வத்தையும் குருக்களையும் இகழ்தலையும், மறத்தலையும் பார்க்கின் தோஷமாகிய சாபம்வேறின்மையால் நிமைநேரமும் வழுவாது துதித்து மெய்வாழ்விற்புகுதல் கடமையாம்—எ-ம். (82)

பணிசெய்தார் யாவர்பற் றின்றினின் றார்கள்
பிணியுய்தா ரியாவர்பே தையாம் - துணிவுய்தா
ரெக்காலுந் தஞ்சா ரெமனுக்கு மஞ்சார்காண்
முக்காலு நிற்பார்முத் - தி.

(இ-ள்.) மனோவிசாரங்களாகிய அகப்பற்று புறப்பற்றென்னுங் கேவலங்களைத் தொலைத்து, பரமபிரான் பூம்பதத்திற்குச் சதாமறவாது திருப்பணியாகிய பக்திவழியை நடத்தினவர் எப்புண்ணியாத்துமாவோ அவர்கள்தான் உலகவெறும்பித்தாகிய புத்தியீனங்களெனு மிழிவைநீக்கிச் சைதந்ய சுகானுபூதியராக விளங்கினவராவா, இவைகளைக் கவனியாமலும, கற்றவர்கள் சொன்மொழியை அலட்சியமாகக்கருதி ஜன்மவியாதியென்னும் பிறவி நரகிடத்துட்பட்டவர்க ளியாவரோ அப்படிபாவிகள் பேடியாகிய அறிவுற்ற மிருகத்துக்கு ஒப்பாவர்; கடக்கவியலாத மாயாசமுத்திரமாகிய துர்ச்செயலை மகாதைரியத்தோடு நீக்கின மஹாநுபாவர்களாகிய வேதாந்த ப்ரபுக்கள் எல்லாரையும் வருத்த தலையெடுத்தாடுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போன்ற தீயமூவாசையாமயக்கத்தினு லெந்நாட்களிலு மிடரலைந்து வாளாய்மடியார், உயிர்க்கிறைவனென்று பலராற் சொல்லாநின்ற மரணமாகிய காலனுக்கும் பயப்படமாட்டார். மூன்றுகாலத்தும் சர்வசைதந்யவொளியாகிய ஸ்வயம்புவினுடன்

கலந்து மெய்ஞ்ஞான மோக்ஷானந்தத்தி லழிவின்றியிருப்பார்; இதைச் செவ்வனே ஆலோசித்து நடப்பாயாக—எ-ம். (83)

முத்திக் குகந்த முதல்வன் றனைநினையா
தெத்திக்குஞ் சென்றிங் கிளைத்தாயே - சித்திபெற
வேண்டிறு னுன்னுள் விளங்கும் பரஞ்சோதி
வீண்டம்ப மற்றடைவாய் - வீடு.

(இ-ள்.) சகலகாருண்ய கர்த்தவ்யனும், அறிவானந்த சுழுத்தியினிடத்து விளங்குபவனும், மோக்ஷமெனுங் கைலையாகிய ஞானத்திற்கதிபனும், கேவலமெல்லாங் கடந்துநிற்பவனும், சுயம்ப்ரகாஸ பரமமுமாகிய சிவபொருளைச் சிந்தைசெய்யாமற் பாழுக்குழைத்து, "கூத்திக்கிட்டு குரங்கானான், வேசிக்கிட்டு விரகானான்" என்ற உலகவாக்கிற்கிணங்க, நல்லோர்களை அவமதித்தும், கற்றவர்களைக் கண்டபோது வெளிபாசமும், காணுதபோது துவேசமாக தூஷித்தும், செய்வனவற்றைத் திருத்தமாகச் செய்யாது ஓரிடத்தும் தங்காது பலதிசையும் பல்வெணணத்துடன் ஓடிப்பலனற்று ஓட்டாண்டியாக மெலிந்தனையே? வீண்பொறுமை குடிகொண்ட ஓ மனக்குரங்கே! நீ நற்பாக்கிய ஞானவரம்பை, பக்தாமிர்தத்தை, தெய்வகதியை, மெய்ப்புகழை, அடையக் கருதுவாயாகின் அந்நன்மையைத் தருகின்றதும, தீயவையாகிய இழிவுகளைத்தடுப்பதுமாகிய பரப்ரமவஸ்துவென்னும் அறிவு நீ தங்கியிருக்கின்ற ஸ்தானத்தினிடமே வ்யாபிததிருக்கிறது, அவ்வான்மாவாகிய சிவத்துடன்கூடிக் களிப்புற்று நிலைப்பெறுவாயேல அப்பரமாகிய கர்த்தா வுன்னுடன்கலந்து ப்ரகாசிப்பான்; ஆதலால் இப்பெருங்கதியைப்பற்றுது வியபிசார தோஷத்தைக் கொடுக்காநின்ற வைபவஸ்லாக்கிய விறுமாபபையைவிட்டு நீங்கிப் பரம்பொருளை உண்மையுடன் தியானஞ்செய்து இங்ஙனங்கூறிய ஆத்மலாபமாகிய திருவருளிற் கூடுவாயாக—எ-ம். (84)

வீடடைந்தார் தன்னை வினையாகும் வெம்பிறவிப்
பூடடைந்தோங் காது புநிதமே - கேடடைந்
தெங்குந் திரிந்தென் னியம்பியென் னன்னூற்
றங்கினுமி யாவுந் - தடை.

(இ-ள்.) பொய்யாடம்பரத்தைக் கிஞ்சித்தும் விரும்பாமல் வெளிப்படட்டினுழையாமல் சதா தன்னையாரொன்றும், தான் செய்யவேண்டுவ திதுவென்றாராய்ந்து, செய்வனவற்றில் நன்மையைக் கவனித்தும், அகப்பற்று புறப்பற்றின்றி சுகிர்தபோகத்தைப்பெற எக்காலத்துஞ் சோர்விலாமல் தன்னவனன்னியனென யோசியாமல் பார்த்ததெல்லாம் பரமரூபமெனத் தியானித்த புண்ணியராகிய ப்ரபுக்கள் அவர்கள் கைக்கொண்ட நீதிசாராம்ஸத்தினுக்குத்

தக்கவிதமே விதேகமுத்தி, ஞானசாதனை, நித்தியசமாதி, பூர்ணவிம்பம், பிற வாதிருத்தல் என்னு மின்னுமனந்தவித மகிமைநிறைந்த மோக்ஷசாம்பிரதாயத்தின் திருவருளில விழுங்கபபட்டார்கள்; அம்மஹாத்துமாக்களைத் தீமைக்கே துடைதட்டித்திரியும் பாழாகிய ஜனனநோயின் பூண்டானது தலைகாட்டாதாம், அந்நிலையையுடைந்தான நலலோர் உலகி லவதரிப்பதினால் எல்லாவற்றிற்கும் சிறப்பும், பெருமையும, அருமையும், வலிமையும, மகத்வமும், புகழையுமுடையதே? மேற்கூறிய செயற்கையிற் சிறிதேனுமில்லாது வீணும்பிறவியைச் சுமந்து அப்பிறவியினைப் போஷிக்க எவ்விடத்தினுஞ்சென்று பொருள்தேடியும், அப்பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமவனாயினும் முகஸ்துதியாகப் பொருந்தாமையெலலாம பொருந்துமெனபபுகன்றும், நற்பேறருளத் தக்கவையாகிய சிறநத சுருதிகளையாராயநது வுள்ளத்தினிடதது நிலைத்திருந்தும் யாது பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும், ஓ பாபகிருத்திய மனமே! நித்தியலாபத்தைத்தருகின்ற பக்தியும, தெய்வதாசிநதையுடைய அடியாரினமீது ப்ரீதியும், தீயநடததையி லருவருப்பும, ஆபாசமொழிகளில் வெறுப்பும், நல்லோர்களை மதிததலும், ஸத்விஷயத்திற் பின்னிடையாத தயாளவைராக்கியமும், உனக்குளிருந்தால் பெரியோராகிய புதியவரடைந்த பெருமபொருளாகிய சிவானந்தவாழ்விற் கூட்டுறவாவாய்; இவைபாவு முன் செருக்குடைய மந்தபுத்திக்கு விரோதமாகக் காணப்படுமாகில் நீ நிறைவேறிய துர்க்கருமஙகளே முதன்மை பாகவிருந்து ஆந்மலாபமில்லாமற்றடுக்கும். ஆதலால் வியர்த்தமாகிய தீவினையிற் பிரவேசியாது நல்வினையைச் செய்வாயாக—எ-ம். (85)

தடையாக்கும் நெஞ்சேமா சஞ்சலங்க ணீக்கி
நடையாக்குங் காலமென்றே நாடு - கொடையார்
தனக்குத் தனந்துரும்பாய் சாற்றுவர்போ லுன்னை
முனந்தந்து தெய்வருளில் - மூழ்கு.

(இ-ள்) அஞ்ஞானவிருளினுற் றிளைத்துப் பொலலாத நரகமாகிய மரண துன்பத்திற் காட்டட்டு, சாதுக்களுடைய ஸ்நேகத்தையும், தயாளசிநதையையும், ஸதகாரியங்களையும், தெய்வபக்தியையும், அனுஷ்டிக்காமற் றடுத்து, துன்பத்தை விளக்காநின்ற பிறவியாகிய ஜனனதோஷமானதணுகி கண் கலக்கங்கொண் டலைகின்ற ஓ பாழ்மனதே! இத்துயரததினாயிலிருந்து விலகி, அருணிறைநத அடியார்சூழ்ந்து ஆராதித்து ஆனந்திக்கும் வழியிலுட்படுத்தும் நலலாளைப்பெறுவ தெநததினமோவென் றங்கலாய்த்து, எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வதாசாம்பிரதாயமே விசேடித்ததென முற்றும வைராக்கியமுடன் பின்றொடர்வாயாக, ஏனெனில், செல்வமாகிய பொருளைத் தன்வனாயினுமே அனுபவித்து "பொன்காத்தபூதத்தைப்" போன்று,- ஒருவருக்கு மீயாது புதைததுவைத்து, ஓ தனமே! ஓ பணமே! நீயில்லாதவர்க

ளென்கண்ணுக்கு நடைபயிணமே! உன்னையல்லாது வேறொன்றை மதிப் பதிலே பத்திரம், சாக்கிரதை, என்னைவிட்டெங்கும் ஓடாதே, நான் வரும் போது என்னோடுவந்தாய், என் ஆடம்பரத்தில வேசிக்கும் உனக்கும் பேத மின்றிச் சுகமுற்றிருந்தாய் சுடுகாட்டிற்குப் போகின்றகாலத்தி லிங்கேசில் லாது என்னோடுவருவாய் என்று தண்டஞ்சமர்ப்பித்து மகிழ்கின்ற லோபி யைப்போலிராமல், (வரையாதுகொடுக்கும்) ஈகையாளராகிய தர்மதாதா தான் படைத்திருக்கும்பொருளைத் திரணமாக நினைத்து தன்னை வந்தடைந்த யாவ ருக்கும் இல்லையென்ற வாக்கியத்தைப் பிரயோகியாமல் பஞ்சபூதமுஞ் சந் தோஷமுறவளித்தும், தன் பொய்யுடம்பானது மறைந்தாலும், புகழுடம்பா னது எக்காலத்தும் நிலைபெற்றுய்யும் நற்கருமங்களை ஒருவர் சொல்வதற்கு முன்னமுடித்து ஆனந்தித்துப் பின்னவர்களெல்லாம் வாழ்த்திவணங்கவும், இம்மையின் சுகபோகங்களைநடத்தி மறுமையின் வாழ்வாகிய அறிவானந்த கயிலாயமென்னும மோக்ஷபாக்கியத்தை யடைவானென நல்லோர்களாகிய கற்றவர்களாலும் சுருதிகளாலும் கூறப்படுவதைப்போல, மாற்றுனாகிய மர ணகாலன்வந் திடையூறு செய்வதற்குமுன்னமே உடல், பொருள், ஆவி மூன் றையுந் தெய்வமாகிய பரமசிவத்துக் குன்றனைத் தத்தமாகக்கொடுத்து ஆன்ம சோதியாகிய திருவருள் வெள்ளத்திலிறங்கிச் சாஸ்வதாபதத்திற் சுகித்திருப் பாயாக; (தவஞானியானவன்) உலகவாழ்வைப்பற்றிகவனியாமலும், அறிவின ரால் நடத்தும் தொந்தரைகளுக்கு மனம்வருந்தாது தனது பஞ்சபுலனை ஒரு ங்கே நிலைநிறுத்தி மெய்ப்பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமடைவது போல தனவந்தனாகிய (கொடைநாயகன்) ஒருவருடைய தூண்டுதலையும் வே ண்டாது தன்மத்தை செய்யவேண்டுபவனாகின்றான், இஃதனால் பிறவியெனு ஞ் சமுத்திரத்தைக்கடக்க, (தவசியையும் - தனுஷ்டிகனையும்) லோபியையும்- பாவியையும் உருவகஞ்செய்து மெய்ஞ்ஞானவரம்பு உபதேசிக்கப்பட்டது.

மூழ்கிச் சமுத்திரத்தில் முத்தெடுப்பா ரையொத்துள்
ளாழ்கியா னந்தத்தை யாசரிப்பாய் - வீழ்காமுன்
தாளாண்மை நீகொண்டு சந்ததமும் வாழாத
கோளாண்மை கொண்டனைகுற் - றம்.

(இ-ள்.) முத்துச்சலாபங் குளிக்கிறவர்கள் கடலினடிவாரத்திறங்கி முத் தைக் கண்டடைவதற்கொப்பாக நித்தியானந்த போகமாகிய பரமபிரானின் றியானவாரியிலமிழ்ந்து ஞானவறிவென்னுந் திருவருளை நமகமென்னு மரண த்திலகப்படுவதற்கு முன்னமே அனுஷ்டிப்பாய். ஓ மூடநெஞ்சே! நற்பல னிற் புகுவதற்கான விடாமுயற்சியைப்பெற்று எக்காலத்தும் நீடிக்கானின்ற மோக்ஷமென்னுங் கைலையில் விண்ணவர்களுடன் சுகித்திருக்க விருப்பமற்ற துர்க்கிருத்தியமான கொடுமைகளிற் பிரவேசித்து அதின்பலனாகிய பாவமூட்

டைகளுஞ் சுமைத்தாங்கியாகவிருந்தது பெருந்தீமையென்றுணர்ந்து தெய்வா ராதனையை யிடைவிடாது சிந்திப்பாயாக—எ-ம். (87)

குற்றங்கூ றுது குவலயத்தைப் பாராது
பற்றினரோ விஞ்சைமலி பாக்கியராம் - சுற்றிசுற்றி
பலவிளிக்கும் வானரம்போற் பாவந் தலையேற்றிற்
புல்லியரொன் றேசொல் - புரை.

(இ-ள்.) புயல்காற்றுனது நாநாபக்கத்திலு மலையச் செய்வதைப்போல் பார்த்தவரையெல்லாம்பழிகளுந் தன்மத்திறகொப்பாக ஓரிடத்திலும் நில்லாது பல்லைக்காட்டித்திரியுங் குரங்கானது நகைப்புண்டவா கல்லாலெறிய அடிபட்டு பலதிசையு மோடுவதைப்போன்று பொருளில்லாக்காலத்து தாழ்த்தியும், செல்வமுள்ளகாலத்து வாழ்த்தியும், காலங்கடக்கின்ற இப்பூமியினிடத்து தன்னையறியாது பொல்லாமயக்கங்களாகிய பற்பல ஆசைபபேயானது முதன்மையாகக் குடிகொள்ளுமேயாமாயின் ஹீனசெய்கைக் குடன்பட்டமையால் கீழ்மகன், சண்டாளன், டாம்பீகடி, தெய்வதுரோகி, குருதுரோகி, வீண்பிள்ளை, அன்னியன் எனறே புகலுவதுடன் கன்மப் பிறவியென்றும், எந்தக்காரியத்திலும் மனலூஞ்சற்றடப் பிழைசொல்லாமலும், உலக ஆடம்பரமாகிய சகலகேவலங்களை நோக்காமலும், ஆத்மானுபவமாகிய நித்திய அறிவாகிய சிவபோதத்திற் கலந்தவர்களே ஞானம்நிறைந்த அருள்பெற்றவர்களென்றுங் கூறுவாயாக; இஃதனல் தெய்வபயமில்லாதவர்கள் தீமையையும், திருவருள்பெற விருப்பமுள்ளவர்கள் நனிலையை யாராய்ந்து, பேதை, பித்து, குழந்தை இவர்களைப்போன் றெதினும் பற்றின்றி சிதாகாஸமாகிய ப்ரமானந்தத்தையே நோக்கி இருப்பாரென்று கூறப்பட்டது—எ-ம்.

புரையனைத்துந் தீர்ந்தார் புகழுள்ளா ரெங்கும்
பரையிற் றழைத்துப் பரவும் - கரையில்லா
அத்தனடி வேண்டா தலைவதேன் சூளைபோற்
பித்துமல்ல மாதுட்டப் - பேய்.

(இ-ள்.) சத்காரிய பரிபக்குவர்களென்னு மடியவர்களுள்ளத்திற் கலந்து நிற்கின்ற குருவாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்து துரியவடிவாகிய சிவபோகத்தைச் சதாசிந்தித்த நல்லவர்கள் ஊழ்வினையென்னும் பிறவித்துன்பத்தையும், உலக வ்யாபாரங்களாகிய கொலை, காமம், மது, சூது இவைகளுடன் நரை, திரை, வினை, மூப்பு, சாக்காடுகளையும்வென்று எக்காலமு மழிவின்றி நிறைந்துள்ளதும், சர்வலக்ஷணமும், நாநாவித மயக்கமில்லாததுமாகிய புரையென்னும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக்கடந்துநின்ற ஞானோதயபூரணத்திற் சிதையாதவண்ணம் நிலைபெற்றுநீடி புகழ்மேவிய சின்மயதேக

த்தைப்பெற்று வாழ்வார்கள். எல்லையில்லாதெங்குந் தேஜோன்மயமாகின்றனைத்தையுங்காக்குஞ் சிவபெருமானின் றிருவருளைக் கிஞ்சித்துமிச்சையின்லாமல் பணவாசைபிடித்து, காமாதுரோகத்திலிழிந்து மலையின்ற வேசையைப்போல பொயயாடம்பரத்திற்கே யிரவுபகலெனநின்றி யுழைத்துத் தெய்வநாபக்தியையும், சாதுக்களின் ஸ்நேகத்தையுமவெறுத் தங்கிங்குமோடியிளைப்பதென்ன? ஓ மனக்குரங்கே! உனதறிவீனத்தை யோசித்துப் பார்க்குங்கால் அஞ்ஞானம்பொருந்திய மாய்கையென்னும் பைத்தியகுணமென்பதுன்னிடத்துள்ளதல்ல தலைவிரிந்தாடும் மஹா அகங்காரங்கொண்ட அலகையாஞ் சாத்தானென்றே சொல்லல்வேண்டும். ஆதலான் பைசாசத்தை மணிமந்திரத்தாற் செயிப்பதைப்போலப பிறவித்துன்பத்திரையைப் பக்தியால் வெல்லல்வேண்டுமெனும் முன்னோர்களின்பிரமாணத்தைச் சிந்தித்து வழிபடுவாயாக—எ-ம். (89)

பேய்பிடித் தாட்டுவிக்கும் பெண்ணைமா மாந்திரிகர்
மாய்ப்பா ணிகராய் மயல்வென்று - வாய்மைபெற
நின்று ரறிவுடையார் நித்தன் கருணையதைத்
தின்று ரவர்க்கே - செயம்.

(இ-ள்.) பிசாசென்னு மிருட்பெயர்புனைந்த பூதபிரேத சாந்தான் குடிகொண்டு நாநாவகையினுந் துன்பத்திற்காளாகிப் பாதவிக்கு மழகுடைய பெண்ணின மயக்கத்தை அதிதீவரபக்குவர்களாகிய நல்லோர் விரும்பாத மாரணம், தம்பனம, மோகனம், ஆகருஷணம, உச்சாடனம், வசீகரம், உத்துவேஷணம், பந்தனம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்டகன்மங்களையுந் தெரிந்த தந்திரமுடையவனும், அபக்குவனுமாகிய மந்திரசாலனைகொண்டு நிவர்த்திச்செய்வதுபோல சுருதி, யுக்தி, அனுபவமாகிய விம்மூன்றையும் பரமகுருவாக்கியத்தா லனுஷ்டித்து, ஆகாமியங்கணிறைந்த வுலகவாசனைகளைத் துறந்து நிராகார ஸ்வயம்புவாய் விளங்குபவர்களே கற்றவர்களென்னும் பேருடையராவர்; சர்வசைதந்ய பெருமானாகிய சிவபோக மெய்யறிவாகும் ஞானக்கனியின் றிருவருளையுண்ட மஹான்களுக்கே நிரதிசயானந்தவாழ்வும், சர்வபிராணிகளையுங் கொலைசெய்யாநின்ற மறலியை நிக்கிரஹம்பண்ணும் வலிமையுமுண்டாம். இதையுணராது இடறிற்றவிக்கும் ஓ மனப்பேயே! அன்னோர்களன்பை யென்றுந் தியானித்து பரமசிவனின் பாததாமரையை மறவாது நினைத்துத் தியபற்றுகளைச் சங்கரித்து கதிபெறக்கரையேறுவாயாக.

செயங்கொள்ள சிந்தை தெளியாது கூற்றன்
பயங்கொள்ள வெங்கே படித்தாய் - சுயம்பின்
செம்மைப்பா ராமற் செருக்குற்று லாம்பயனென்
எம்மையினுங் காணே - மிதம்.

(இ-ள்.) நிருவிகற்பசமாதி நிலைமையோர்ந்து அறிவானந்த தெய்வமாகிய சிவாநந்தனுடன் கலந்துவாழ, மாயாபோகத்தினால் விளைகின்ற இச்சையையும், விடயவாசனைகளிற் செல்லாநின்ற இந்திரியங்களையும், பரமதருஷணங்களையும், வீண்குதர்க்கமும் அகந்தையும் ஆகடியமும் கடவுளாகியசின்மாத்திரவறிவுகலங்கு மிடம்பாகிய சாதிவேற்றுமைகளையும், கனவிலும் விரும்பாமற் பொய்யென்றகற்றி, தலையெடுக்காது கொன்று மெய்ப்போக பாவனாதீதத்தைக் கைக்கொள்ள புத்திவிளங்கா துழலுகின்ற ஓ மனக்குரங்கே! மரணகாலத்து எமனென்னும் மாற்றானவ னுயிர்க்கொள்ளை யடிப்பானே, அவ்வாதைக் கென்செய்வதென் றங்கலாய்த்துப் புலம்பி அச்சமடைவதற்குமாத்திர மெவ்விடத்துங் கற்றுத்தெளிந்தாய்? சாவான்மாக்களுள்ளும் வழிபட்டு ததாகாரவஸ்துவாய் நிறைந்துள்ள பரமசிவத்தின் றிருவருளை நோக்காது, தானென்னு மமதையிலழுந்தால நீயடையப்போகின்ற பிரயோசனமென்ன? ஒன்றுமில்லையே: ஐயோ பெருங்கேவலம். எப்பிறவியினும் எந்நிலையினும், எக்கலையினும், எப்பொருளினும், இந்த ஹீனச்செய்கையைச்சொல்லப் பார்த்தில்லேன், ஏனெனில மருந்துக்காணலும் நலலவெண்ணமில்லாமற்போனதினால் எந்த ஜனனத்திலும் தெய்வப்பற்றுதலாகிய ஆன்மபோதனையை விரும்பாதவர்களில்லை—எ-ம். (91)

இதமென்ப தில்லா தியம்பச் சுருதி
கதம்போன்றுள் ளத்திற் கரவோ - மதங்கொண்ட
யூதபத்தை நற்பாகன் யூகித்து வெல்லுநெறி
காதலாய்க்கற் றுத்தீக் - கழி.

(இ-ள்.) பரிபூரணானந்த விலாசமாகிய சிவானந்தவறிவைப் பெற்றுக் கொள்ள நல்ல கொள்கையற்ற வியர்த்தமான கன்மங்களை நிலைபடுத்திப்புகல வேதங்களேதேனுஞ் சாட்சியமுண்டுமோ? அப்படியில்லாததை மெய்யென்பதாகச் சிந்தித்திருக்கின்ற ஓ மூடநேஞ்சே! உண்மையைப் பரிபாலித்த நல்லோருணர்த்துகின்ற வார்த்தையைக் கேட்டு, விஷமபொருந்திய சாப்பத்தைப்போன்ற விதயத்தின் கொடுமையாகிய அஞ்ஞான செருக்கையகற்றி பிரமபிரானுக் குன்னைத் தந்தஞ்செயயாமல், மாய்கையினிடத்து மறைதலேனோ? மகாவலிமைபொருந்திய யானையை பாகனானவன் விவேகமென்னும் பகுத்தறிவுகொண்டு செயிக்காநின்றவழியெவ்வண்ணமோ, அதைப்போன்று சாதுக்களிடஞ்சென்று நன்மார்க்கபோதனையை யுணர்ந்து, உனதுள்ளத்திற் குடித்திருமாந்திருக்கின்ற துர்க்கன்மங்களியானையையுங் கடப்பாயாக—எ-ம்.

கழிகைப் பிடிக்கவிரு கண்க ளிருளப்
பழிகைப் பிடிக்கப் பவமோ - எழிற்கைப்

பிடியென் றுரைத்தக்காற் பின்வாங்கும் நாயே
மடிவதற் கேனிந்த - வாய்.

(இ-ள்.) அருமையாம் பிறவியாகிய மானிட ஸ்தூலத்தையெடுத்தும், நற்சுகாதிதய பெருமபொருளாகிய நித்யானந்த வறிவென்னுஞ் சிவசொரூபத்திற் கலந்துவாழ, பக்தியாம் பற்றுதலைவிரும்பாது மித்தையாம் பாவச்செய்கையி லுனதாயுளையெல்லாஞ் செலவழித்தது, வல்லமையொடுங்கி, கையில் தடி பற்றி, இரண்டுவிழியின் பிரகாசங்களுமங்க, உலகவாசனையிலபூரித்து நடத்திய அக்கிரமமென்னு நிந்தையைக் கரதிலேந்தி வாளாய் மடிவதென்ன வூழ்வினையோ? இங்ஙனங்கூறிய தீமையாகிய ஹீனத்தை வெறுத்து பரம சிவமாகிய ஆதமரட்சகனின் றிருவருளைப்பற்றிக்கொள்ளக் கடவாயென்று பலமுறை போதித்தகாலத்து அந்நன்மை பொருந்திய விதேகமுத்தியைக் கவனியாது கன்மநெறியைத் தருகின்றதாகிய அஞ்ஞானச்சேற்றிலிழிந்து பிற பயிற்காளாகி யலைவதென்னவோ? வெள்ளெலும்பைக்கடித்த வுறுதியாற் பல்லினிடத்திருந்தொழுகிய வுதிரத்தைக்கண்டு மகா வுசிதமென்று கடித்துத்தின்னுஞ் சுணங்கனைப்போலப் பாவச்செய்கையினிடத்திழிந்தும், பொய்யுளவுறைவையெல்லாம மெய்யென்பதாகக்கருதியும், அலைகின்ற ஓ மனக்குரங்கெனனும் நாயே! தெய்வசிந்தையில்லாதபடி மோக்ஷானந்தம் வாய்க்குமோ? வாய்க்காவாம். இஃதனை நினையாமல் மித்தையாகிய மூவாசைப்பகட்டிற் பிணைப்பட்டு மண்ணில்மறைந்து போவதற்கு விருதாகோஷ்டஞ் செய்து வாதாடி வலத்காரஞ்செய்து செருக்குற்றிறுமாந்து ஊத்தைவாயினாற் பலவாறு பிதற்றித்திரிந்து மலைபபதினு லியாது பிரயோசனந்தரும். ஆதலா னிவையொழிய தனைப்போற் பிறரை ஸநேகித்து தெய்வதூஷணம் வீண்குதர்க்கமுதலியவைகளிடத்து மனஞ்செல்லாது, சர்வாந்தர்தவள்ளாகிய பரமசிவத்தை அபயமடைவாயாக—எ-ம். (93)

வாயாடி வந்தார் மருட்டிவிடக் கற்றதனு
லாயாது மாய்ந்தோமென் றல்மேலோ - நோயாம்
பிறவியது நீங்கிப் பேரின்பம் வாய்ந்து
புறங்கூறு தார்க்கே - புகழ்.

(இ-ள்.) ஓ பாவச்செய்கை யுடைய நெஞ்சே! கைவல்ய ஞானம்ஸங்கலையுணர்ந்து போதனுசக்தியுள்ள நல்லவர்களாகிய கற்றவர்களுன்பாலடைந்து உண்மைவழியாகிய ஜீவாதாரத்தை யுணர்த்துங்கால் உனதறிவீனமாகிய மயக்கத்தா லன்னோர்களின் வார்த்தையைச் சன்மானியாமலும் "மனம்போனபோக்குக்கோர் வழியுமில்லை" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க சிலநூற்களை வாசித்தோமென்ற வகந்தையினாலும், உள்ளமானது மருளும்படியாக வீணுபாசங்களை அவலம்பித்து பிறர்கேட்க, என்னைபோல் வாசித்தவரும், யூகித்

தலுமுதலிய சாமர்த்தியமுள்ளவ ரெவருளர், யானறியாத தொன்றேனு முல கின்கணுண்டா வெனமொழிந்தும், மகா நுண்மையுள சுருதிகளெல்லாங் கற்று வல்லமையுள்ளேனெனவுந் தனக்குத்தானே கர்வித்திருக்கு மகர்தை சிறப்பைத்தருமோ? தராதாம். ஆனால் நலவொழுக்கமாகிய விரதானுஷ்டான பக்தியினால் ஊழ்வினையென்னும ஜனனபிணியினின்றுவிலகிச் சமரச நிலையையடைந்து, வல்லமைபேசாமல் சச்சிதானந்தபொருளாகிய அறிவானந்த ஸ்வயம்ப்ரகாஸமென்னுஞ் சிவபெருமானுடன்கலந்த மஹான்களுக்கு எக்காலத்து மகிமையுளதாம். ஆதலான் ஓ தீயமனமே! உனதாண்மையையும் வீண்கொள்கைகளையு மொருங்கே நிவர்த்திச்செய்து நற்பாத்திரமாகிய நிரதிசயானந்த மெய்வாழ்வினைப பின்பற்றி சுகிப்பாயாக—எ-ம். (94)

புகழ்படைத் தாரே பூண்டநிலை மாறு
ரிகழ்படைத்த ஜென்மவிச் சையேன் - திகழ்படைத்த
தெய்வீகத் தாளைத் தினமு மறவாது
செய்பணி யாற்சேவை - செய்.

(இ-ள்.) ஆண்டான் அடிமையென்னு மிருவித நன்மைகளையுணர்ந்து, அகப்பற்று புறப்பற்றின்றி உலகாதீதனாகின்று தன்னையும் தனக்குள் வ்யாபித்திருக்கின்ற நித்தியசிவமாகிய அறிவானந்த தெய்வத்தைத்தரிசித்து மெயப்போகத்தையடைந்து புகழுடமபெடுத்த நல்லவாகளே தனதுள்ளமகிழவெருவாங் கஷ்டாததியமுடன் சேகரிததணிந்திருக்காநின்ற ஞானபரணத்தின் விதேகமுத்தியை நிமைநேரமேனும் விட்டு நீங்கார், இங்ஙனங்கூறிய நன்னெறியான தில்லாது விழலாயப்பிறந்து வீணுடம்பாததிற் புத்தியை தத்தஞ்செயது, ஹீனமும, நிநதையும, பழிபபும், கொடுமையும், அகந்தையும், இறுமாப்புங் குடிகொண்ட பாவ பிறப்பினிடத்து விருதாவான ஆசையாதுக்கு, ஓமூடமனமே? இவையொழிய முன்சொன்ன பெரியோர்களாகிய மஹான்களெடுத்த நிததியானந்த தேகத்தைப்பெற வுனக்குள் பற்றுதலிருக்குமாயின், அம்முதியவரா லியற்றியுள்ள பரமாணங்களை குருமூர்த்தத்திற் றெளிந்து இடைவிடாது மனனஞ்செய்து வணங்கி வாழ்வாயாக—எ-ம். (95)

சேவைசெய் வாயேற் சின்மயம தாவாய்நீ
கோவையஃ துள்ளவரைக் கூறியே - பாவையென
நின்றறிவி னீடிநனி நித்யாப ரோட்சமதி
லின்றுமுத னீங்கா - திரு.

(இ-ள்.) மோட்சமாகிய ஞானானந்த போறிவென்னுஞ் சிவத்தைச்சந்திப்பதற்கான பலநிலைகளுள்ள ஆகம வுபநிடதங்களியாவுந் தெள்ளெனவுணர்

ந்து, நாநாவிடத்து மனம்வழுவி யலையாத சிரத்தையாகும் பற்றுதலுடனே வணங்குவையாமாயின், பரப்ரம சொரூபமாக நிற்பாய், ஓ தீயமனக்குரங்கே? அப்பழம்பொருளாகிய பெருமானின் மங்களகுணங்கள் நிறைந்த வற்புதாம்ஸங்களை யெலலாம் அன்பென்னுஞ் சரடிற்கோர்தது அருளென்னு மனததிற்கலந்த பாமாலையாகிய பூங்கொத்தை, ஆத்மா வியாபிததிருக்கின்ற வரையினுஞ் சூடி சித்திரப்பதுமையான தெவ்வண்ண மசைவின்றி கிடக்கின்றதோ, அம்மேரையாக வேதாந்தக் கடலினிடத்தினின்று என்றுஞ் சாகாத மெய்ப்போகததிற் கலந்து, இனறுதொடங்கி அப்பரமஞான சந்தோஷமாகிய சிவத்தைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பாயாக—எ-ம். (96)

இருமைக்கும் வித்தா யிலகுசிவத் துக்கா
யொருமைக் குணந்தெளிந்துண் மையென் - றருவிநீர்
வீழ மனங்கசிந்து வித்தகம தாகிஞற்
ருழவரு மூவுலகுந் - தான்.

(இ-ள்.) இரண்டு தனமையாகிய இம்மை, மறுமைக்கும், கிருபையூற்றென்னும் வல்லபமபொருந்தி விளங்கும், சிவமாகிய மோக்ஷ சம்பிரதாய அருள்விதையையபபெற்று, பஞ்சபூதமுதலிய சமஷ்டிவடிவங்களெல்லாம் பலபேதங்களாக வலையாதபடி ஒனறுசேர்த்து தெய்வதா பக்தியைவளர்க்கும் பண்புடைத்தான முக்குணங்களையு மொற்றுமைசெய்து ஞான அறிவினிடத்து தங்கி கண்ணீர்சொரிய நெஞ்சமுனது தனது தீயவினையாகிய பிறவியின றுன்பத்திற்காகவழுது, நிரதிசயானந்தவடிவென்னுஞ் சுயம்புவிற்கலந்து வாழ்குமானல், உலகத்தாரையெல்லாந் தன்வயப்படுத்தி வணங்கச்செய்துவைத்திருக்கும மூவாசையென்னு மூன்றுலோகமும் உன்னை நமஸ்கரிக்கும். ஆதலான் பாவச்சுமைகொண்ட ஓ நெஞ்சமே! உலகமாய்கையாகிய வீணாசைகளை யடிமைக்கொண்டு, உன்னைச் சிவபெருமானுக்கு அடிமையாக்கக்கடவாய், ஏனெனில் தெய்வபயமில்லாரை மாய்கையாகிய பாவச்சாத்தானடிமைக் கொள்ளுவானென்று முன்னோர்கள் திருவாய்மலர்ந்த முதுமொழி சாட்சியம்பகர்வதினு லவ்வழிக்காளாகுமுன் நற்சீனாத்தேடிக்கண்டடைவாயாக—எ-ம். (97)

தானென்றும் நானென்றுந் தன்னதென தென்றுலகிற்
கோனென்றும்வானென்றுங்குற்றமென்றும்-தேனென்றும்
வாக்குரைத்தி டும்பால் மகிழ்வதெலாம் பொய்யாமெய்த்
தேக்குஞ் சிவன்கழலைச் - சேர்.

(இ-ள்.) பரிபூரணத்தினிடத்தெழுந்த சொரூபமெனவும், உதிரம், நிணம், மச்சை, சவ்வு, தசை முதலிய கடத்தை நாமெனவும், தனக்குப் புறம்

பாக நிற்கின்றவையெல்லாம் யதார்த்தமாய் சுயாதீனமுள்ளதெனவும், காண ப்படுகின்ற சகல வஸ்துவுக்கும இறைவனெனவும், பெருமை பொருந்திய ஆகாயவடிவமெனவும், உலகவாசனை பந்தங்களென்னும் ஆகாமியங்களை இன்பமுளதெனவும், பேரறிவை விர்த்திசெய்யாநின்ற சர்ச்சன சஹவாச த்தைத் தீமையெனவும், பொய்யாகிய வினையினிற் புதைபட்டு மமதையாகிய ஆழிக்காற்றினுற்றியங்கி வசனித்து திரிவதனைத்து மித்தையாய்முடியும். ஓ மனப்பேயே! அடியார்கட்கின்பம் தருகரு மான்மசோதியாகியும், உண்மை நிறைந்து தெளிவுற்ற ஞானமிர்தமாகியும் விளங்கும் சிவபெருமானென்னும் அறிவானந்தவள்ளலின் திருவடிக்கமலங்களை அஞ்ஞானமாகிய துர்க்கிருத் தியங்களொழிய அபயமடைவாயாக—எ-ம். (98)

சேர்ந்தார் சினமறுக்குந் தேஜோன் மயவடிவிற்
சேர்ந்தாரோ யென்றென்றுஞ் சீவியராம் - தேர்ந்தறிவா
லெண்புவனத் தோர்க்கு மிறைவனருண் மூழ்கினு
லண்டர்களுஞ் சொல்வார்ஆ - சீர்.

(இ-ள்.) உலகவாசனையென்னும் ஆணவாதிமலங்களை ஞானவாளினுற் களைந்து, நித்யாபரோட்சநிலையிற்புகுந்த மஹாநுபவர்களின் மரணமென்னுங் கொடியத் துன்பவியாதியைத் தடுக்காநின்ற அறிவானந்த சிவசொரூபத்தி னிற்கலந்த புங்கவர்களென்னுந் தேவர்கள் எககாலத்து மழிவில்லாமற் றழை த்தோங்கும் நிரதிசயானந்தராவார், இந்நன்மைபொருந்திய மார்க்கத்தையுண ர்ந்து இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணுயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்னும் அட்டாங்கயோக சாதனையில்மூழ்கி, ஞானனந் தப் பரவெளியினிற்கலந்து மெய்யுடம்பைப்பெற்ற எண்புவனத்தோர்களாகிய முனிவரர்கட்குத் தலைவனுகிய பரமசிவமென்னும கர்த்தவ்யனின் கருணையா குந் திருவடிநீழலி லடைவாயேயாமாயின வானுடையென்னுங் விண்ணுலகத் தாரும் வாழ்த்துகூறி மகிழ்வார்கள்; ஆதலான் ஓ பாபமனமே! இங்ஙன மொழிந்த விஷயங்களை யுணர்ந் தந்நிலையிற்புகுந்து சஞ்சிதமாகிய பிறவி நோயைத் தீர்ப்பாயாக—எ-ம். (99)

ஆசீர் பெறலா மநித்தியமும் போக்கலாந்
தேசிகனுர் பொற்கழலைச் சேருப - தேசப்
பதிற்றுப்பத் தந்தாதிப் பாமாலை சூடிக்
குதித்துமே வாழ்வாயெங் - கும்.

(இ-ள்.) நிட்களங்கரஹித பரிபூரணுத்ம சுத்தசைதந்ய ப்ரபுடீகவிலாச னும், ஸ்வயம்ப்ரகாஸ மஹேக்யானும்ஸத்திலடங்கி எல்லாபோகத்தையுங் கொடுத்தாள்பவனும், நிரதிசயானந்த நித்யாபரோக்ஷ சுப்ரதீப ஞானுதிகார

னும், கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், எண்ணிறந்த சுகம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுளின்மை சகலசம்பியத்பாவம் என்னுமெண்குணம் நிறைந்த அட்டமூர்த்தியும், இறைவனென்னும் பேரின்பதயாளுவும், சச்சிதானந்த விலக்கணங் கமழுமறிவுமாகிய பரத்துவனை யென்று மிடைவிடாது அஞ்சலிசெய்தால் ஓ அஞ்ஞானமலிந்த மனமே! கர்த்தனாகிய ஆத்மானுபவவிலாச சிவபெருமானின் றிருவருளும் பசி, தாகம், பயம், கோபம், வெறுப்பு, பிரியம், மோகம், வெகுசிந்தனை, நரை, நோய், அழிவு, வேர்வு, இளைப்பு, மதம், இறாதுகொள்கை, அதிசயம், பிறப்பு, உறக்கம் என்னும் பதினெண்குற்றங்களில்லாத அண்டாகளென்னுந் தேவர், முனிவர், பெரியோர்களின் கருணையும், உலக அஞ்ஞானமென்னு மகங்காரத்தைவிட்டு விலகும்படியான நற்பாதையை விளக்கிக்காட்டி அறிவென்னு மவிழியைத்தந்த தேசிகராங்குரவரின் வாழ்த்தலும் பெற்று மோக்ஷானந்தமென்னுங் கைலையில் சுகித்திருக்கலாம், பிரவியாகிய ஜன்மகுணத்தாலாயதிய வாசனைகளையுங் கடந்துவிடலாம், சர்வக்ஞானக்ஞான அபேதாபேதமின்றிய அகண்டாகாரவஸ்துவாகியும், ஒப்பற்றதாகியும், உன்மத்தருளத்தில் நிலைக்காதனவுமாகிய வள்ளலின் பொன்னடி கமலத்தினின்றெழுந் திருவருளிற் கலக்கச்செய்கின்ற நற்போதனையாகுமிப் பாமாலையாம பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்னுந் தொடையலை எவ்விடத்துஞ் சாற்றி அப்பெரும்பொருளை யிடைவிடாது சிந்திக்கின்றமையினா லணுகாநின்ற ஆனந்த பரவசத்தி னமிழ்ந்தைப் பருகி நிர்த்தமென்னுந் தாண்டவமாடிக் களிப்பெய்தி அருண்மாரிபொழிய எக்காலத்து மழிவின்றி ஸ்வர்க்கபோகத்திற் சுகித்திருப்பாய்—எ-ம். (100)

உபதேச சோடச மாலை.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருவார்ந்திடு மறையோதிடுஞ் சிவமாம்பழம் பொருளை
அருவார்ந்திடு கருணாகர வமிழ்தூநற்றீங் கனியை
பெருவார்ந்திடு பரமாத்மனை பெறியோருணர் பிழம்பை
கருவார்ந்திடு மயலாப வினை கழியத்துதி மனனே. (1)

துதிப்பாருளந் தனிலோங்கிடுந் துரியாதீத சிவத்தை
மதிப்பார்வையா லறிந்தேதுயா மாயும்வழி நினைந்தே
சதிப்பார்வையா ளாவாசையி றயங்காநிலை யுணர்விற்
பதிபபாயும்பர் பணிவாருண்மை பகர்வாய்நலம் மனனே. (2)

நலமின்றிய பவஞ்சூழ்ந்திட நலிந்தேசிந்தை குலைந்து
பலகாலமும் வாழ்ந்தென்கதி பார்த்தாயையோ விழலாம்
குலமுங்குணங் குறியாதுமில குருவையுன்னுள் காணாத்
தலங்கள்சென்று பயனென்கண்டாய் சதியோவெல்லாம் மனனே. (3)

எல்லாமுணர்ந் தவனாகியு மிறையாயுன்னுள் விளங்கி
பொல்லாட்பவ பிறவித்துயர் போக்குஞ்சிவ சுயம்பை
நில்லாக்கட மதனால்மாய நெறிபற்றிநு ஞசாமுன்
வல்லானடி வணங்காதது மாயமென்ன மனனே. (4)

மாயவுல கினிலேமலைத் தனையே மதியிலையோ
தூயகலை யுணர்ந்தேதினந் துதித்தேவினை யகற்ற
நேயமிலா தலைந்தாலினி நீங்கும்வகை யுளதோ
காயமுள பொழுதேநிலை காண்கில்சுகம மனனே. (5)

சுகமாவதே சுழியாமதிற் றூங்கிமய லொழித்தே
அகமேவிடு மறிவானந்த மதுவேப்ரம மாதல்
புகலவரி தானநிலை புந்தியுளப பொழுதே
பகவனானு சிவநாதனைப் பணிதல்நன்மை மனனே. (6)

நன்மைபெறத் தினமுந்துதி நவின்று புகழாமல்
வன்மப்பகை யெனுமுப்பசை மயக்கில்மகிழ்ந் தலைதல்
ஜென்மகுண மோவூழ்வினைத் தீண்டுவதுங் களிப்போ
கன்மத்துய ரகலத்தொழு கருணைவரும மனனே. (7)

கருணாகர அருணோதயன் கருதும்பல வடிவன்
ஒருவாறுணர்ந் திடற்காகாமெய் யுள்ளும்புறம் பாகிப்
பெருவாரிதி யெனநின்றநம பெருமான்சிவன் கழலின்
அருளைமறந் தாலிங்குணக் காதாரமார் மனனே. (8)

ஆதாரமாய் நினைந்தேங்கிடு மற்பசுக வாழ்வின்
சூதாட்டங்கள் துறந்தாலன்றோ சுழியாம்வழி திறக்கும்
வேதாந்தமெய்க் கலையாய்ந்திடா வீணைமடி வதற்கோ
வாதாட்டங்கள் செய்தாயிது வஞ்சமல்லோ மனனே. (9)

வஞ்சமிலா ருளத்தில்மண மலராய்கமழ் பரனார்
நஞ்சமுதா யருந்திதேவர் நடுக்கமெலாந் தவிர்த்துச்
செஞ்சடையன் சிவசங்கரன் திகழ்வானவர்க் கரசைத்
துஞ்சமதி குலையுமுனந் தொழுதேத்துவாய் மனனே. (10)

தொழுவார்த்துய ரதைதீர்த்தருள் சுயம்பைநினைந் துடலம்
பழுதாகுமும் மலக்காடதைப் பற்றுமலே துறந்து

அழுதேகண்ணீ ராரக்கதின மகலாமலே துதித்தால்
கழுமலெலா மகலுங்காட்சி காண்பாயுன்னுள் மனனே. (11)

காண்பார்சிவ ரூபந்தன்னிற் கலந்தேயென்று மவாழ்வார்
வீண்பார்வைய தெனுமாய்கையடா ம விதிமீறிமெய் யறிவைப்
பூண்பாரெவர் புண்யரெனப் புகலுமறை கடந்து
ஆண்மையினு லலவதென்னே அற்பகுண மனனே. (12)

அற்பகுண மகலாதுன்னை யடைந்ததுயர் விடுமோ
விற்டனர்க ளாகுமுன்னோ வீணுமிஃதென் றுணர்த்தி
கற்பனையாஞ் சுருதிகளைக் கனிவாகத் தந்தனரே
சிற்பரனுஞ் சிவநாதனைச் சேவைசெய்வாய் மனனே. (13)

செயவாய்தினந் துதியானதுன் றீமைகள்விட் டேகும்
மெய்வாய்விழி நாசிசெவி விம்பத்திடை யிருததி
உய்வாய்பரத் துவனேடுள மூவந்தேகலந் திருப்பாய்
பொய்வாயினாக் காணுப்பரம பொருளைநினை மனனே. (14)

நினையாதவர்க் கிருளாடவும் நிட்டைபுரி பவர்க்குள்
வினையாவையுந் தடுத்தேஞான விஞ்ஞைசயருள் சிவன்றாட்
குனையாவையுங் கொடுத்தேநொழா துறுமோநலம் வீணும்
மனையாவையு மதித்ததென்ன வஞ்சமிகு மனனே (15)

வஞ்சநமன் வருவானென்று மமதியானுனைத் துதியான்
கெஞ்சிப்பணி செய்தாலுமோ கிருபையிலா தழிப்பான்
அஞ்சுமொன்று யணுகிச்சிவ னருமபாமாலை சூடி
விஞ்சும்பதம் பெறுவாயமுந்தி விளங்குஞ்சொன்னேன் மனனே.

வஞ்சிவிருத்தம்.

அஷ்டகம்

அருமறைப் பொருளுமா யகிலகா ரணனுமாய்
திருவருள் டொலிநிடுஞ் சின்மய சிவமுமாய்
கருணைசெய் பவனுமாய் காண்பவர்க் காட்சியாய்
சுருதிகட் கிறையெனுஞ் சுயம்புவைத் துதிநெஞ்சே. (1)

சுயம்புவாய் னாய்நிறை சுத்தனாய் நித்யனாய்
வயம்பெறு மடியவர் மாசெலாந் துடைத்துநல்
நயமிகு மறிவினி னடித்திடுஞ் சிவபிரான்
தயவதைப் பெறவுனுள் சந்ததம் பணிநெஞ்சே. (2)

சந்ததம் பணிபவர் சஞ்சலந் தவிர்த்திடுஞ்
சுந்தர பரசிவன் துணைபெரி துணர்ந்துநீ

பந்தமா மயலினாற் பதைத்துளம் வாடுமுன்
நிந்தையில் வாழ்வதில் நீடவே துதிநெஞ்சே (3)

நீடும்வாழ் வாகுமெய்ந் நிலையறி யாமலே
வாடுவ தெனசொலாய மதியிலே னென்றெண்ணலேன்
கூடுவிட் டாவியோ கூற்றன்பா லேகவீண்
பாடுகொண் டேங்கினுய் பரனடி பணிநெஞ்சே (4)

அடிபணிந் திடுமெமை பரவொன்று மழிவிலார்
மிடியினி லிறங்கியே வீணுறுயத திரிந்துநீ
படிமிசை செய்தபல பவந்தீரத் திடவரனை
கடிகமழ்ப் பதமலர் கருதியே துதிநெஞ்சே. (5)

கருதிய புவிமயல் கடக்கநா னெறியிலாப
பொருளதைப் பெறவேயுன் புத்தியை யிழப்பதேன்
வெருவல ஞானவினை விழைந்திடுக யாமுனம
பெருமைசேர் சிவன்கழல பெட்புறப் பணிநெஞ்சே. (6)

பெட்புசே ரும்பர்கள் பேணியே பணிசெய்நார்
கட்புலன் வாதையைக் கடந்தகா லின்பமாம்
நட்பெனப பலதிசை நாடியேன் வீணாவனை
அட்டலட் சணசிவ னருள்பெறத் துதிநெஞ்சே. (7)

அருளிலாக் கெழிலிலையெனசசொலு மட்நரின்
பொருளதை மறந்துவீண் பொய்மய லால்மிக
இருளுள வில்லென வுழினமேற் கொண்டனை
தெருளுறுஞ சிவனடி சேவைசெய பாழ்நெஞ்சே. (8)

வாழ்த்து.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம

அருவுருவி லாதபிர ணவமு மைலை
யம்பதிவாழ்ச் சூடாமணி கந்தன்
திருவருளுஞ் சிவசமய சசார்பா நால்வர்
சீர்ததிமிகு நலலடியா ருடபர் பக்தர்
தெருளருளெங் குருதாளுங் கவிஞ ரன்பாய்த்
திருபபணியா மிப்பனுவற் பிரசுரிக்க
பொருளருளிப் புகழ்மலிந்த புண்ணியரி னூற்
புகன்றோர்படித் தவர்கேட்டோர் பொலிந்து வாழி.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும,
உபதேசமாலையும் - ஸமாப்தம்.

கையொப்பக்காரர்கள் நாமதேயம்.

(ஜகநாதபுரம்)
திருமயிலை-ம-வ-தம்புஸ்வாமிபிள்ளை
காசிபேடு-மு-தம்புஸ்வாமிபிள்ளை
கா-இரங்கஸ்வாமிபிள்ளை
மா-சுப்ரமணியம்பிள்ளை
ம-திருக்காமணிபிள்ளை

{ கருக்காத்தமமன்கோயில் சிவத்யானபஜனை. }

பாரிபநீசி-மு-ஏ-குமாரஸ்வாமி
சம்பிரதி-வே-மு-முனிஸ்வாமி
(பிள்ளைகள்)
கோ-இரங்கஸ்வாமிபிள்ளை
இரா-வீ-இராமஸ்வாமிபிள்ளை
இ-அ-ரங்கவேலுபிள்ளை
வீ-அரிய ப்பபிள்ளை
வே-ம-வேம்புலிபிள்ளை
ஷையூர்-வே-மு-சின்னஸ்வாமிபிள்ளை
(இராயபேட்டை)
சோதி -மு-முத்துஸ்வாமிபிள்ளை
வீ-பூபதிபண்டாரம்
கிராமம்-அ-சபாபமூர்த்தி
ஜோ-பீ-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
க-ந வீ-தட்டுஸ்வாமிபிள்ளை
வீ-சபாபதிபிள்ளை
R-S-பொன்ராஜிபிள்ளை
எ-வ-கடாலமூர்த்தி (நடடால்)
(கொன்றைபாநகர்)
செ-கு-இரத்தினமூர்த்தி
வே-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
(சாணுங்குப்பம)
சி-ம-இராகுவேல்மூர்த்தி
(வேளாளதேவனும்பேட்டை)
பொ-ஐயாவுபிள்ளை
வே-ஜகநாதம்பிள்ளை
வீ-வ-முனிஸ்வாமிமூர்த்தி
பொ-வெ-வையாபுரிபிள்ளை
யம்-பீ-ஆறுமுகம்பிள்ளை (நட்டால்)
பீ-மாசன்பிள்ளை (நட்டால்)
மு-முனிஸ்வாமிபிள்ளை (பாசின்)
சி-அண்ணுமலைபிள்ளை

(சாலைதேவனும்பேட்டை)
கி-இரா-வீ-நாராயணஸ்வாமிதாஸ்
(நரசிமஹபுரம்)
வே-சின்னையாபிள்ளை
(புரசைமாநகர்)
கு-காளப்பபிள்ளை
T·B-சாமுவேல்பிள்ளை (பீஜவாடா)
(கொட்டிமாநகர்)
(சிவசமயத்திருப்பணித்தொண்டர்)
வாசிவா-ஆ-ஆதிமூலம்பிள்ளை
சா-து-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
ம-பழனிபிள்ளை
மு-...-தம்பிரான்பிள்ளை
வா-ஆ-ஜநார்த்தனசாமிபிள்ளை
(வேறு) டீ-மதுரைபிள்ளை
வே-வீ-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
வ-வாசுதேவபிள்ளை
M-C-பாளையம்பிள்ளை
வீ-வடிவேலுபிள்ளை
(ஸ்ரீராமாநுஜசபை உபாத்தியாயர்)
N-கோவிந்தராஜுலுபாகவதர்
(கீழ்ப்பாக்கம் மேட்டுவீதி)
ச-செ-...ையப்பபிள்ளை (நட்டால)
சாமி-சுப்ரமணியம்பிள்ளை
க-ஆறுமுகம்பிள்ளை
திரு-செ-ட-முருகேசம்பிள்ளை
மு-பாளையம்பிள்ளை
(ஆறுதோட்டம)
கிராமம்-வெ-சின்னஸ்வாமிதாஸர்
சி-ஸ்ரீமுத்துகிருஷ்ணபண்டிதர்
இல-மாரிமுத்துபிள்ளை
வீ-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
செ-ஆறுமுகஆச்சாரி
வீ-முருகேசம்பிள்ளை (பெனுகா)
யம்-காளிபிள்ளை
(துலுக்கன்தோட்டம்)
கங்கண ஜ-கணேச-ஜனமூப்பர்
நா-ப-சுப்ரமணியம்பிள்ளை
சி-பிரான்சிஸ்பிள்ளை
அ-ஆரோக்கியம்பிள்ளை (டாகின்)
சீ-பி-வெங்கடஸ்வாமிபிள்ளை (பாசின்)

கையொப்பக்காரர்கள் நாமதேயம்.

(அமீர்நகர்)
மு-மதுரைப்பிள்ளை (பாஸின்)
மு-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
(மக்கிமாநகர்)
பொ-ஐயாக்கண்ணுபிள்ளை
மு-ஆ-தாமோதரம்பிள்ளை
(நுங்கம்பாக்கம்)
சே-குமாரஸ்வாமிபிள்ளை
{ அடையார் நாராயணஸ்வாமிதோட்டம் }
V-முருகேஸம்பிள்ளை
(சிந்தாதிரிப்பேட்டை)
இராம-சிவ-சுந்தரமூர்த்தி
மா-சீ-தாண்டவ பிள்ளை
வீ-திருவேங்கடம்பிள்ளை
மா-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
(கோமளீஸ்வரன்பேட்டை)
இரா-மதுரைமூர்த்தி
(பொன்னுநகர்)
காஞ்சிபுரம்-S-வடிவேலுபிள்ளை
அற்காடு-அ-முருகேஸம்பிள்ளை
இர-இராஜரத்தினம்பிள்ளை
ம-இருசாமிபிள்ளை
(சைதாபுரம் கெண்டி)
யம்-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
(எழும்பூர்)
சு-ஞானஇரத்தினம்பிள்ளை
L V-சின்னஸ்வாமிபிள்ளை (நட்டால்)
G-C-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
(எழும்பூர்-ஆற்றூர்)
மு-அப்பாசாமிமூர்த்தி
(ஆயிரந்தீபநகர்)
R-M A-A-சண்முகநேசபாண்டியா
M-இரத்நவேலுபிள்ளை
(பெரியமெட்டு)
எ-வரதப்பபிள்ளை (ஒந்தை)
அ-இரங்கஸ்வாமிபிள்ளை
சு-நாராயணஸ்வாமிபிள்ளை
ஐ-வடிவேலுபிள்ளை
(கரியமாநகர்)
ஜே-வரதப்பபிள்ளை

(காட்டுக்கோவில்கன்னடிதெருவு)
ம-நாணிவேலபிள்ளை
(புரசை - சாமிநாய்க்கன் வீதி)
அ-வீரராகவபிள்ளை
(வேபபேரி)
பி-யம்-ஜெ-எபிநேசர்பிள்ளை
டீ-பி-சாமுவேலபிள்ளை
பல்-ஏப்ராம் பிள்ளை (நட்டால்)
(பாஸின்)
{ சென்னை இராயபுரம் காக்கன் வீதி }
ரா-ஜானகிராம்பிள்ளை
ப-லக்ஷ்மி-க வீராஸ்வாமிவுபாத்தியாயர்
{ வாசகபபாமேடை மீரலப்பை வீதி }
ம-ஆரோக்கியஸ்வாமிபிள்ளை
(பல்லாவரம்)
ம-பொன்னுஸ்வாமிபிள்ளை
(பரங்கிமலை-ஆபமன் வீதி)
மு-இராமஸ்வாமிபிள்ளை (நட்டால்)
பூந்தமல்லி-கன்ட்டோன்மென்ட்
ஏ-மு-பனையப்பமூர்த்தி
(மல்லிகாபுரம்)
வித்வான்-பொ-குருசாஜலம்பிள்ளை
(கிருஷ்ணம்பேட்டை)
T-பொன்னம்பலகிராமணியார்
(மஞ்சாகுப்பம்)
கு-முருகேஸம்பிள்ளை
(வேலூர்)
பி-பி-நாராயணஸ்வாமிபிள்ளை
(பெங்களூர்)
செ-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
(கொயம்பத்தூர்-உமனமாநகர்)
மு-முனிஸ்வாமிபிள்ளை
(பிஜவாடா)
மதுரவாசகம்பிள்ளை
(டர்பன்கிளப்-நட்டால்)
வீ-முனிஸ்வாமி பிள்ளை
R-ஏப்ராம் ,,
பெ-வெங்கிடாஜலம் ,,
G-ஏப்ராம் ,,

கையொப்பக்காரர்கள் நாமதேயம்

(டர்பன்கிளப் நட்டால்)

ட-நாராயணஸ்வாமி பிள்ளை
F-X-அந்தோனி ,,
S-ஆருமுகம் ,,
பேக்கர்-வீராஸ்வாமி ,,
R-S-ஆரோக்கியம் ,,

(அலக்ஷான்டர்ஓட்டல்)

T-முனிஸ்வாமி பிள்ளை

(கிளார்டன் ஓட்டல்)

ஆ-வீ-நாராயணஸ்வாமி பிள்ளை

(ராயல் ஓட்டல்)

பொன்னுஸ்வாமி பிள்ளை

(அப்பர்பர்மா-இரங்கோன்)

C-T-முருகேசம் பிள்ளை
அ-கு-துருகாஜலம் ,,
அ-கு-ஐயாசாமி ,,
தெ-பெரியதம்பி ,,
க-சுந்தரம் ,,
எ-சந்தியாகு ,,
பொ-நாராயணஸ்வாமி ,,
A-வரதராஜு ,,
பீ-ஆரோக்கியம் ,,
அந்து ,,
பீ-யம்-இரங்கஸ்வாமி ,,
பீ-யம்-செம்பு ,,
எ-சந்தியாகு ,,
சி-ஜி-சாமுவேல் ,,
அ-மரியதாசை ,,
மு-இரங்கஸ்வாமி ,,
யம்-இரங்கஸ்வாமி ,,
அ-வ-துருகாஜலம் ,,
கா-சாலமோன் ,,
அ-சொ-தருமலிங்கம் ,,
கு-சொர்ணஜலம் ,,
பீ-ல-வடிவேல் ,,
ஜோ-அ-சயினியப்ப ,,
டைமன-இரங்கஸ்வாமி ,,
தா-முருகேசம் ,,

(இரங்கோன்)

யம்-இராகவலு பிள்ளை
பீ-மாரி ,,
சே-தா-காளியப்ப ,,

(டர்பன் நட்டால்)

(பழவர்த்தகர்) முருகேசம்பிள்ளை

ஆல்தோட்டம்

வீ-டீ-முனிஸ்வாமி பிள்ளை, இன்டெர்பிட்டர் N-G-போலீஸ்.
போலீஷ்-கோதண்டராம்பிள்ளை
,, இலட்சுமணநாய்க்கர்
,, வெங்கட்ராமையா
யம்-அருணஜலம்பிள்ளை சர்தார்
B-சாப்ஜி ,,
L-வெங்கடசாமிநாயுடு ,,
D-விஸ்வநாதமுதலியார் ,,
R-கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் ,,
சாமிகவுண்டர் ,,
சுப்பராயமுதலி-தர்மகர்த்தர்
C சங்கரன்
பீ-யெச்-யெஸ்-மனுவேல்
பீ-பார்த்தசாரதிபிள்ளை
S-நரசையா
T-துருமன்
S-E-ஜாசுவா
ரங்கன்-L-D
மு-ஜஒவான்
அ-இராகவமுதலியார்
கு-பொன்னுசாமிகிராமணி
வே-ஆருமுகபண்டாரம்
மு-சின்னகுழந்தைபிள்ளை
தொ-குப்புசாமிநாய்க்கர்
அ-மலைசாமிமுதலியார்
வ-வரீது பிள்ளை
முனிசாமிமுதலியார்
நரசிமுலுமுதலியார்
சுப்ரமணிநாய்க்கர்
அருணஜலம்பிள்ளை